กรมที่ดิน
กองแผนงาน เลขรับ ๕๗๐๖๒
เลขรับ ๔๐๕๖ ที่ ๒๖ พ.ย. ๒๕๕๖
วันที่ ๒๖ พ.ย. ๒๕๕๖ เวลา ๑๓:๕๓
เวลา ๑๕.๓๕

ที่ รล ๐๐๐๕.๒/ ๓๑๔๑๒

สำนักราชเลขาธิการ
พระบรมมหาราชวัง กทม. ๑๐๒๐๐

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง พระราชทานพระบรมราชานุญาต

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือที่ มท ๐๕๐๖.๔/๒๙๐๐๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ตามที่ท่านได้มีหนังสือขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ที่ฉายกับสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ตามสำเนาที่แนบมา เพื่อเชิญไปลงพิมพ์บนปกหน้าวารสารที่ดิน ปีที่ ๕๙ ฉบับที่ ๖ ประจำเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๕๖ เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว พระราชทานพระบรมราชานุญาต

(นายจิตรพัฒน์ ไกรฤกษ์)
รองราชเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน
ราชเลขาธิการ

กองข่าว
โทร. ๐๒ ๒๒๐ ๗๒๐๐ ต่อ ๓๔๐๕
โทรสาร ๐๒ ๒๒๐ ๗๓๒๒
เว็บไซต์ : www.ohm.go.th

วารสารที่ดิน

ปีที่ ๕๙ ฉบับที่ ๖ เดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๕๖

กองแผนงาน กรมที่ดิน ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ กทม. ๑๐๒๑๐

คณะกรรมการอำนวยการ

อธิบดี	ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ	กรรมการ
ที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมสำรวจ	กรรมการ
รองอธิบดี	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนัก	กรรมการ
ผู้อำนวยการกอง	กรรมการ
เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
เลขานุการกรม	กรรมการ
ผู้อำนวยการกองแผนงาน	กรรมการและเลขานุการ

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ : นางดวงใจ ศรัทธาสุข
ผู้ช่วยบรรณาธิการ : นางสาวพุทธไทย ฟักเหลือง
นางสาวสุภาพิมพ์ สิงหพันธุ์ นางสาวอัจฉรา สันติปรีชาจิตต์
นางสาวสมถวิล ช่างอาวุธ
กองบรรณาธิการ : นางปภาวดี ธรรมสนอง
นายประภัสสร สืบเหล่ารบ นายชัชวาลย์ สมจิตต์
นางสุพินดา นาคบัว นายพินัย คงคาเขตร
นางวันทนา ภวกานันท์ นายสยุมภู สุรเกียรติ
นางตวงรัตน์ จันทรประดิษฐ์ นายสงวน มณีรัตนาศักดิ์
นายวิวรรธน์ ลีนะพิสิทธิ์ นายวิภาส โอวาทจรูญจิตต์
นายวัชระ มาลัยมาตร นางสาวอนงค์นาถ กาญจนเพ็ญ
นางสาวอัจฉรา อุ่นใจ
ฝ่ายศิลป์ : นายวีระชัย ลังคุลจินดา
นายนิพนธ์ บรรจงอนุรีย์ นางสาวกมลพร ทักษิณาสถาพร

ฝ่ายจัดการ

นางภูริถี เพชรชะเอม นางสาวรุ่งลาวัลย์ ก่อเกื้อ
นางสาวปัทมา เหลืองเพชรงาม นายกรกช ชิระปัญญา
นางภคนันท์ ภูคงน้ำ นางสาวพนิดา เต็งทับทิม
นายพีรเชษฐ์ คำชมภู

คุยกับ บ.ก.

เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ วารสารที่ดิน ฉบับที่ ๖ ประจำเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๕๖ กรมที่ดินได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตเชิญพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ฉายกับสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ มาลงพิมพ์บนปกหน้าวารสารที่ดิน ตามหนังสือสำนักราชเลขาธิการที่ รล ๐๐๐๕.๒/๓๑๔๑๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ อันเป็นพระมหากรุณาแก่วารสารที่ดินเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากจะได้รับพระมหากรุณาพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้เชิญพระบรมฉายาลักษณ์ลงพิมพ์บนปกวารสารแล้ว เนื้อหาสาระในวารสารฉบับนี้ยังคงมีคุณค่าทางวิชาการ โดยเฉพาะโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา เรื่องอื่นๆ ที่น่าสนใจ เช่น แนวคำวินิจฉัยของกรมที่ดิน เกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม การออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ในเขตป่าไม้ Good Morning Asean ได้แนะนำประเทศมาเลเซีย รวมถึงกฎระเบียบการลงทุนและนโยบายส่งเสริมการลงทุน เพื่อเป็นความรู้และเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มหัศจรรย์แห่งทะเลสาบเดดซี ซึ่งเป็นทะเลสาบน้ำเค็มที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในโลก รวมทั้งเนื้อหาสาระอื่นๆ ที่คัดสรรนำมาลงอีกมากมาย

วารสารที่ดินฉบับนี้ เป็นฉบับส่งท้ายปีเก่า ๒๕๕๖ และในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้สมาชิกวารสารที่ดินและชาวดินทุกท่าน ประสบแต่ความสุขเกษมสำราญและสัมฤทธิผลในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ

พบกันใหม่ฉบับหน้าปี ๒๕๕๗

บ.ก.

"บทความหรือข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสารที่ดิน เป็นวรรณกรรมของผู้เขียนโดยเฉพาะ กรมที่ดินและบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย"

CONTENT สารบัญ

ปีที่ ๕๙ ฉบับที่ ๖ เดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่องน่ารู้...

๔ แนววินิจฉัยของกรมที่ดิน เกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม

๑๒ การออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ในเขตป่าไม้

๒๐ รื้อรั้วกำแพงหมู่บ้านจัดสรร

ข้อคิด...

๒๒ ใกล้ตาย...จึงนึกถึงพระ (หลวงปู่แหวน สุจินโณ)

หลักกฎหมายจากคดีปกครอง...

๒๓ เรื่อง เรียนรู้กฎหมายที่ดินเพิ่มเติมจากคำพิพากษาศาลปกครอง

คำคม...

๓๖ "พุทธโอวาทก่อนปรินิพพาน"

วันสำคัญที่ควรรู้...

๓๗ วันเฉลิมพระชนมพรรษา
– โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา

๔๙ ประวัติประเพณีลอยกระทง

เล่าสู่กันฟัง...

๕๓ Good Morning Asean
– แนะนำประเทศสมาชิกอาเซียน ประเทศมาเลเซีย (Malaysia)
– กฎระเบียบการลงทุน/นโยบายส่งเสริมการลงทุน

ลานกวี...

๖๖ เศรษฐีจากเหรียณกษาปณ์

สรรหาสาระ...

๖๗ มหัศจรรย์แห่งทะเลสาบเดดซี (Dead Sea) ประเทศจอร์แดน

๗๑ สัญญา ๑๘ ข้อ ในการใช้ iPhone ระหว่างแม่กับลูกชาย

ใต้ร่มธรรมะ...

๗๔ "ชายคนหนึ่ง กับภรรยาทั้ง ๔ คน"

๗๖ **ภาพเล่าเรื่อง...**

แนววินิจฉัยของกรมที่ดิน เกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม*

เนื่องจากกรมที่ดินได้มีการพิจารณาวินิจฉัย เกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งกรมที่ดินพิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว เป็นเรื่องที่น่าสนใจควรศึกษาและถือเป็นแนวทางปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีเรื่องทำนองเช่นนี้ ซึ่งไม่ได้มีการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ผู้เขียนจึงได้สรุปแนวทางการพิจารณาของกรมที่ดินเผยแพร่เพื่อเป็นความรู้และแนวทางปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนี้

กรณีที่ ๑ การระบุ วัน เดือน ปี ในหนังสือสัญญาหรือบันทึกข้อตกลง กรณีจดทะเบียนต่างสำนักงานที่ดิน

กรณีที่ ๒ การจดทะเบียนต่างสำนักงานที่ดิน กรณีผู้ขอตายก่อนจดทะเบียน

กรณีที่ ๓ ขอให้เพิกถอนรายการจดทะเบียนเนื่องจากสำคัญผิดในราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน

กรณีที่ ๔ สัญญาต่อท้ายสัญญาจำนองระบุเงื่อนไขว่า ดอกเบี้ยค้างชำระไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ผู้จำนองยอมให้เอาดอกเบี้ยที่ค้างทบต้นและให้คิดดอกเบี้ยในจำนวนที่ทบเข้ากันได้ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

กรณีที่ ๑ การระบุ วัน เดือน ปี ในหนังสือสัญญาหรือบันทึกข้อตกลง กรณีจดทะเบียนต่างสำนักงานที่ดิน

● ประเด็นปัญหา

การรับคำขอจดทะเบียนต่างสำนักงานที่ดินตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการรับคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ สำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน ใบไต่สวน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ณ สำนักงานที่ดินแห่งใดแห่งหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๔ มีปัญหาว่าการจัดทำสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงต้องระบุ วัน เดือน ปี และสถานที่ ณ สำนักงานที่ดินที่รับคำขอหรือสำนักงานที่ดินที่จดทะเบียน

● กฎหมาย/ระเบียบ

๑. ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒

๒. ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการรับคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์สำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน ใบไต่สวน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ณ สำนักงานที่ดินแห่งใดแห่งหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๔

** นายสยุมภู สุรเกียรติ นักวิชาการที่ดินชำนาญการพิเศษ*
ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม สำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน

● ความเห็นกรมที่ดิน

โดยปกติผู้ที่จะขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์จะต้องนำหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน เช่น โฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ ไปขอจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัด หรือสำนักงานที่ดินสาขา ในเขตท้องที่ที่ที่ดินตั้งอยู่ ทั้งนี้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ วรรคแรก แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ แต่นอกจากจะยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ณ สำนักงานที่ดินท้องที่ที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่แล้ว มาตรา ๗๒ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ ยังได้บัญญัติให้ยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน ใบไต่สวน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กรมที่ดิน หรือสำนักงานที่ดินแห่งใดแห่งหนึ่ง เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ ดำเนินการจดทะเบียนให้ เว้นแต่การจดทะเบียนที่ต้องมีการประกาศหรือต้องมีการรังวัดต้องไปยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัด หรือสำนักงานที่ดินจังหวัดสาขาท้องที่ที่ที่ดินตั้งอยู่ การที่กฎหมายกำหนดให้การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน ใบไต่สวน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ในกรณีที่การจดทะเบียนไม่ต้องมีการประกาศหรือรังวัดสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนต่างสำนักงานที่ดินได้ ก็เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ประชาชนในด้านเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปใช้บริการสำนักงานที่ดินที่ห่างไกล แต่ก็เป็นเพียงการบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ขอเฉพาะการยื่นคำขอเท่านั้น ไม่ได้หมายความว่านิติกรรมจะมีผลทันทีที่ยื่นคำขอ นิติกรรมจะมีผลตามกฎหมายต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินท้องที่ซึ่งที่ดินตั้งอยู่) จดทะเบียนเมื่อมีการยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมต่างสำนักงาน พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินที่รับคำขอจะดำเนินการสอบสวนในเรื่องสิทธิและความสามารถของบุคคล ตลอดจนความสมบูรณ์แห่งนิติกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อกำหนดสิทธิในที่ดินหรือการหลีกเลี่ยงกฎหมาย เช่นเดียวกับการยื่นคำขอจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินที่ที่ดินตั้งอยู่ เมื่อเห็นว่า อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะจดทะเบียนได้ ก็จะทำสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงให้ โดยให้คู่กรณีและพยานลงลายมือชื่อไว้ก่อนแต่ยังไม่ลงวันที่จดทะเบียน โดยหัวหน้าฝ่ายทะเบียน ณ สำนักงานที่ดินที่รับคำขอจะลงนามกำกับในเอกสารทุกฉบับที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินจะต้องลงนามเมื่อมีการชำระเงินค่าใช้จ่ายต่างๆ ครบถ้วนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับคำขอจะส่งเรื่องทั้งหมดรวมทั้งโฉนดที่ดิน ใบไต่สวน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ฉบับเจ้าของที่ดิน และเงินค่าธรรมเนียม ภาษีอากร และค่าใช้จ่ายต่างๆ ไปให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขา นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินดำเนินการจดทะเบียนให้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จดทะเบียนได้รับคำขอที่ถูกส่งมาให้แล้ว จะตรวจสอบหลักฐานต่างๆ อีกครั้งหนึ่ง ถ้าไม่มีข้อขัดข้องก็จะลงนามพร้อมวัน เดือน ปี ที่จดทะเบียนในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน หนังสือสัญญาและหรือบันทึกข้อตกลงที่สำนักงานที่ดินที่รับคำขอส่งไป ดังนั้น วัน เดือน ปี ที่ระบุใน

หนังสือสัญญาหรือบันทึกข้อตกลง จึงต้องเป็น วัน เดือน ปี เดียวกับที่จดทะเบียน และสถานที่จดทะเบียนในหนังสือสัญญาก็ต้องเป็นสำนักงานที่ดินที่จดทะเบียน มิใช่วัน เดือน ปี และสำนักงานที่ดินที่รับคำขอเสร็จแล้ว จึงส่งเรื่องคืนมายังสำนักงานที่ดินที่รับคำขอและแจ้งผู้ขอมารับโฉนดที่ดินต่อไป

กรณีที่ ๒ การจดทะเบียนต่างสำนักงานที่ดิน กรณีผู้ขอตายก่อนจดทะเบียน

● ประเด็นปัญหา

สำนักงานที่ดินจังหวัดหารือ กรณี นาย ธ. ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนขาย และให้ที่ดินต่างสำนักงานท้องที่ เมื่อรับคำขอแล้วได้จัดส่งโฉนดที่ดินและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานที่ดินที่จดทะเบียนดำเนินการตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการรับคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์สำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน ใบไต่สวน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ณ สำนักงานที่ดินแห่งใดแห่งหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๔ พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนให้กับผู้ขอเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้จัดส่งโฉนดที่ดินคืนไปยังสำนักงานที่ดินที่ที่รับคำขอเพื่อคืนให้แก่ผู้ขอ ต่อมาภายหลังข้อเท็จจริงปรากฏว่านาย ธ. ได้เสียชีวิตในช่วงระหว่างการจัดส่งเอกสาร ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะจดทะเบียน มีปัญหาว่าจะดำเนินการเพิกถอนรายการจดทะเบียนขายและให้ที่ดินดังกล่าว ได้หรือไม่

● กฎหมาย/ระเบียบ

๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕ มาตรา ๔๕๖ มาตรา ๕๒๕ และมาตรา ๑๒๙๙

๒. ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒

๓. ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการรับคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์สำหรับที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน ใบไต่สวน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ณ สำนักงานที่ดินแห่งใดแห่งหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๔

๔. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๓/๒๕๓๘ ท. ประสงค์จะยกที่ดิน น.ส. ๓ ให้แก่โจทก์โดยการทำนิติกรรมและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่จึงต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๒๕ และประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๔ ทวิ คือต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อยังไม่ได้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ การให้จึงยังไม่สมบูรณ์ โจทก์จะฟ้องขอให้บังคับจำเลยในฐานะทายาทโดยธรรมและในฐานะผู้จัดการมรดกของ ท. จดทะเบียนการให้แก่โจทก์หาได้ไม่

๕. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๓๑/๒๕๓๗ จำเลยทำหนังสือสัญญาให้ที่ดินมีโฉนดโดยเสน่หาแก่โจทก์โดยจะนำไปจดทะเบียน ณ สำนักงานที่ดินภายในกำหนด ๗ วัน แต่เมื่อการให้ยังไม่ได้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ นิติกรรมให้ย่อมไม่สมบูรณ์ตามกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องบังคับให้จำเลยไปจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่พิพาทให้แก่โจทก์ได้

๖. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๙๔/๒๕๒๘ เมื่อมีกฎหมายบัญญัติไว้แล้วว่า การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ถ้ามิได้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ท่านว่าเป็นโมฆะ จึงต้องถือว่าบุคคลทุกคนได้รู้ถึงบทบัญญัตินั้นแล้วผู้ใดอ้างว่าไม่รู้จะต้องแสดงให้เห็นพฤติการณ์เฉพาะตัวเป็นพิเศษโดยแน่ชัดว่าตนไม่รู้และไม่อยู่ในฐานะที่อาจรู้ได้เช่นนั้น

๗. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๐๕/๒๕๑๘ เรื่องราวที่จำเลยลงลายมือชื่อผู้ขอขายที่ดิน น.ส.๓ ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (อำเภอ) เป็นหลักฐานแห่งสัญญาจะขายที่ดินอยู่ในตัว การขายที่ดินตีใช้หนี้เงินกู้ ผู้กู้รับสัญญากู้คืนแล้วเท่ากับรับชำระราคาที่ดินเต็มจำนวนแล้ว

๘. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๓๖/๒๕๐๖ เมื่อโจทก์ซื้อที่ดินรายพิพาทไว้ และครอบครองมากว่า ๑๐ ปีแล้วเช่นนี้ โจทก์จะได้กรรมสิทธิ์ในที่พิพาทหรือไม่ เห็นว่าการซื้อขายที่ดินรายพิพาทมิได้ทำตามแบบที่กฎหมายกำหนดไว้ โจทก์ย่อมไม่ได้กรรมสิทธิ์โดยผลแห่งสัญญาซื้อขาย

● ความเห็นกรมที่ดิน

การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๒๙๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การได้มาโดยนิติกรรมซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพยสิทธิอันเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์นั้นไม่บริบูรณ์ เว้นแต่นิติกรรมจะได้ทำเป็นหนังสือ และได้จดทะเบียนการได้มากับพนักงานเจ้าหน้าที่” และมาตรา ๔๕๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ” รวมทั้งมาตรา ๕๒๕ บัญญัติว่า “การให้ทรัพย์สินซึ่งถ้าจะซื้อขายกันจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ท่านว่าย่อมสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่” โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจดทะเบียนจะต้องเป็นเจ้าพนักงานที่ดินของสำนักงานที่ดินที่อสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ ตามมาตรา ๗๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินด้วย ดังนั้นในการจดทะเบียนการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ การซื้อขายหรือให้ที่ดินจะมีผลตามกฎหมายเมื่อได้มีการจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว

กรณีการยื่นคำขอจดทะเบียนต่างสำนักงานที่ดิน ตามมาตรา ๗๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอสามารถยื่นคำขอจดทะเบียน ณ สำนักงานที่ดินแห่งใดแห่งหนึ่งได้ โดยให้สำนักงานที่ดินที่รับคำขอส่งเรื่องให้สำนักงานที่ดินท้องที่ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินจดทะเบียนนั้น มีเจตนารมณ์เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก และบรรเทาความเดือดร้อนในเรื่องเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ผู้ขอ แต่ผลในทางกฎหมายของการยื่นคำขอจดทะเบียนต่างสำนักงานที่ดินจะต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีผู้ขอยื่นคำขอจดทะเบียนขายที่ดินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินที่รับคำขอจะมีผลเป็นเพียงหลักฐานแห่งสัญญาจะซื้อจะขายตามมาตรา ๔๕๖ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เทียบคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๑๕๐๕/๒๕๑๘ และจะมีผลสมบูรณ์เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินท้องที่ได้จดทะเบียนแล้ว ตามมาตรา ๔๕๖ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เทียบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๙๔/๒๕๒๘ และ ๒๓๖/๒๕๐๖) และ

การยื่นคำขอจดทะเบียนต่างสำนักงานที่ดิน แม้ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินที่รับคำขอแล้วก็ยังไม่สมบูรณ์ และจะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินท้องที่ได้จดทะเบียนแล้ว ตามมาตรา ๕๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เทียบคำพิพากษาฎีกา ๑๙๓๑/๒๕๓๗ และที่ ๖๖๓/๒๕๓๘)

กรณีสำนักงานที่ดินที่รับคำขอจดทะเบียนขายและให้ที่ดินต่างสำนักงานที่ดินท้องที่ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินท้องที่ได้จดทะเบียนไปแล้ว แต่เมื่อปรากฏว่าผู้ขอซึ่งเป็นคู่สัญญาฝ่ายผู้ขายและฝ่ายผู้ให้เสียชีวิต แม้พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้จดทะเบียนแล้วก็ตาม การขายหรือให้ที่ดินก็ไม่มีผลตามกฎหมาย เนื่องจากตามมาตรา ๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่าสภาพบุคคลสิ้นสุดลงเมื่อตาย ดังนั้นเมื่อผู้ขอซึ่งเป็นคู่สัญญาฝ่ายผู้ขายและฝ่ายผู้ให้ตาย จึงไม่มีสภาพบุคคลไม่สามารถทำนิติกรรมขายและให้ที่ดินได้ การที่พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนขายและให้ที่ดินไปในขณะที่ผู้ขอจดทะเบียนตายแล้ว จึงเป็นการจดทะเบียนไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งจะต้องเพิกถอนรายการจดทะเบียนขายและให้ที่ดินในโฉนดที่ดินดังกล่าวตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

กรณีที่ ๓ ขอให้เพิกถอนรายการจดทะเบียนเนื่องจากสำคัญผิดในราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน

● ประเด็นปัญหา

นาย พ. ขอจดทะเบียนโอนที่ดินชำระหนี้ให้แก่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยเพื่อชำระหนี้ของลูกหนี้รายบริษัท อ. และบริษัท ส. ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้จำนวนทุนทรัพย์ ๒๗๙,๘๐๖,๑๐๐.- บาท แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินราคาที่ดินตามบัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินที่ขอจดทะเบียนเป็นเงิน ๒๗,๔๔๑,๖๕๐.- บาท แตกต่างจากทุนทรัพย์ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่ขอจดทะเบียน โดยเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอเป็นเจ้าพนักงานที่ดินผู้จดทะเบียน ต่อมาบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ได้ขอเพิกถอนการจดทะเบียนโอนชำระหนี้ดังกล่าว โดยอ้างว่า สำคัญผิดในราคาประเมินมูลค่าที่ดิน เป็นเหตุให้การรับโอนชำระหนี้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ และเจ้าพนักงานที่ดินผู้จดทะเบียนไม่ใช่นายอำเภอซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จึงมีประเด็นปัญหาว่า การจดทะเบียนโอนชำระหนี้ระหว่าง นาย พ. (ผู้โอน) กับ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (ผู้รับโอน) ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และจะต้องดำเนินการเพิกถอนรายการจดทะเบียนหรือไม่

● กฎหมาย/ระเบียบ

๑. ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑

๒. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๖

๓. คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๔๒๒/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๔๙๗

● ความเห็นกรมที่ดิน

การที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเพิกถอนหรือแก้ไขรายการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินได้ต้องความปรากฏว่าการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมนั้นคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวปรากฏว่า บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) ได้ยื่นขอจดทะเบียนโอนชำระหนี้ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ที่มีข้อตกลงให้ลูกหนี้ดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์และหรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์อื่นที่มิได้เป็นหลักประกันชำระหนี้ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบสวนสิทธิและความสามารถของคู่กรณีตลอดจนความสมบูรณ์แห่งนิติกรรม จัดทำบันทึกข้อตกลงการโอนชำระหนี้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ ประกอบคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๔๒๒/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๔๙๗ เรื่อง ระเบียบการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ในหน้าที่นายอำเภอหรือผู้ทำการแทนและปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ พ.ศ. ๒๔๙๗ และเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอได้ลงนามจดทะเบียนโอนชำระหนี้ โดยปฏิบัติราชการแทนนายอำเภอตามคำสั่งของอำเภอ และหลังจากจดทะเบียนได้รายงานให้นายอำเภอทราบ จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมายแล้ว

กรณีที่ บสท. อ้างว่าสำคัญผิดในราคาประเมินของที่ดินเป็นเหตุให้การรับโอนชำระหนี้ที่ดินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ บสท. ได้รับความเสียหายนั้น เห็นว่าการสำคัญผิดในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งนิติกรรม ตามมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งจะทำให้นิติกรรมตกเป็นโมฆะได้ต้องเข้าลักษณะสำคัญผิดในลักษณะของนิติกรรม คือไม่ตรงตามเจตนาของผู้ขอหรือสำคัญผิดในตัวบุคคลซึ่งเป็นคู่กรณีแห่งนิติกรรม คือ ผิดคู่กรณีในการทำนิติกรรม หรือสำคัญผิดในวัตถุแห่งนิติกรรม คือ การโอนชำระหนี้ผิดแปลง หรือสำคัญผิดในเนื้อหาแห่งนิติกรรม คือสำคัญผิดในข้อความหรือข้อตกลง กรณีที่กล่าวอ้างไม่อยู่ในหลักเกณฑ์แห่งการสำคัญผิดในสาระสำคัญในการทำนิติกรรม เนื่องจากการประเมินราคาที่ดินเป็นเพียงการกำหนดทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ภาษีเงินได้และอากรแสตมป์ในการโอนที่ดินซึ่งเป็นเงินที่รัฐเรียกเก็บจากราษฎรเป็นค่าตอบแทนที่รัฐให้บริการแก่ราษฎรในการให้ราษฎร ได้สิทธิหรือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์โดยบริบูรณ์ทางทะเบียนเท่านั้น ประกอบกับในการขอทราบราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ กรมที่ดินได้วางแนวปฏิบัติให้จังหวัดต่างๆ ให้ความร่วมมือ เมื่อ บสท. ขอให้ตรวจสอบราคาประเมิน แต่ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า บสท. ได้ขอตรวจสอบราคาประเมินก่อนมีการปรับโครงสร้างหนี้ อีกทั้งในการพิจารณาและอนุมัติเงื่อนไขการรับโอนที่ดินดังกล่าวของนาย พ. บสท. ก็ยอมรับว่าได้พิจารณามูลค่าการรับโอนตามเกณฑ์ของ บสท. โดยยึดถือมูลค่าที่ดินตามราคาประเมินของเจ้าหน้าที่ ประกอบกับราคาประเมินของบริษัทผู้ประเมินกลางซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ต่อคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เมื่อ บสท. ยอมรับมูลค่าของที่ดินและตกลงทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ จึงต้องถือว่าไม่มีข้อเท็จจริงที่จะสามารถชี้ชัดว่าเป็นนิติกรรมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันจะทำให้การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งจะต้องเพิกถอนตามความ ในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จึงไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนรายการจดทะเบียนโอนชำระหนี้ดังกล่าวแต่อย่างใด

กรณีที่ ๔ สัญญาต่อท้ายสัญญาจำนองระบุเงื่อนไขว่า ดอกเบี้ยค้างชำระไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ผู้จำนองยอมให้เอาดอกเบี้ยที่ค้างทบต้นและให้คิดดอกเบี้ยในจำนวนที่ทบเข้ากันได้ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

● ประเด็นปัญหา

นาย ก. ยื่นขอจดทะเบียนจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างเพื่อประกันหนี้ ที่ผู้จำนองได้กู้ยืมไปจากผู้รับจำนองและให้ถือสัญญาจำนองเป็นหลักฐานการกู้ยืมเงินด้วย โดยนำหนังสือสัญญาต่อท้ายสัญญาจำนองระบุเงื่อนไขว่า "ดอกเบี้ยค้างชำระไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ผู้จำนองยอมให้เอาดอกเบี้ยที่ค้างทบต้นและให้คิดดอกเบี้ยในจำนวนที่ทบเข้ากันได้" พนักงานเจ้าหน้าที่จะรับจดทะเบียนจำนองตามหนังสือต่อท้ายสัญญาจำนองดังกล่าวได้หรือไม่

● กฎหมายและระเบียบ

๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๖๕๕

๒. ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับการจำนองที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๔๔

๓. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๙๐๘/๒๕๓๘ วินิจฉัยว่า "... ข้อตกลงที่จำเลยยินยอมให้โจทก์นำดอกเบี้ยที่ค้างชำระเกิน ๑ ปี มาทบกับยอดเงินกู้เป็นเงินต้นแล้วคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นได้เมื่อโจทก์นำดอกเบี้ยที่ค้างชำระเกิน ๑ ปี มาทบรวมกับยอดเงินต้นแล้ว ดอกเบี้ยที่ทบนั้นก็กลายเป็นเงินต้น ไม่เป็นดอกเบี้ยที่ค้างอีกต่อไป ข้อตกลงดังกล่าวมีผลใช้บังคับได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๖๕๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งไม่อยู่ในบังคับข้อห้ามไม่ให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดตาม ป.พ.พ. มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง" คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๑๔๑/๒๕๔๒ วินิจฉัยว่า "สัญญากู้ยืมเงินมีข้อตกลงกันให้เอาดอกเบี้ยที่ค้างชำระไม่น้อยกว่า ๑ ปี ทบเข้ากับเงินต้นแล้วให้คิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้านั้น มีผลบังคับใช้ได้ ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๖๕๕ วรรคหนึ่ง และไม่อยู่ในบังคับข้อห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง แม้จะครบกำหนดชำระหนี้และลูกหนี้ผิดนัดแล้วโจทก์ก็มีสิทธิคิดดอกเบี้ยตามวิธีการดังกล่าวได้ ..."

๔. กรมที่ดินได้พิจารณาเห็นชอบ กรณีตอบข้อหารือกรมส่งเสริมสหกรณ์ว่ากรณีผู้จำนองและผู้รับจำนองประสงค์นำบันทึกข้อตกลงที่คู่กรณีจัดทำกันเองแนบท้ายหนังสือสัญญาจำนองที่จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจำนองนั้น ถ้าข้อตกลงนั้นไม่ขัดต่อกฎหมายก็ชอบที่จะกระทำได้

● ความเห็นกรมที่ดิน

การที่ผู้จำนองและผู้รับจำนองประสงค์นำสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงที่คู่กรณีจัดทำกันขึ้นมาเองแนบท้ายสัญญาจำนองตามแบบของทางราชการที่จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจำนองนั้น ถ้าข้อตกลงนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย ก็ชอบที่จะกระทำได้โดยระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับการจำนองที่ดินและอสังหาริมทรัพย์

อย่างอื่น ได้วางแนวทางปฏิบัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงนั้นแนบเป็นสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงตามแบบของทางราชการแล้วลงนามกำกับรอยต่อเท่านั้น และให้ระบุในสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงตามแบบของทางราชการว่า “ข้อตกลงอื่นให้เป็นไปตามสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงต่อท้าย”

กรณีข้อตกลงว่าเมื่อดอกเบี้ยค้างชำระไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ผู้จำนองยอมให้เอาดอกเบี้ยที่ค้างทบต้นและให้คิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้น เป็นข้อตกลงที่ขัดต่อกฎหมายหรือไม่ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๙๐๘/๒๕๓๘ และ ๗๑๔๑/๒๕๔๒ วินิจฉัยเป็นแนวทางเดียวกันว่า ข้อตกลงที่ยินยอมให้นำดอกเบี้ยที่ค้างชำระเกินหนึ่งปี มาทบกับยอดเงินกู้เป็นเงินต้นแล้วคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นได้ เมื่อนำดอกเบี้ยที่ค้างชำระเกินหนึ่งปี มาทบรวมกับยอดเงินต้นแล้ว ดอกเบี้ยที่ทบก็กลายเป็นเงินต้น ไม่เป็นดอกเบี้ยที่ค้างอีกต่อไป ข้อตกลงดังกล่าวมีผลใช้บังคับได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งไม่อยู่ในบังคับข้อห้ามไม่ให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง ดังนั้น เมื่อข้อตกลงดังกล่าวไม่ขัดต่อกฎหมายก็ชอบที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะรับจดทะเบียนจำนอง โดยนำสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงนั้นแนบเป็นสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงตามแบบของทางราชการส่วนข้อตกลงดังกล่าวจะใช้บังคับกันได้หรือไม่ เพียงใดนั้น เป็นเรื่องที่คู่กรณีต้องไปว่ากล่าวกันเอง

○●○●○●○

การออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ในเขตป่าไม้**

การพิจารณาออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ในเขตป่าไม้ เข้าใจว่าหลายคนที่ทำหน้าที่พิจารณาออกโฉนดที่ดินพอเห็นเรื่องแล้ว ไม่อยากที่จะทำ เพราะการออกโฉนดที่ดินในเขตป่าไม้ นอกจากจะต้องพิจารณาตามกฎเกณฑ์ที่ประมวลกฎหมายที่ดิน กฎกระทรวงและระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติกำหนดไว้แล้ว ยังต้องพิจารณาถึงกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาและพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พ.ศ. ๒๔๘๑ ที่ถูกยกเลิกไปแล้วประกอบการพิจารณาว่า ที่ดินที่ผู้ขอนำรังวัดออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์นั้น มีสถานะเป็นที่ดินประเภทใด ยังมีสถานะเป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรือพ้นสภาพจากการเป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้วหรือไม่ หากพ้นสภาพ เป็นการพ้นด้วยเหตุใด ซึ่งเรื่องนี้เหล่านี้มีหลายจังหวัดเคยส่งให้กรมที่ดินพิจารณาและเห็นว่าเป็นประโยชน์จึงขอนำมาลงเพื่อเผยแพร่ ดังนี้

เรื่องที่ ๑ เดินสำรวจออก น.ส.๓ ก. ในที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งโรงเรียนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

● ประเด็นปัญหา

นำ น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๓๒๘๕ ออกให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (เพื่อการศึกษาประชาบาล) เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๗ ตามโครงการการเดินสำรวจออก น.ส. ๓ ก. โดยไม่มีหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) พร้อมสำเนารายการรับส่งที่ราชพัสดุขึ้นทะเบียน (แบบ ทบ. ๙) มายื่นคำขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียน ลพ. ๗๘ ซึ่งใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่ดินดังกล่าวนี้ราษฎรได้กันที่ดินทำกินให้เป็นที่ตั้งโรงเรียน และโรงเรียนได้ครอบครองและใช้ประโยชน์มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า น.ส. ๓ ก. ดังกล่าวออกไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

● กฎหมาย/ระเบียบ

๑. พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๔๙๗ มาตรา ๕

๒. ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๑๐, มาตรา ๕๘

---

* *นายวัชระ มาลัยมาตร นักวิชาการที่ดินชำนาญการพิเศษ*
สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน

๓. พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕, ๘, ๙, ๑๑

๔. กฎระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ (ใช้บังคับในขณะนั้น)

● ความเห็นกรมที่ดิน

การแจ้งการครอบครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๔๙๗ บัญญัติไว้ว่า ให้ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ โดยไม่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แจ้งการครอบครองภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ หากไม่แจ้งภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นมีเจตนาสละสิทธิการครอบครองที่ดินนั้น และรัฐมีอำนาจจัดที่ดินดังกล่าวตามประมวลกฎหมายที่ดิน และตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน บัญญัติว่า ที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองและมิใช่สาธารณสมบัติของแผ่นดินอันราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันนั้น ให้อธิบดีจัดหาประโยชน์ฯ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า อำนาจจัดที่ดินดังกล่าวจะมีได้เฉพาะเมื่อที่ดินนั้นอยู่ในข่ายที่จะต้องแจ้งการครอบครองเท่านั้น โดยนัยกลับกันถ้าอำนาจจัดที่ดินไม่มีแล้ว ที่ดินนั้นก็ไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องแจ้งการครอบครอง แต่ตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.๒๕๑๘ มาตรา ๘ บัญญัติไว้ว่า การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุเฉพาะที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะให้กระทำโดยพระราชบัญญัติฯ และมาตรา ๙ บัญญัติว่า ที่ราชพัสดุเฉพาะที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เมื่อเลิกใช้เพื่อประโยชน์เช่นนั้น หรือเมื่อสิ้นสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินแล้ว ให้ถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาฯ จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ที่ราชพัสดุ แม้ไม่มีการแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑) รัฐก็ไม่มีอำนาจนำไปจัดตามประมวลกฎหมายที่ดินได้ เพราะขัดกับพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ โดยนัยกลับกัน ที่ราชพัสดุ ก็ไม่ต้องแจ้งการครอบครอง ซึ่งเรื่องทำนองนี้กรมที่ดินเคยวินิจฉัยและ แจ้งให้จังหวัดอุดรธานีทราบ ตามนัยหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๖๐๙/๒๓๖ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๒๔

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ที่ดินแปลงนี้ราษฎรได้ยกให้โรงเรียนและโรงเรียนได้เข้าครอบครองใช้ประโยชน์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ ที่ดินจึงเป็นที่ราชพัสดุที่ได้มาโดยประการอื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ใช้บังคับ ซึ่งตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.๒๕๑๘ บัญญัติให้โอนมาเป็นของกระทรวงการคลัง และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ที่ดินแปลงนี้จึงไม่ต้องแจ้งการครอบครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๔๙๗ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ที่ดินแปลงนี้เป็นที่ตั้งโรงเรียนตั้งอยู่นอกเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๘ ดังนั้น การนำเดินสำรวจออก น.ส.๓ ก. ที่ดินแปลงนี้เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๗ เป็น น.ส.๓ ก. เลขที่ ๓๒๘๕ จึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๕๘ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๔๙๗) ฯ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้นแต่อย่างใด แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า

ได้มีการออกกฎกระทรวงตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เมื่อ พ.ศ.๒๕๐๗ และที่ดินแปลงนี้อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ "ป่าแม่ตืน" ก็ตาม กฎกระทรวงดังกล่าวย่อมไม่ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน (มาตรา ๑๒ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗) ดังนั้น ในเขตป่าสงวนแห่งชาติก็สามารถออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินได้ถ้าได้มีการครอบครองที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย ก่อนการกำหนดให้เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ ด้วยเหตุดังกล่าว น.ส.๓ ก. เลขที่ ๓๒๘๕ ออกไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

เรื่องที่ ๒ การออกโฉนดที่ดินเฉพาะรายในเขตป่าไม้ถาวร

● ประเด็นปัญหา

บริษัท ม. ได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินในเขตป่าไม้ถาวร โดยอาศัยหลักฐาน ส.ค.๑ เลขที่ ๓ แต่เนื่องจากระยะที่วัดได้เกินระยะที่ปรากฏในหลักฐาน ส.ค.๑ และข้างเคียงบางด้านจดทางสาธารณประโยชน์ ลำเหมืองสาธารณประโยชน์ หรือที่มีการครอบครอง (ซึ่งไม่มีหลักฐานการแจ้งการครอบครอง) ไม่มีด้านใดด้านหนึ่งจดที่ป่าหรือที่รกร้างว่างเปล่า กรณีดังกล่าวจะต้องถือปฏิบัติตามระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๓๒) ว่าด้วยเงื่อนไขการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หมวด ๒ ข้อ ๑๐ หรือไม่

● กฎหมาย/ระเบียบ

๑. ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๕๙ ตรี

๒. ระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๓๒) ว่าด้วยเงื่อนไขการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หมวด ๒ ข้อ ๑๐

● ความเห็นกรมที่ดิน

การขอออกโฉนดที่ดินตามหลักฐาน ส.ค.๑ ซึ่งมาตรา ๕๙ ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน บัญญัติว่า ถ้าปรากฏว่าเนื้อที่ที่ทำการรังวัดใหม่แตกต่างไปจากเนื้อที่ตามใบแจ้งการครอบครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๔๙๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ให้ได้เท่าจำนวนเนื้อที่ที่ได้ทำประโยชน์ ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งโดยหลักของกฎหมายดังกล่าวพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาออกโฉนดที่ดิน เท่าจำนวนเนื้อที่ที่ทำประโยชน์ เว้นแต่ระเบียบคณะกรรมการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ที่ดินที่ขอออกโฉนดที่ดิน ไม่มีด้านหนึ่งด้านใดหรือหลายด้านจดป่าหรือที่รกร้างว่างเปล่า จึงไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๓๒) หมวด ๒ ข้อ ๑๐ ทั้งนี้การขอออกโฉนดที่ดินในเขตป่าไม้ ควรตรวจสอบให้ได้ข้อเท็จจริงว่า ส.ค.๑ ที่ใช้เป็นหลักฐานในการออกโฉนดที่ดินได้แจ้งการครอบครองไว้โดยชอบด้วยกฎหมาย

ก่อนประกาศเป็นเขตป่าไม้ และผู้ขอได้นำรังวัดตามหลักฐาน ส.ค.๑ ไม่ได้นำที่ดินนอกหลักฐาน ส.ค.๑ มารวมรังวัดออกโฉนดที่ดินอันเป็นการรุกล้ำป่าไม้แต่อย่างใด และจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ.๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๔๙๗ ข้อ ๑๐ (๓) และข้อ ๑๑ ด้วย

เรื่องที่ ๓ การออกโฉนดที่ดินในเขตป่าไม้

● ประเด็นปัญหา

บริษัท จ. ขอออกโฉนดที่ดินตามหลักฐาน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๑๘๗๘ และ ๑๘๗๙ ซึ่งออกสืบเนื่องจากใบจอง (น.ส.๒) ช่างรังวัดได้ออกไปทำการรังวัดแล้วปรากฏว่า ที่ดินทั้งสองแปลงมีอาณาเขตติดต่อคาบเกี่ยวกับเขตป่าไม้ถาวร "ป่าเขาช่องเกวียน" จังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า "ป่าเขาช่องเกวียน" คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ ให้รักษาไว้เป็นป่าไม้ของชาติ และต่อมามีมติเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๐ ให้จำแนกเป็นเขตป่าไม้ถาวร หากถือปฏิบัติตามหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๗๑๒/๑๒๑๗๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ในขณะออกใบจอง (น.ส. ๒) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่ดินดังกล่าวเป็นป่าไม้ชั่วคราวและไม่ใช่ที่สงวนหวงห้าม ใบจอง (น.ส. ๒) น่าจะออกโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีการครอบครองทำประโยชน์โดยชอบก่อนที่ทางราชการจะกำหนดให้เป็นเขตป่าไม้ถาวร แต่ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๕(๒)/๑๓๓๔๕ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๑ ถือว่าป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ เป็นป่าไม้ถาวรแล้ว จึงไม่ตรงกับความเห็นตามนัยหนังสือกรมที่ดินดังกล่าว อันเป็นปัญหาในข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติว่า เขตป่าไม้ถาวร "ป่าเขาช่องเกวียน" มีผลตั้งแต่เมื่อใด และใบจอง (น.ส.๒) ที่ออกในเขตป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

● ข้อกฎหมาย/ระเบียบ

๑. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ ข้อ ๑๐ (๓), ข้อ ๑๑

๒. หนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๗๑๒/๑๒๑๗๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๒๘ เรื่อง การเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ในเขตป่าไม้ถาวรตอบข้อหารือจังหวัดสุราษฎร์ธานี เวียนตามหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๗๑๒/ว ๑๓๕๙๔ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๘

๓. หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๕ (๒)/๑๓๓๔๕ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๑ เรื่อง ชี้แจงความหมายของคำว่า "ป่าจำแนก" "ป่าไม้ชั่วคราว" "ป่าไม้ถาวร" "ป่าไม้ถาวรแห่งชาติ" และ "ป่าเตรียมการ"

๔. มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการดำเนินการสำรวจ จำแนกประเภทที่ดิน การประมวลผลและการจำแนกประเภทที่ดิน ดังนี้

(๑) อนุมัติให้จังหวัดประกาศเขตป่าที่จะสงวนคุ้มครองและป่าที่จะเปิดจัดสรรเพื่อเกษตรกรรมและเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างอื่นที่คณะอนุกรรมการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินประจำจังหวัดดำเนินการกำหนดเขตเสร็จในท้องที่ ๖๐ จังหวัด โดยประมาณตามแผนที่ ให้ราษฎรและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องทราบ

(๒) รับหลักการว่า บริเวณป่าที่เห็นสมควรกำหนดเป็นป่าสงวนคุ้มครองตาม ๓.๔.๑ เป็นป่าที่จะรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หากทบวงการเมืองใดประสงค์จะเข้าใช้ประโยชน์ต้องทำความตกลงกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเป็นรายๆ ไป

(๓) สำหรับป่าที่เห็นสมควรเปิดจัดสรรเพื่อเกษตรกรรมและเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างอื่นตามที่กล่าวใน ๓.๔.๑ นั้น ให้จังหวัดและอำเภอท้องที่ดำเนินการจัดสรรให้ประชาชนตามโครงการ และระเบียบว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อประชาชนของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ โดยไม่ต้องขอรับความเห็นชอบจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฯลฯ

● ความเห็นกรมที่ดิน

คณะกรรมการพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายของกรมที่ดิน ได้ประชุมและพิจารณาข้อหารือว่า ป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ เป็นเพียงการจำแนกไว้เป็นป่าไม้ชั่วคราวจะมีผลเป็นป่าไม้ถาวรต่อเมื่อคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติผลการจำแนกประเภทที่ดินเป็นรายจังหวัดตามข้อเสนอของคณะกรรมการจำแนกประเภทที่ดินในภายหลัง การออกใบจอง (น.ส. ๒) เลขที่ ๑๓๑ และ ๑๓๒ หมู่ที่ ๕ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๑๑ ในเขตพื้นที่ “ป่าเขาช่องเกวียน” ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๐ ให้จำแนกเป็นเขตป่าไม้ถาวร การออกใบจอง (น.ส. ๒) ในเขตพื้นที่ดังกล่าวจึงเป็นการออกในที่ดินของรัฐอันอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สามารถนำมาจัดให้กับประชาชนได้ ใบจอง (น.ส. ๒) เลขที่ ๑๓๑ และ ๑๓๒ หมู่ที่ ๕ จึงออกไปโดยชอบด้วยกฎหมาย

เรื่องที่ ๔ น.ส.๓ ไม่มีเลขที่ ซึ่งที่ดินอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ขอต่อเลขทะเบียนการครอบครองที่ดิน

● ประเด็นปัญหา

นาง ค. นำ น.ส.๓ (ไม่มีเลขที่) เล่ม ๑ หน้า ๑ หมู่ที่ ๕ เนื้อที่ ๑๘ ไร่ ๓ งาน ๙๐ ตารางวา ยื่นคำขอโอนมรดกที่ดินว่า มีชื่อ นาย พ. กับนาง อ. บิดาและมารดา ประกาศครบกำหนดแล้ว ไม่มีบุคคลใดโต้แย้งหรือคัดค้าน โดยนาง ค. ได้เข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินมาประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อเนื่องมาจากบิดา มารดา ซึ่งรับมรดกมาจาก นาง ด. เมื่อพ.ศ. ๒๔๓๖ จากสอบสวนผู้ปกครองท้องที่ผู้รับแจ้งการครอบครอง ยืนยันว่าเป็นผู้รับแจ้งการครอบครองที่ดินดังกล่าวและรวบรวมส่งอำเภอ ที่ดินแปลงนี้อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ป่าดงนางชี – ขี้เลน) ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๘๙ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ก่อนกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ไม่มีการกำหนดให้เป็นป่าคุ้มครองแต่อย่างใด ปัจจุบันที่ดินอยู่ในเขตดำเนินการของ ส.ป.ก. มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า น.ส.๓ ดังกล่าว ออกไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

● ข้อกฎหมาย/ระเบียบ

๑. คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๒๔๔/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ เรื่อง ระเบียบการแจ้งและรับแจ้งที่ดินที่มีผู้ครอบครองอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ

๒. หนังสือกรมที่ดินตอบข้อหารือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ มท ๐๗๑๐/๒๒๓๖๐ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ เรื่อง การนำ น.ส.๓ ไม่มีเลขที่มาขอจดทะเบียนโอนมรดก

● ความเห็นกรมที่ดิน

การลงทะเบียนการครอบครองที่ดิน ต้องถือปฏิบัติตามนัยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๒๔๔/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ เรื่อง ระเบียบการแจ้งและรับแจ้งที่ดินที่มีผู้ครอบครองอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ (โดยคัดรายการจากแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) มาลงในทะเบียนการครอบครองที่ดิน เก็บไว้เป็นหลักฐาน ณ ที่ว่าการอำเภอ และกรมที่ดิน) กรณีผู้ที่ขออ้างว่า ส.ค. ๑ สูญหายเป็นเพียงข้อสันนิษฐานไม่มีหลักฐานที่ตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อไม่ปรากฏหลักฐาน ส.ค. ๑ พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่สามารถนำ น.ส. ๓ ดังกล่าวมาต่อเลขในทะเบียนการครอบครองที่ดินได้ ตามแนวทางปฏิบัติซึ่งกรมที่ดินได้ตอบข้อหารือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามหนังสือ ที่ มท ๐๗๐๑/๒๒๓๖๐ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ แต่การพิจารณาว่าหนังสือรับรองการทำประโยชน์แปลงใดได้ออกไปโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งต้องดำเนินการเพิกถอนหรือแก้ไข ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน นั้น จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดแจ้งว่า หนังสือรับรองการทำประโยชน์ดังกล่าวได้ออกโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยฯ คงมีผลเพียงทำให้ไม่สามารถนำ น.ส.๓ ไม่มีเลขที่แปลงนี้มาต่อเลขในทะเบียนการครอบครองที่ดินได้เท่านั้น ยังไม่เป็นเหตุให้ น.ส. ๓ ดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด เนื่องจากตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๙๗ บัญญัติให้ผู้ที่ได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับโดยไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินแจ้งการครอบครองที่ดินต่อนายอำเภอท้องที่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งจากข้อเท็จจริงดังกล่าวนาย ม. อดีตผู้ปกครองท้องที่ในขณะแจ้งการครอบครองที่ดินยืนยันว่า ที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นที่ดินซึ่งนาย พ. แจ้งการครอบครองไว้แล้ว โดยตนเองเป็นผู้รับแจ้งการครอบครองที่ดินและได้รวบรวมส่งให้อำเภอแล้ว จึงฟังได้ว่านาย พ. ปฏิบัติตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นแล้ว การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้นำ ส.ค. ๑ ดังกล่าวไปลงในทะเบียนการครอบครองที่ดิน ยังไม่เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะยืนยันได้ว่า ไม่มีการครอบครองจริง แต่เป็นเพียงการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๒๔๔/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๔๙๗ ซึ่งเป็นระเบียบปฏิบัติที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ไม่ใช่กฎหมาย ประกอบกับที่ดินแปลงดังกล่าว นาย พ. กับ

นาง อ. ได้รับมรดกมาจาก นาง ด. เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๖ โดยครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องมาโดยตลอดจนกระทั่งทางราชการได้ออก น.ส. ๓ ให้เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๔๙๙ ซึ่งเป็นการออก น.ส.๓ ก่อนที่จะมีการประกาศให้ที่ดินดังกล่าวเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๘๙ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน ที่ดินแปลงนี้จึงอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะออก น.ส.๓ ได้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๔๙๗) ข้อ ๓, ข้อ ๔ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๗) หมวด ๒ ข้อ ๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นได้ การแจ้งข้างเคียงบางด้าน ไม่สอดคล้องกันยังไม่เป็นเหตุให้ น.ส. ๓ แปลงนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด กรมที่ดินพิจารณาให้จังหวัดแนะนำเจ้าของที่ดินนำ น.ส. ๓ ดังกล่าวไปยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อดำเนินการเปลี่ยนเป็น น.ส. ๓ ก. ไว้เป็นหลักฐานทางทะเบียนที่ดินให้เป็นการถูกต้องต่อไป

เรื่องที่ ๕ นำเดินสำรวจออก น.ส. ๓ ก. ในเขตป่า

● ประเด็นปัญหา

นาย ก. ได้นำเดินสำรวจออก น.ส. ๓ ก. ตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๘ ทวิ วรรคสอง (๓) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๑ จากการตรวจสอบในครั้งแรกโดยผู้แทนป่าไม้ปรากฏว่าที่ดินอยู่ในเขตป่าไม้ ในขณะนั้นจึงเป็นเหตุขัดข้อง จึงยังไม่มีการออก น.ส.๓ ก. ให้กับผู้นำเดินสำรวจ หลังจากนั้น ผู้นำเดินสำรวจได้ขายที่ดินแปลงที่นำเดินสำรวจดังกล่าวให้กับ นาย ข. โดยการส่งมอบการครอบครอง นาย ข. ได้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินตลอดมา ต่อมามีการตรวจสอบเขตป่าไม้อีกครั้งปรากฏที่ดินไม่อยู่ในเขตป่า พนักงานเจ้าหน้าที่จึงได้ออก น.ส.๓ ก. จากนั้นได้แจก น.ส.๓ ก. แปลงดังกล่าวให้กับ นาย ก. กรณีมีปัญหาการออก น.ส.๓ ก. ดังกล่าวให้กับ นาย ก. และแจกให้กับ นาย ก. จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

● ข้อกฎหมาย/ระเบียบ

๑. ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๕๘ , ๕๘ ทวิ

๒. มติที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายกรมที่ดิน ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓

● ความเห็นกรมที่ดิน

การที่ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดิน (นาย ก.) ได้นำเดินสำรวจพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ไว้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ แม้ต่อมาผู้นำเดินสำรวจจะได้ขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้กับบุคคลอื่น (นาย ข.) ไปแล้ว หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกในนาม นาย ก. ผู้นำเดินสำรวจย่อมถือได้ว่าออกไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนการที่ นาย ก. ขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้กับ นาย ข. และแม้มีการโต้แย้งสิทธิในที่ดินกัน นาย ข. ก็ชอบจะไปใช้สิทธิทางศาลว่ากล่าวเอากับผู้ขาย (นาย ก. ผู้นำเดินสำรวจ)

เรื่องที่ ๖ การออกโฉนดที่ดินในเขตป่าไม้และเขตปฏิรูปที่ดิน

● ประเด็นปัญหา

นาย ม. ได้นำ ส.ค. ๑ มายื่นคำขอออกโฉนดที่ดินเป็นการเฉพาะรายตามมาตรา ๕๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จากการตรวจสอบปรากฏว่าที่ดินอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และ ส.ป.ก. แจ้งว่าที่ดินดังกล่าวอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินโครงการป่าโคกโจดแปลง ๒ ซึ่งกรมป่าไม้มอบให้ แต่ ส.ป.ก. ไม่เข้าดำเนินการจัดสรรที่ดินดังกล่าว กรณีมีปัญหาว่า ที่ดินดังกล่าวยังคงสภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติอยู่หรือไม่ และการออกโฉนดที่ดินจะต้องตั้งคณะกรรมการตรวจพิสูจน์ที่ดินตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ.๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๔๙๗ หรือไม่

● ข้อกฎหมาย/ระเบียบ

๑. กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ ข้อ ๑๐(๓) ข้อ ๑๖

๒. หนังสือสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ กษ ๑๒๐๕/๒๒๖๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๒ เรื่อง การออกโฉนดที่ดินในเขตป่าไม้และเขตปฏิรูปที่ดิน

● ความเห็นกรมที่ดิน

ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดินฯ และกรมป่าไม้ได้ส่งมอบให้ ส.ป.ก. ดำเนินการพื้นที่ดังกล่าวจะถือว่าเป็นการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๒๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๓๒ ต้องเข้าเงื่อนไขสามประการ คือ (๑) มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปฏิรูปที่ดิน (๒) มีมติคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ดำเนินการปฏิรูปที่ดิน และ (๓) คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (คปก.) อนุมัติโครงการและแผนงานปฏิรูปที่ดินในพื้นที่แห่งนั้น โดยยกเว้นพื้นที่ที่ยังไม่มีราษฎรถือครองทำกินพื้นที่ที่มีสภาพและศักยภาพทำการเกษตรไม่คุ้มค่า พื้นที่ล่อแหลมคุกคามต่อระบบนิเวศน์และพื้นที่ที่ควรอนุรักษ์ไว้เพื่อให้ชุมชนใช้ประโยชน์ร่วมกันให้กันไว้ใช้ในกิจกรรมของกรมป่าไม้ (หนังสือสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ กษ ๑๒๐๕/๒๒๖๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๒ ตอบข้อหารือกรมที่ดิน) ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าบริเวณที่ขอออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินอยู่ในส่วนที่ถูกถอนสภาพป่าแล้ว การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินต้องดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงระหว่างกรมที่ดินกับ ส.ป.ก. เรื่องวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการออกเอกสารสิทธิในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ.๒๕๔๑

○●○●○●○

รื้อรั้วกำแพงหมู่บ้านจัดสรร***

สืบเนื่องจากในการขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดิน นอกจากผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินจะต้องเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงที่ขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินแล้ว ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินจะต้องยื่นเอกสารหลักฐานตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ.๒๕๔๓ โดยเฉพาะแผนผัง โครงการและวิธีการจัดสรรที่ดินแสดงว่าได้จัดทำสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะแล้วเสร็จทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับในส่วนที่ยังจัดทำไม่แล้วเสร็จตามแผนผังและโครงการ และผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินได้จัดหาธนาคารหรือสถาบันการเงินมาทำสัญญาค้ำประกันกับคณะกรรมการจัดสรรที่ดินว่า ถ้าผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินไม่จัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ หรือการปรับปรุงที่ดินให้แล้วเสร็จตามแผนผังโครงการและกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต หรือมีกรณีเชื่อได้ว่าจะไม่แล้วเสร็จภายในเวลากำหนดตามที่ได้รับอนุญาต ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ค้ำประกันต้องชำระเงินให้แก่คณะกรรมการตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญาค้ำประกันภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อคณะกรรมการจะได้ใช้เงินนั้นในการดำเนินการจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะให้แล้วเสร็จตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาต ถ้าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินก็จะดำเนินการออกใบอนุญาตให้ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินเพื่อจำหน่ายที่ดินแปลงย่อยต่อไป คราวนี้มีปัญหาว่า สาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรที่ดินจัดทำเสร็จแล้วเช่น ถนน สวน สนามเด็กเล่น รั้วกำแพงหมู่บ้าน บ่อบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น จะมีผลตามกฎหมายอย่างไร

สำหรับปัญหานี้พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่งกำหนดว่า สาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้นเพื่อการจัดสรรที่ดินตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาต เช่น ถนน สวน สนามเด็กเล่น ให้ตกอยู่ในภาระจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรรและให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดสรรที่ดินที่จะบำรุงรักษาสาธารณูปโภคดังกล่าวให้คงสภาพดังเช่นที่ได้จัดทำขึ้นนั้นต่อไป และจะกระทำการใดอันเป็นเหตุให้ประโยชน์แห่งภาระจำยอมลดไปหรือเสื่อมความสะดวกมิได้ จากหลักกฎหมายดังกล่าวแสดงว่า เมื่อผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีสาธารณูปโภคเสร็จตามแผนผัง โครงการที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินแล้ว ผู้จัดสรรที่ดินก็มีภาระหน้าที่ที่จะต้องดูแลบำรุงรักษาสาธารณูปโภคนั้นตลอดไป แต่กฎหมายก็เปิดช่องให้ผู้จัดสรรที่ดินหลุดพ้นจากหน้าที่ดังกล่าวได้ดังที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔ ว่าผู้จัดสรรที่ดินจะพ้นจากหน้าที่บำรุงรักษาสาธารณูปโภคตามมาตรา ๔๓ เมื่อได้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ภายหลังจากครบกำหนดระยะเวลาที่ผู้จัดสรรที่ดินรับผิดชอบการบำรุงรักษาสาธารณูปโภคตามมาตรา ๒๓ (๕) แล้ว ตามลำดับดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรจัดตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรตามพระราชบัญญัตินี้ หรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่น

** นายสุริยะ โพธิ์ทองศรีสิทธิ์ นักวิชาการที่ดินชำนาญการพิเศษ*
สำนักส่งเสริมธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

เพื่อรับโอนสาธารณูปโภคไปจัดการและดูแลบำรุงรักษา ภายในเวลาที่ผู้จัดสรรที่ดินกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง (๒) ผู้จัดสรรที่ดินได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อการบำรุงรักษาสาธารณูปโภค (๓) ผู้จัดสรรที่ดินจดทะเบียนโอนทรัพย์สินให้เป็นสาธารณประโยชน์ จึงเกิดปัญหาว่า เมื่อถึงขั้นตอนที่ผู้จัดสรรที่ดินจะได้โอนสาธารณูปโภคในโครงการให้เป็นที่สาธารณประโยชน์แล้ว ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรยังคงสงวนสาธารณูปโภคไว้ใช้เพื่อประโยชน์ของตนได้หรือไม่ เพียงใด

เรื่องนี้มีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๙๒/๒๕๕๕ วินิจฉัยเป็นแนวทางไว้ว่า แนวกำแพงอิฐบล็อกตั้งอยู่ในถนนซึ่งอยู่ในเขตที่ดินของหมู่บ้านจัดสรร เมื่อผู้จัดสรรที่ดิน ได้ยกที่ดินซึ่งเป็นส่วนของถนนในหมู่บ้านให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ กำแพงอิฐบล็อกที่ถูกทำลายไปหรือรั้วเหล็กที่นำมาติดตั้งไว้แทนและตั้งอยู่บนที่สาธารณประโยชน์ จึงเป็นส่วนควบของที่ดินที่ถูกยกให้เป็นสาธารณประโยชน์ กำแพงอิฐบล็อกย่อมตกเป็นที่สาธารณประโยชน์ไปด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง และการอุทิศให้เป็นทางสาธารณ-ประโยชน์ดังกล่าวจะทำให้ที่ดินตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีผลทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใช้สอยสาธารณประโยชน์ดังกล่าวได้ ทางสาธารณประโยชน์จึงไม่อาจตกอยู่ภายใต้ภาระจำยอมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะได้ ดังนั้น การตกเป็นที่สาธารณประโยชน์จึงทำให้ที่ดินหลุดพ้นจากภาระจำยอมในการเป็นสาธารณูปโภคของที่ดินจัดสรรโดยสภาพตามผลกฎหมาย และอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาทางสาธารณประโยชน์เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง มาตรา ๓๙ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้รื้อถอนรั้วเหล็กซึ่งตั้งในที่สาธารณะจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย สรุปได้ว่า เมื่อผู้จัดสรรที่ดินได้ยกที่ดินอันเป็นสาธารณูปโภคของโครงการให้เป็นที่สาธารณประโยชน์แล้ว ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรหรือชาวบ้านไม่สามารถสงวนที่ดินสาธารณูปโภคของโครงการไว้ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองได้อีกต่อไปและบุคคลภายนอกสามารถขออนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นทุบทำลายรั้งกำแพงของโครงการเพื่อเข้ามาใช้ประโยชน์ได้

○●○●○●○

ใกล้ตายจึงนึกถึงพระ

มีทุกข์มาถึงจึงนึกถึงพระศาสนา
บรรดาสัตว์ทั้งหลายนั้น
เมื่อไม่มีทุกข์มาถึงตัว มักไม่เห็นคุณพระศาสนา
มัวเมาประมาท ปล่อยกายปล่อยใจ
ให้ประพฤติทุจริตผิดศีลธรรมอยู่เป็นประจำนิสัย
เห็นผิดเป็นถูก เห็นกงจักรเป็นดอกบัว
ต่อเมื่อได้รับทุกข์เข้า ที่พึ่งอื่นไม่มีนั่นแหละ
จึงได้คิดถึงพระ คิดถึงศาสนา แต่ก็เป็นเวลาที่สายไปแล้ว

หลวงปู่แหวน สุจิณโณ

ที่มา : *http://www.dhammathai.org/monktalk/dbview.php?No=80*

เรียนรู้กฎหมายที่ดินเพิ่มเติมจากคำพิพากษาศาลปกครอง (๓)*

สวัสดีครับ ฉบับที่แล้วเรานำเสนอในเรื่องเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คงจะเป็นประโยชน์สำหรับพวกเราชาวดินหรือท่านสมาชิกที่สนใจความรู้เกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดีปกครองไม่มากก็น้อย ฉบับนี้ เรามาดูย่อคำสั่งหรือย่อคำพิพากษาของศาลปกครองซึ่งเกี่ยวกับนิยามคำว่า "คำสั่งทางปกครอง" ตามความนัยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ว่า "การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับหรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว" และนิยามคำว่า "ผู้เสียหาย" ตามความนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ว่า "ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง" เป็นอย่างไร ฉบับนี้ผู้รวบรวมจะได้นำเสนอย่อคำสั่งของศาลปกครองที่เกี่ยวข้องกับความหมายของคำว่า คำสั่งทางปกครอง และผู้เสียหาย ลองมาติดตามดูนะครับว่ามีกรณีใดบ้างที่ศาลปกครองเห็นว่า การออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่กรมที่ดินเป็นคำสั่งทางปกครองและผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสียหายที่สามารถนำเสนอคดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่ดินต่อศาลได้ เชิญติดตามได้เลยนะครับ

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๔๒๔/๒๕๔๖

- **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๔๖ เล่ม ๔
- **ผู้ฟ้องคดี** นาย อ
- **ผู้ถูกฟ้องคดี** ศาลจังหวัดสตูล ที่ ๑
  กรมที่ดิน ที่ ๒
  เทศบาลตำบลกำแพง ที่ ๓
- **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)
- **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**
  พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง)
  พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๕)

** นายขวัญชัย อนันทานนท์ นิติกรชำนาญการพิเศษ*
กลุ่มคดีปกครอง ๒ สำนักกฎหมาย

ประมวลกฎหมายที่ดิน (มาตรา ๖๑)
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๓๐๔ (๒))
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (มาตรา ๑๔๕)

● **คำวินิจฉัยของศาล**

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เป็นเพียงการเตรียมการเพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองของอธิบดีกรมที่ดินหรือรองอธิบดีกรมที่ดินที่ได้รับมอบหมายต่อไป ซึ่งเป็นการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าของ น.ส. ๓ ก. ที่ปรากฏว่าออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายยังไม่ใช่ผู้เสียหายอันเกิดจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว ไม่มีสิทธิฟ้องขอให้ศาลสั่งว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

เมื่อศาลยุติธรรมได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าที่ดินตาม น.ส. ๓ ของผู้ฟ้องคดีเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คำพิพากษาดังกล่าวย่อมผูกพันคู่ความตามมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นคู่ความในคดีดังกล่าว จึงมิใช่ผู้เสียหายที่จะนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

หมายเหตุ

ศาลปกครองสูงสุดได้วางหลักเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองไว้ว่า **คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เป็นเพียงการเตรียมการเพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองของอธิบดีกรมที่ดินหรือรองอธิบดีกรมที่ดินที่ได้รับมอบหมายต่อไป คำสั่งดังกล่าวจึงยังไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง** ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ แม้ว่าคำสั่งจะเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ก็ตาม แต่ยังไม่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับหรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ดังนั้น **ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าของ น.ส. ๓ ก. ที่ปรากฏว่าออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ยังไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย**หรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ **อันเกิดจากคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว**ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ

●○●○●

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๘๗/๒๕๔๗

● **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๔๗ เล่ม ๑

● **ผู้ฟ้องคดี** นาย ม ที่ ๑
นาง ง ที่ ๒

● **ผู้ถูกฟ้องคดี** เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพังงา

● **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

● **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**

–พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง)

–พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๕)

● **คำวินิจฉัยของศาล**

การที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขา ที่สั่งยกเลิกคำขอออกใบแทน น.ส. ๓ ก. ของผู้ขอ เพื่อจดทะเบียนการได้มาโดยการครอบครองที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. ดังกล่าว โดยวินิจฉัยให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขารับคำขอออกใบแทนไว้พิจารณาต่อไป คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดดังกล่าว เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

การฟ้องคดีที่อ้างว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดผิดพลาดคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย เป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ และเมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดการมรดกของผู้มีชื่อใน น.ส. ๓ ก. ฉบับพิพาท จึงถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

หมายเหตุ

คดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขา ที่สั่งยกเลิกคำขอออกใบแทน น.ส. ๓ ก. เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งเป็นที่สุดว่า **คำวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขาที่สั่งยกเลิกคำขอออกใบแทน น.ส.๓ ก.เป็นคำสั่งทางปกครอง** ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ เนื่องจากการวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวมีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับหรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลแล้ว **ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้จัดการมรดกของผู้มีชื่อใน น.ส.๓ ก. ฉบับพิพาท จึงถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว** ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

●○●○●

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๗๑๘/๒๕๔๘

● **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๔๘ เล่ม ๘

● **ผู้ฟ้องคดี** นาง ม กับพวกรวม ๖ คน

● **ผู้ถูกฟ้องคดี** เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสกลนคร สาขาสว่างแดนดิน

● **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

● **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**

- ประมวลกฎหมายที่ดิน (มาตรา ๖๐)
- พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๕)
- พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง)

● **คำวินิจฉัยของศาล**

แม้คำสั่งสอบสวนเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินดังกล่าวจะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ และเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในการออกคำสั่งตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครอง ฯ แต่เมื่อคำสั่งดังกล่าวไม่ได้สั่งให้ออกโฉนดที่ดินในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้คัดค้านด้วย จึงไม่ได้ทำให้สิทธิในที่ดินส่วนที่พิพาทเปลี่ยนแปลงหรือระงับไปหรือเสื่อมสิทธิไปด้วย โดยเมื่อข้อพิพาทเกิดขึ้นเพียงบางส่วนก็สามารถแยกพิจารณาออกเป็นแต่ละส่วนได้ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีจึงมิได้กระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหาย ซึ่งจะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

หมายเหตุ

คดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า คำสั่งสอบสวนเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองสูงสุดจึงได้วางหลักไว้ว่า **คำสั่งสอบสวนเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เป็นคำสั่งทางปกครอง** ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่คดีนี้**เมื่อคำสั่งดังกล่าวไม่ได้สั่งให้ออกโฉนดที่ดินในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้คัดค้านด้วย จึงไม่ได้ทำให้สิทธิในที่ดินส่วนที่พิพาทเปลี่ยนแปลงหรือระงับไปหรือเสื่อมสิทธิไปด้วย คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีจึงมิได้กระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหาย** อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสียหาย ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

●○●○●

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๘๘/๒๕๔๙

● **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๔๙ เล่ม ๔

● **ผู้ฟ้องคดี** นางสาว ล

● **ผู้ถูกฟ้องคดี** กรมที่ดิน ที่ ๑
สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี สาขาบางใหญ่ ที่ ๒
นาย ธ นายช่างรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี สาขาบางใหญ่ ที่ ๓
นาย น นายช่างรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี สาขาบางใหญ่ ที่ ๔

● **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

● **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**
พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๕ และมาตรา ๓๗)
พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง)

● **คำวินิจฉัยของศาล**

ผู้ฟ้องคดีรับว่าอยู่ร่วมบ้านเดียวกับมารดาและได้รับหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรับรองแนวเขตที่ดินหรือคัดค้านการรังวัดภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับหนังสือ หนังสือดังกล่าวเป็นเพียงแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปรับรองแนวเขตหรือคัดค้านการรังวัดภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด มิใช่คำสั่งทางปกครองอันจะกระทบสิทธิของผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หากผู้ฟ้องคดีปักหลักเขตโดยมิชอบเป็นการจงใจแก้ไขรูปแผนที่ให้กับผู้ขอรังวัดทำให้เนื้อที่ดินตามโฉนดของผู้ฟ้องคดีน้อยลง ผู้ฟ้องคดีชอบที่จะคัดค้านการรังวัดเสียภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าว หากตกลงกันไม่ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีก็จะแจ้งคู่กรณีไปฟ้องศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามมาตรา ๖๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เมื่อผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลในวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๙ ยังไม่พ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือ ซึ่งหนังสือดังกล่าวได้ระบุไว้โดยชัดแจ้งว่า เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน ผู้ฟ้องคดีไม่โต้แย้งคัดค้านจะดำเนินการแก้ไขแผนที่และเนื้อที่ให้แก่ฝ่ายผู้ขอรังวัดต่อไป อันแสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ยังมิได้ดำเนินการแก้ไขแผนที่หรือเนื้อที่ดินตามที่ได้มีการรังวัด จึงยังมิได้กระทำการใดๆ อันจะมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายในขณะฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

หมายเหตุ

คดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่สำนักงานที่ดินได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมารับรองแนวเขตที่ดินหรือคัดค้านการรังวัด เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองสูงสุดจึงได้วางหลักไว้ว่า **การที่สำนักงานที่ดินได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมารับรองแนวเขตที่ดินหรือคัดค้านการรังวัด** ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับหนังสือ **หนังสือดังกล่าวเป็นเพียงการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปรับรองแนวเขตหรือคัดค้านการรังวัดภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด มิใช่เป็นคำสั่งทางปกครอง** ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสียหาย ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

●○●○●

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๘๘๙/๒๕๔๙

- **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๔๙ เล่ม ๑๔
- **ผู้ฟ้องคดี** นาย ผ
- **ผู้ถูกฟ้องคดี** ปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑
  อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๒
  คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๑๒๕๗/๒๕๔๕ ที่ ๓
- **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับคำฟ้องและคำสั่งไม่รับคำฟ้องและคำสั่งไม่รับคำฟ้องบางส่วนไว้พิจารณา)
- **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**
  ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๑๓๐๔)
  พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๕)
  พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง)
- **คำวินิจฉัยของศาล**

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รายงานการสอบสวนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาอุทิศที่ดินของตนให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ ประกอบกับได้ยื่นคำขอรังวัดแบ่งแยกและขอจดทะเบียนด้วยตัวเอง ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบสวนถึงสิทธิและความสามารถของผู้ขอแล้วเห็นว่า มีสิทธิ ความสามารถ และตรงตามเจตนา จึงได้จดทะเบียนแบ่งหักเป็นทางสาธารณประโยชน์ให้ตามความประสงค์ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้อุทิศที่ดินบริเวณดังกล่าวให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ตรงตามเจตนาแล้ว ที่ดินบริเวณนี้ย่อมตกเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การให้ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเพียงขั้นตอนการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ยังไม่มีผลเป็นคำสั่งทางปกครอง จึงถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดี จึงไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

หมายเหตุ

คดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขอให้เพิกถอนคำสั่งเกี่ยวกับการให้ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๑๒๕๗/๒๕๔๕ ว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ศาลปกครองสูงสุดได้วางหลักไว้ว่า **การให้ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๑๒๕๗/๒๕๔๕ เป็นเพียงขั้นตอนการพิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ยังไม่มีผลเป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้ฟ้องคดี**

จึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย โดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งกรมที่ดินดังกล่าว

●○●○●

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๗๗๗/๒๕๕๐

- **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๕๐ เล่ม ๑๗
- **ผู้ฟ้องคดี** นาย อ
- **ผู้ถูกฟ้องคดี** เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ต ที่ ๑
  เจ้าพนักงานที่ดินหัวหน้าส่วนแยกถลาง ที่ ๒
- **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)
- **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**
  - รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง)
  - ประมวลกฎหมายที่ดิน (มาตรา ๖๐)
  - พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑), มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) และมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง)
  - พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๕)
  - ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ฯ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ (ข้อ ๔๑ วรรคสอง)
- **คำวินิจฉัยของศาล**

คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อนุมัติให้ออกโฉนดที่ดินให้แก่นาง ส. เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าโฉนดที่ดินดังกล่าวออกทับที่ดินที่ตนเองครอบครองทำประโยชน์ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการออกคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ แห่ง พระราชบัญญัติเดียวกัน การฟ้องคดีนี้ผู้ฟ้องคดีประสงค์ให้ศาลปกครองตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่อนุมัติให้ออกโฉนดที่ดินให้แก่นาง ส. ซึ่งมีเกณฑ์การตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการออกคำสั่งทางปกครองตาม พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และประมวลกฎหมายที่ดิน โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงสิทธิในที่ดินแต่อย่างใด แต่หากแม้นต้องพิจารณาก็เป็นประเด็นเกี่ยวพันที่ศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่จะวินิจฉัยก่อนได้เพื่อที่จะสามารถวินิจฉัยประเด็นความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อันเป็นประเด็นหลักแห่งคดีต่อไปได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อ ๔๑ วรรคสองแห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ฯ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

หมายเหตุ

คดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขอให้เพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้ออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ขอว่า เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย **คำสั่งอนุมัติให้ออกโฉนดที่ดินดังกล่าว เป็นคำสั่งทางปกครอง** ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ถ้ามีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีอันเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสียหาย ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ แต่ถ้าไม่มีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ก็ไม่ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง ที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสียหายมีสิทธิที่จะฟ้องคดีได้

●○●○●

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๗๘๙/๒๕๕๐

- **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๕๐ เล่ม ๑๘
- **ผู้ฟ้องคดี** นาย ย
- **ผู้ถูกฟ้องคดี** เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)
- **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**
  - รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ (มาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง)
  - ประมวลกฎหมายที่ดิน (มาตรา ๖๐)
  - พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๕)
  - พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๙ และมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑))
  - ระเบียบ ของที่ประชุมใหญ่ฯ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ (ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง และ ข้อ ๔๑ วรรคสอง)
- **คำวินิจฉัยของศาล**

คดีนี้ประเด็นพิพาทแห่งคดีเป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การสอบสวนเปรียบเทียบของเจ้าพนักงานที่ดิน และออกคำสั่งให้ออกโฉนดที่ดินเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายที่ดินที่มีผลเป็นการระงับสิทธิในที่ดินบางส่วนของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดี จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมี

คำสั่งของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ แม้ไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งดังกล่าวเมื่อใด แต่ก็ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือร้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาคำสั่งสอบสวนเปรียบเทียบดังกล่าวใหม่ คดีพิพาทเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งผู้ที่ไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานที่ดินต้องใช้สิทธิฟ้องคดีภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่ง

หมายเหตุ

การสอบสวนเปรียบเทียบของเจ้าพนักงานที่ดิน และการออกคำสั่งออกโฉนดที่ดินที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน มีผลเป็นการระงับสิทธิในที่ดินบางส่วนของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดี

●○●○●

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๓๘/๒๕๕๑

- **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ.๒๕๕๑ เล่ม ๑
- **ผู้ฟ้องคดี** นาย จ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน
- **ผู้ถูกฟ้องคดี** กรมที่ดิน
- **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)
- **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**
  - พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ (มาตรา ๕)
  - พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง)
  - ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ฯ ว่าด้วยพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๓ (ข้อ ๔๑ วรรคสอง)
- **คำวินิจฉัยของศาล**

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามฟ้องโต้แย้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่สั่งให้เพิกถอน น.ส. ๓ ก. ของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ซึ่งคำสั่งดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอน น.ส. ๓ ก. ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ และเมื่อผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการโต้แย้งความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตาม

มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ ที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองที่จะรับไว้พิจารณาได้ และเมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายและมีคำขอให้ศาลปกครองมีคำสั่งว่า เอกสารสิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นเอกสารสิทธิที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมาย และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีนั้น จากคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจะเห็นได้ว่า หากศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ก็มีผลทำให้เอกสารสิทธิของผู้ฟ้องคดีเป็นเอกสารสิทธิที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ตลอดไป จนกว่าจะมีการออกคำสั่งเพิกถอนเอกสารสิทธิดังกล่าวต่อไป ดังนั้น ศาลปกครองย่อมมีอำนาจกำหนดคำบังคับตามคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีที่ให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และเมื่อศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาถึงความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดี แม้คดีนี้จะมีประเด็นที่จำต้องวินิจฉัยก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองตรอนฝั่งซ้าย หรือไม่ ก็ตาม แต่ศาลปกครองก็มีอำนาจที่จะวินิจฉัยประเด็นดังกล่าวได้ ตามข้อ ๔๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ฯ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งให้เพิกถอน น.ส.๓ ก ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นการใช้อำนาจตามที่กฎหมายกำหนดในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีหาได้เป็นผู้มีสิทธิในที่ดินตาม น.ส.๓ ก. ที่เพิกถอนแต่อย่างใด อันจะทำให้เกิดข้อพิพาทในเรื่องการโต้แย้งสิทธิในที่ดินระหว่างผู้ฟ้องคดีทั้งสามกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความนั้น ศาลปกครองไม่เห็นพ้องด้วย

หมายเหตุ

จากคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดคดีนี้ได้วางหลักไว้น่าสนใจ ๓ ประเด็นคือ

๑. **การเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ของผู้ฟ้องคดี** เป็นคำสั่งทางปกครองที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดี

๒. การที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ก็มีผลทำให้เอกสารสิทธิของผู้ฟ้องคดีเป็นเอกสารสิทธิที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ตลอดไป จนกว่าจะมีการออกคำสั่งเพิกถอนเอกสารสิทธิดังกล่าวต่อไป

๓. แม้คดีนี้จะมีประเด็นที่จำต้องวินิจฉัยก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือไม่ก็ตาม ซึ่งอ่านแล้วอาจเข้าใจได้ว่าเป็นการโต้แย้งสิทธิว่าใครมีสิทธิครอบครองดีกว่ากัน ซึ่งคดีควรอยู่ในอำนาจพิจารณาและพิพากษาของศาลยุติธรรม แต่ศาลปกครองก็มีอำนาจที่จะวินิจฉัยประเด็นดังกล่าวได้ ตามข้อ ๔๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ฯ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๓ เนื่องจากศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาถึงความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดี

●○●○●

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๔๕/๒๕๕๑

- **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๕๑ เล่ม ๖
- **ผู้ฟ้องคดี** นาย ว
- **ผู้ถูกฟ้องคดี** กรมที่ดิน
- **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)
- **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**
  - พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ (มาตรา ๕)
  - พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และมาตรา ๔๙)
- **คำวินิจฉัยของศาล**

การปฏิเสธออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีของเจ้าพนักงานที่ดินถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลอันมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางการปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎคำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายจากการปฏิเสธการออกโฉนดที่ดิน ทั้งคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งปฏิเสธการออกโฉนดที่ดินก็เป็นคำขอที่ศาลสามารถออกคำบังคับได้ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งการปฏิเสธออกโฉนดที่ดินจากเจ้าพนักงานที่ดินตามหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดียื่นหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานที่ดิน จึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงในบัญชีนำจ่ายไปรษณีย์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จึงเป็นการยื่นคำฟ้องภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

หมายเหตุ

คดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ออกโฉนดที่ดินให้ **การปฏิเสธออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีของเจ้าพนักงานที่ดิน** ถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้น

ระหว่างบุคคลอันมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางการปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

●○●○●

ย่อคำสั่งศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ ๓๐๐/๒๕๕๑

● **อ้างถึง** คำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๕๑ เล่ม ๗

● **ผู้ฟ้องคดี** วัด จ

● **ผู้ถูกฟ้องคดี** อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๑
วัด ส ที่ ๒

● **เรื่อง** คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องบางประเด็นไว้พิจารณา)

● **กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง**

พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ (มาตรา ๕)
พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง)

● **คำวินิจฉัยของศาล**

การที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับจดทะเบียนการให้ที่ดินทั้งสี่โฉนดให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับจดทะเบียนดังกล่าวไม่เป็นไปตามเจตนาของผู้ให้ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำฟ้องรับฟังได้ว่าสัญญาให้ที่ดินทั้งสี่โฉนดเป็นสัญญาที่ทำขึ้นระหว่าง นาง ท. และนาง ม. กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยนาง ท. และนาง ม. เป็นผู้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี เพื่อขอให้จดทะเบียนนิติกรรมดังกล่าว ดังนั้น เมื่อมีการอ้างว่าเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมไม่เป็นไปตามเจตนาของผู้ขอจดทะเบียน ผู้ที่จะเป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนการให้ดังกล่าวได้คือ นาง ท. และนาง ม. ผู้ให้ หรือกรณีที่บุคคลทั้งสองได้เสียชีวิตแล้วผู้ที่จะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีกรณีดังกล่าวได้ต้องเป็นทายาทนาง ท. หรือนาง ม. เท่านั้น ส่วนผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาให้ที่ดินนี้ทั้งขณะที่มีการทำสัญญาและจดทะเบียนนิติกรรม ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับการจัดตั้งขึ้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่จะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลปกครองไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาได้

หมายเหตุ

ข้อคิดสำหรับคดีนี้เป็นเรื่องการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม กล่าวคือ การที่เจ้าพนักงานที่ดิน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับจดทะเบียนการให้ที่ดินทั้งสี่โฉนดให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำฟ้องรับฟังได้ว่าสัญญาให้ที่ดินทั้งสี่โฉนดเป็นสัญญาที่ทำขึ้นระหว่าง นาง ท. และนาง ม. ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด เพื่อขอให้จดทะเบียนนิติกรรมดังกล่าว กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ **ดังนั้น ผู้ที่จะเป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนการให้ดังกล่าวได้คือ นาง ท. และนาง ม. ผู้ให้** หรือกรณีที่บุคคลทั้งสองได้เสียชีวิตแล้วผู้ที่จะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีกรณีดังกล่าวได้ต้องเป็นทายาทนาง ท. หรือนาง ม. เท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่เป็นผู้เสียหายในอันที่จะฟ้องคดีนี้ได้

ท้ายสุดนี้ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเพื่อนสมาชิกทุกท่านคงพอจะเข้าใจในเบื้องต้นแล้วว่า การออกคำสั่งกรณีใดบ้างที่เป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และการจะเป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน มีหลักเกณฑ์และความเชื่อมโยงอันเป็นเงื่อนไขในการฟ้องอย่างไรบ้าง

○●○●○●○

พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีครับ

ข้อมูลอ้างอิง : *หนังสือคำพิพากษาและคำสั่งศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๕๖ เล่ม ๔ พ.ศ. ๒๕๔๗ เล่ม ๑ พ.ศ. ๒๕๔๘ เล่ม ๘ พ.ศ. ๒๕๔๙ เล่ม ๔, ๑๔ พ.ศ. ๒๕๕๐ เล่ม ๑๗, ๑๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๑ เล่ม ๑, ๖, ๗ ของสวัสดิการ สำนักงานศาลปกครอง และสามารถสืบค้นเพิ่มเติมได้จาก : www.admincourt.go.th*

พุทธโอวาทก่อนปรินิพพาน

สัตว์โลกเมื่อเกิดมา....
ย่อมนำความทุกข์ติดตัวมาด้วย
ตราบใดที่เขายังไม่สลัดความพอใจ
ในสังขารออก
ความทุกข์ก็ย่อมติดตามไป
เสมอเหมือนโค...
ที่ยังมีแอกเกวียนครอบคออยู่
ล้อเกวียนย่อมติดตามไปทุกฝีก้าว

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ข้อมูล : *ธรรมมะไทย เข้าถึงได้จาก http://www.dhammathai.org/sounds/admonitionofbuddha.php*
ภาพ : *Internet*

วันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช*

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๙ ในราชวงศ์จักรี เสด็จขึ้นครองราชย์ตั้งแต่ ๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๘๙ จนถึงปัจจุบัน ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ครองราชย์ในฐานะประมุขแห่งรัฐ เป็นเวลายาวนานที่สุดในโลกที่ยังมีพระชนม์ชีพอยู่ พระองค์ได้รับการถวายพระราชสมัญญาว่าสมเด็จพระภัทรมหาราช มีความหมายว่าพระมหากษัตริย์ผู้ประเสริฐยิ่งต่อมามีการถวายพระราชสมัญญาใหม่ว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๐ และ พระภูมิพลมหาราชอนุโลมธรรมเนียมเช่นเดียวกับพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงได้รับพระราชสมัญญาว่าพระปิยมหาราชประชาชนทั่วไปนิยมเรียกพระองค์ว่า ในหลวง โดยย่อมาจาก “ใน (พระบรมมหาราชวัง) หลวง” บ้างก็ว่าเพี้ยนมาจากคำว่า “นายหลวง” ซึ่งแปลว่าเจ้านายผู้เป็นใหญ่

● พระราชประวัติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช เสด็จพระราชสมภพในราชสกุลมหิดล อันเป็นสายหนึ่งในพระบรมราชจักรีวงศ์ พระราชสมภพ ณ โรงพยาบาลเมาท์ออเบิร์น เมืองเคมบริดจ์ มลรัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา เมื่อวันจันทร์ เดือนอ้าย ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปีเถาะ นพศก จุลศักราช ๑๒๘๙ ตรงกับวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๗๐ เหตุที่พระราชสมภพในสหรัฐอเมริกาเนื่องจากพระบรมราชชนกและพระบรมราชชนนี กำลังทรงศึกษาวิชาการอยู่ที่นั่น ใกล้สถานที่พระราชสมภพ มีจัตุรัสแห่งหนึ่งซึ่งนายกเทศมนตรีเมืองเคมบริดจ์ ขอพระราชทานพระนามว่า “จัตุรัสภูมิพลอดุลยเดช” (King Bhumibol Adulyadej Square) เพื่อเป็นเกียรติแก่เมืองเคมบริดจ์ และโรงพยาบาลอันเป็นที่พระราชสมภพ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ได้เสด็จไปทรงรับมอบในพิธีอุทิศจัตุรัสเมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๓ ต่อมาสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จไปทรงเปิดผ้าแพรคลุมป้ายแผ่นจารึกพระราชประวัติ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๓๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเป็นพระโอรสองค์ที่ ๓ ในสมเด็จเจ้าฟ้ามหิดลอดุลเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ (สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก) และหม่อมสังวาล ตะละภัฏ (ชูกระมล) (สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี) ทรงมีพระนามขณะนั้นว่า พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภูมิพลอดุลเดช ทรงมีพระเชษฐภคินีและสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช ๒ พระองค์ คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ และพระบาทสมเด็จ พระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงออกพระนามเรียกพระองค์เป็นการลำลองว่า เล็ก

พระนาม ภูมิพลอดุลเดช ได้รับพระราชทานทางโทรเลขจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๗๐ โดยทรงกำกับตัวสะกดภาษาอังกฤษว่า Bhumibala Aduladeja โดยในระยะแรกสะกดเป็นภาษาไทยว่า "ภูมิพลอดุลเดช" ต่อมาทรงเขียนว่า "ภูมิพลอดุลยเดช" ทรงเขียนทั้งสองแบบ จนมานิยมใช้แบบหลัง ซึ่งมีตัว "ย" สะกด มาจนถึงปัจจุบัน

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๑ ได้เสด็จกลับสู่ประเทศไทยพร้อมพระบรมราชชนก ซึ่งทรงสำเร็จการศึกษาปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิตเกียรตินิยม มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา พร้อมด้วยสมเด็จพระบรมราชชนนี สมเด็จพระพี่นางเธอ และสมเด็จพระเชษฐาธิราช โดยประทับ ณ วังสระปทุม ต่อมาวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ.๒๔๗๒ สมเด็จพระบรมราชชนกสวรรคต ขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุไม่ถึง ๒ ปี

● การศึกษา

พ.ศ.๒๔๗๗ เมื่อเจริญพระชนมายุได้ ๕ ปี เสด็จเข้าศึกษาที่โรงเรียนมาแตร์เดอี จนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๔๗๖ จึงเสด็จพระราชดำเนินไปประทับ ณ เมืองโลซาน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ พร้อมด้วยพระบรมราชชนนี พระเชษฐภคินี และสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช เพื่อการศึกษาและพระพลานามัยของสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช จากนั้นทรงเข้าศึกษาต่อชั้นประถมศึกษา ณ โรงเรียนเมียร์มองต์ เมืองโลซาน ในเดือนกันยายน พ.ศ.๒๔๗๗ ทรงศึกษาวิชาภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และภาษาอังกฤษ แล้วทรงเข้าชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกอล นูเวล เดอ ลา ซืออิส โรมองต์ เมืองแชลลี-ซือ-โลซาน

พ.ศ.๒๔๗๗ เมื่อพระองค์เจ้าอานันทมหิดล ผู้เป็นพระบรมเชษฐาธิราช เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๘ แห่งราชวงศ์จักรี ทรงได้รับการสถาปนาฐานันดรศักดิ์เป็นสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุยเดช เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๗๘

เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๘๑ ได้โดยเสด็จฯ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เสด็จนิวัตประเทศไทย เป็นเวลา ๒ เดือน โดยประทับที่พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต จากนั้นเสด็จกลับไปศึกษาต่อที่สวิตเซอร์แลนด์ จนถึงปี พ.ศ.๒๔๘๘ ทรงรับประกาศนียบัตรทางอักษรศาสตร์ จากโรงเรียนยิมนาส คลาซีค กังโตนาล แล้วทรงเข้าศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยโลซาน แผนกวิทยาศาสตร์ โดยเสด็จนิวัตประเทศไทยเป็นครั้งที่สอง ประทับ ณ พระที่นั่งบรมพิมานในพระบรมมหาราชวัง

● เสด็จขึ้นครองราชย์

วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๘๙ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลเสด็จสวรรคตอย่างกะทันหัน โดยต้องพระแสงปืนที่พระกระหม่อม ณ พระที่นั่งบรมพิมาน สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช ได้ตัดสินพระทัยรับตำแหน่งพระมหากษัตริย์ เสด็จขึ้นครองราชสมบัติ สืบราชสันตติวงศ์ในวันเดียวกันนั้น แต่เนื่องจากยังมีพระราชกิจด้านการศึกษา จึงทรงอำลาประชาชนชาวไทย เสด็จพระราชดำเนินไปศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยแห่งเดิม แต่เปลี่ยนสาขาจาก

วิทยาศาสตร์ ไปเป็นสังคมศาสตร์ นิติศาสตร์ และรัฐศาสตร์ ซึ่งจำเป็นสำหรับตำแหน่งประมุขของประเทศการตัดสินพระทัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่เพียงแต่ทำให้ประเทศไทยและคนไทยคลายความโศกเศร้า จากการที่ต้องเสียพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลเท่านั้น แต่ยังทำให้ประเทศไทยได้พระเจ้าอยู่หัวพระองค์ใหม่ ที่ทรงมีพระราชปณิธานอันแน่วแน่ที่จะอุทิศพระวรกายและพระราชหฤทัยเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เดิมทีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งพระราชหฤทัยว่า จะทรงครองราชสมบัติเฉพาะในช่วงการจัดงานพระบรมศพของพระบรมเชษฐาเท่านั้น

เพราะยังทรงพระเยาว์และไม่เคยเตรียมพระองค์ในการเป็นพระมหากษัตริย์มาก่อน เหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น ในขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประทับรถพระที่นั่งเสด็จพระราชดำเนินไปยังสนามบินดอนเมือง เพื่อทรงศึกษาเพิ่มเติมที่สวิตเซอร์แลนด์ ทรงได้ยินเสียงราษฎรคนหนึ่งตะโกนลั่นว่า “ในหลวง อย่าทิ้งประชาชน” ทำให้ทรงนึกตอบบุคคลผู้นั้นในพระราชหฤทัยว่า “ถ้าประชาชนไม่ทิ้งข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะทิ้งประชาชนอย่างไรได้” เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ใจว่าต่อมาอีกประมาณ ๒๐ ปี ขณะทรงเยี่ยมราษฎรในต่างจังหวัด ทรงได้พบชายผู้ร้องตะโกนคนนั้น ชายผู้นั้นกราบบังคมทูลว่า ที่เขาร้องตะโกนออกไปเช่นนั้นเพราะรู้สึกว้าเหว่และใจหาย เขาเห็นพระพักตร์เศร้ามาก จึงร้องไปเหมือนคนบ้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตอบว่า “นั่นแหละ ทำให้เรานึกถึงหน้าที่ จึงต้องกลับมา”

● ทรงประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์

ระหว่างประทับในต่างประเทศ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพบกับ หม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร และทรงประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๑ ได้เข้ารักษาพระองค์ ณ โรงพยาบาลในเมืองโลซาน โดย ม.ร.ว. สิริกิติ์ ได้มีโอกาสเยี่ยมเป็นประจำจนหายประชวร นับตั้งแต่นั้นมาทั้งสองพระองค์ก็มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

● พระราชพิธีราชาภิเษกสมรส

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงหมั้นกับ ม.ร.ว.สิริกิติ์ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๙๒ เสด็จพระราชดำเนินนิวัตพระนครในปีถัดมา โดยประทับ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน ต่อมาวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ.๒๔๙๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้จัดการพระราชพิธีราชาภิเษกสมรสกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร ณ พระตำหนักสมเด็จพระศรีสวรินทิราบรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า ในวังสระปทุม ซึ่งในการพระราชพิธีราชาภิเษกสมรสนี้ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาหม่อมราชวงศ์หญิงสิริกิติ์ กิติยากร ขึ้นเป็น สมเด็จพระราชินีสิริกิติ์

● พระราชพิธีบรมราชาภิเษก

วันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๙๓ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตั้งการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตามแบบอย่างโบราณราชประเพณีขึ้น ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ เฉลิมพระปรมาภิไธยตามที่จารึกในพระสุพรรณบัฏว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล

อดุลยเดช มหิตลาธิเบศรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการว่า "เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม" และในโอกาสนี้ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เฉลิมพระนามาภิไธย สมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ เป็น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี

● ทรงผนวช

เมื่อ พ.ศ.๒๔๙๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จฯ ออกผนวชเป็นเวลา ๑๕ วัน ระหว่างวันที่ ๒๒ ตุลาคม – ๕ พฤศจิกายน ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม มีสมณนามว่า ภูมิพโลภิกขุ และเสด็จฯ ไปประทับจำพรรษา ณ พระตำหนักปั้นหยา วัดบวรนิเวศวิหาร ระหว่างที่ผนวช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในภายหลังพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงได้โปรดเกล้าฯ ให้เฉลิมพระนามาภิไธย เป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม ปีเดียวกันนั้น

● พระราชโอรส–ธิดา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชโอรส และพระราชธิดา ๔ พระองค์ ดังนี้

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ประสูติ ณ สถานพยาบาลมองซัวซี นครโลซาน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ.๒๔๙๔ ต่อมาได้ทรงลาออกจากฐานันดรศักดิ์แห่งราชวงศ์ (ปัจจุบัน ทรงพระนามว่า ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี) เพื่อทรงสมรสกับ นายปีเตอร์ เจนเซ่น ชาวอเมริกัน ทรงมีพระโอรส ๑ องค์ และพระธิดา ๒ องค์

สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ บรมจักรยาดิศรสันตติวงศ เทเวศรธำรงสุบริบาล อภิคุณูประการมหิตลาดุลเดช ภูมิพลนเรศวรางกูร กิตติสิริสมบูรณ์สวางควัฒน์ บรมขัตติยราชกุมาร ประสูติ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๙๕ ต่อมาทรงได้รับการสถาปนาขึ้นเป็น **สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณฯ สยามมกุฎราชกุมาร** ทรงอภิเษกสมรสกับ หม่อมหลวงโสมสวลี กิติยากร (ปัจจุบัน ทรงพระนามว่า พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ), นางสาวยุวธิดา ผลประเสริฐ (หรือ หม่อมสุจาริณี มหิดล ณ อยุธยา ปัจจุบันคือ คุณสุจาริณี วิวัชรวงศ์) และ นางสาวศรีรัศมิ์ อัครพงศ์ปรีชา (หรือ หม่อมศรีรัศมิ์ มหิดล ณ อยุธยา ปัจจุบันทรงพระนามว่า พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ) ทรงมีพระโอรส ๑ พระองค์ กับ ๔ องค์ และ พระธิดา ๒ พระองค์

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนสุดา กิติวัฒนาดุลโสภาคย์ ประสูติ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน เมื่อวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ.๒๔๙๘ ต่อมาทรงได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เฉลิมพระอิสริยยศเป็น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาฯ ประจำปี พ.ศ.๒๕๒๐

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ประสูติ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๐๐ ทรงอภิเษกสมรสกับ นาวาอากาศเอก วีระยุทธ ดิษยะศริน (ในขณะนั้น มียศเรืออากาศโท) ทรงมีพระธิดา ๒ พระองค์

● พระราชกรณียกิจ พระราชนิพนธ์ และผลงานอื่นโดยสังเขป

มูลนิธิชัยพัฒนา
มูลนิธิโครงการหลวง
โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา
โครงการหลวงอ่างขาง
โครงการปลูกป่าถาวร
โครงการแก้มลิง
โครงการฝนหลวง
โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน
โครงการแกล้งดิน
กังหันชัยพัฒนา
แนวพระราชดำริ ผลิตแก๊สโซฮอล์ในโครงการส่วนพระองค์ (พ.ศ. ๒๕๒๘)
แนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง
เพลงพระราชนิพนธ์
พระสมเด็จจิตรลดา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจเพื่อประโยชน์สุขของพสกนิกร เป็นที่ยกย่องเทิดทูนไม่เฉพาะแต่ประชาชนชาวไทย แม้แต่ชาวต่างประเทศก็ได้ประจักษ์และถวายสดุดี ดังจะเห็นได้จากการทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์สาขาต่างๆ เป็นจำนวนมาก และหน่วยงานองค์การระหว่างประเทศได้ทูลเกล้าฯ ถวายเหรียญสดุดีอาทิ เช่น ประธานรัฐสภายุโรปและสมาชิกร่วมกันทูลเกล้าฯ ถวาย “เหรียญรัฐสภายุโรป” (๑๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๑๙) ประธานคณะกรรมาธิการเพื่อสันติภาพของสมาคมอธิการบดีระหว่างประเทศ ทูลเกล้าฯ ถวาย “รางวัลสันติภาพ” (๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๙) สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ทูลเกล้าฯ ถวาย “เหรียญทองเฉลิมพระเกียรติคุณในการนำชนบทให้พัฒนา” (๒๑ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๐) ผู้อำนวยการใหญ่โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ทูลเกล้าฯ ถวาย “เหรียญทองประกาศพระเกียรติคุณด้านสิ่งแวดล้อม” (๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๓๕) ผู้อำนวยการใหญ่องค์การอนามัยโลก (WHO) ทูลเกล้าฯ ถวาย “เหรียญทองสาธารณสุขเพื่อมวลชน” (๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๓๕) คณะกรรมการสมาคมนิเวศวิทยาเชิงเคมีสากล (International Society of Chemical Ecology) ทูลเกล้าฯ ถวาย “เหรียญรางวัลเทิดพระเกียรติในการสงวนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ” (๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖) หัวหน้าสาขาเกษตร ฝ่ายวิชาการภูมิภาคเอเชียของธนาคารโลก

ทูลเกล้าฯ ถวาย "รางวัลหญ้าแฝกชุบสำริด" สดุดีพระเกียรติคุณในฐานะที่ทรงเป็นนักอนุรักษ์ดินและน้ำ (๓๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๖) ผู้อำนวยการบริหารของยูเอ็นดีซีพี (UNDCP) แห่งสหประชาชาติ ทูลเกล้าฯ ถวาย "เหรียญทองคำสดุดีพระเกียรติคุณด้านการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด" (๑๒ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๗) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ทูลเกล้าฯ ถวาย "เหรียญสดุดีพระเกียรติคุณในด้านการพัฒนาการเกษตร" (๖ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๙) สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ทูลเกล้าฯ ถวาย "รางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์" จากการที่ได้ทรงอุทิศกำลังพระวรกายและทรงพระวิริยะอุตสาหะในการปฏิบัติพระราชกรณียกิจน้อยใหญ่นานัปการ เพื่อยังประโยชน์และความเจริญอย่างยั่งยืนมาสู่ประชาชนชาวไทยทั้งประเทศมาโดยตลอด (๒๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๙)

● พระราชทรัพย์

พระราชทรัพย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของที่ดินและหุ้น โดยแบ่งออกได้เป็นส่วนๆ โดยสังเขป คือ ทรัพย์สินส่วนพระองค์ และ ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ เป็นการบริหารงานในรูปแบบองค์กรนิติบุคคล ดูแลและจัดประโยชน์อันเกี่ยวกับทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ภายใต้ชื่อ สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ทรัพย์สินส่วนใหญ่ได้แก่ที่ดินและหุ้น โดยปัจจุบันมีผู้เช่าที่ดินทั่วประเทศ มากกว่า 3 หมื่นสัญญา รวมทั้งโรงแรมโฟร์ซีซั่น สวนลุมไนต์บาซาร์ สยามพารากอน และเซ็นทรัลเวิลด์พลาซ่า บริษัทซีบีริชาร์ดเอลลิส (www.cbre.com) (บริษัทโบรกเกอร์ด้านอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่ของโลก) ได้เคยประมาณการตัวเลขพื้นที่ที่อยู่ในการดูแลของสำนักงานทรัพย์สินฯ อยู่ที่ 32,500 ไร่ (13,000 เอเคอร์) โดยในบางพื้นที่มีมูลค่าสูงกว่า 380 ล้านบาทต่อไร่ ทั้งนี้สำนักงานทรัพย์สินฯ ยังได้ลงทุนในหุ้นของบริษัทต่างๆ อีกด้วย โดยถ้านับรวมทั้งหมด หุ้นที่สำนักงานทรัพย์สินฯ มีอยู่ทั้งหมดคิดเป็น 7.5% ของมูลค่าตลาดรวมของตลาดหุ้นไทย ทำให้พระองค์ทรงได้รับ

การจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในกษัตริย์ที่ร่ำรวยที่สุดในโลกทรัพย์สินของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์นั้นได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ทรัพย์สินส่วนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยังทรงมีการลงทุนส่วนพระองค์เอง โดยไม่ผ่านสำนักงานทรัพย์สินฯ โดยการเป็นผู้ถือหุ้นใน บริษัท สัมมากร จำกัด (มหาชน) 43.87% บริษัทไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) 18.56% บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) 2.04% เป็นต้น ทรัพย์สินส่วนพระองค์นี้ยังหมายรวมถึง เงินทูลเกล้าถวายฯ ตามพระราชอัธยาศัยต่างๆ อีกด้วย ทรัพย์สินส่วนพระองค์นั้นไม่ได้รับการยกเว้นเรื่องภาษี ดังนั้นต้องเสียภาษีอากรตามปกติ

○●○●○●○

ข้อมูล : *ร้อยใจไทย ร้อยรักษ์สังคมไทย ร้อยใจสร้างความดี http://www.royjaithai.com/king9.php*

โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา**

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์สร้างโครงการอันหลากหลายในโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา เพื่อเป็นโรงงานตัวอย่างและพระราชทานโอกาสให้บุคคลกลุ่มต่างๆ ที่สนใจ "ดูกิจการได้ทุกเมื่อ" ในแต่ละปีจึงมีผู้เข้ามาศึกษาดูงานโครงการต่างๆ เกือบ ๒๐,๐๐๐ คนต่อปี

ลักษณะของโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑. โครงการแบบไม่ใช่ธุรกิจ เป็นโครงการสนองแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร ทรงให้ความสำคัญกับการเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตของเกษตรกร โดยมีแนวทางที่สำคัญคือ ทำให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้ทางด้านอาหาร และสนับสนุนให้มีรายได้เพิ่มขึ้นนอกเหนือไปจากภาคเกษตร อีกทั้งเน้นการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โครงการเหล่านี้ได้แก่ โครงการเกี่ยวกับปลานิล ป่าไม้สาธิต นาข้าวทดลองข้าวไร่ การผลิตแก๊สชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ เพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช สวนพืชสมุนไพร สาหร่ายเกลียวทอง โครงการทดลองปลูกพืชโดยปราศจากดิน

๒. โครงการกึ่งธุรกิจ เป็นโครงการทดลองแปรรูปผลิตภัณฑ์จากการเกษตร มีการจัดผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายในราคาย่อมเยาในรูปแบบที่ไม่หวังผลกำไร แต่มุ่งส่งเสริมให้ประชาชนบริโภคสินค้าที่ผลิตได้ในประเทศไทย ซึ่งมีคุณภาพและราคาไม่แพง โครงการต่างๆ เหล่านี้ได้แก่ โรงโคนมสวนจิตรลดา โรงบดและอัดแกลบ ห้องปฏิบัติการทดลอง โรงผลิตน้ำผลไม้ โรงนมเม็ดสวนดุสิต โรงอบผลไม้ โรงกลั่นแอลกอฮอล์ โรงเนยแข็ง โรงสีข้าว โรงเห็ด โรงอาหารปลา โรงผลิตกระดาษสา และโรงหล่อเทียนหลวง

โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดาที่จัดอยู่ในกลุ่มของอุตสาหกรรมเกษตรมีมากมาย ซึ่งล้วนแต่เป็นโครงการที่ก่อเกิดประโยชน์ต่อพสกนิกรของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทั้งในด้านอยู่ดีกินดีและเสริมสร้างรายได้ โครงการต่างๆ เหล่านี้ได้แก่

● โรงโคนมสวนจิตรลดา

เริ่มจากในปี พ.ศ.๒๕๐๕ ได้มีบริษัทและหน่วยราชการน้อมเกล้าฯ ถวายโค ๖ ตัว ซึ่งเป็นโคตั้งท้องแล้ว ๔ ตัว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์สำหรับสร้างโรงงานโคนม ราคา ๓๒,๘๘๖.๗๓ บาท ขึ้นในบริเวณสวนจิตรลดา ต่อมาเมื่อแม่โคตกลูกและเริ่มทำการรีดนม น้ำนมที่เหลือจากการแบ่งให้ลูกโคกินแล้ว ได้นำไปจำหน่าย เมื่อมีจำนวนโคนมเพิ่มขึ้น ทั้งจากแม่โคที่ให้ลูกทุกปี และมีผู้น้อมเกล้าฯ ถวายสมทบ ทำให้สามารถผลิตน้ำนมออกจำหน่ายแก่บุคคลภายนอกและโรงเรียนต่างๆ ในละแวกใกล้เคียง เมื่อมีกำไรสะสมมากยิ่งขึ้น ก็ได้ขยายงานออกไปตามลำดับทั้งในด้านการผลิตน้ำนม คุณภาพนมดิบ และการส่งเสริมอาชีพแก่เกษตรกร ผลพลอยได้จากโรงโคนมคือ มูลโคซึ่งเมื่อนำมาหมักจะได้ "ไบโอแก๊ส" หรือ "แก๊สชีวภาพ" สำหรับเป็นเชื้อเพลิง กากจากบ่อหมักแก๊สชีวภาพยังสามารถใช้ทำเป็นปุ๋ย มูลโคที่เป็นสารละลายที่อยู่ในถังหมัก ส่วนหนึ่งนำไปใช้สำหรับเพาะเลี้ยงสาหร่ายเกลียวทอง ซึ่งสามารถนำไปทำอาหารสำเร็จรูปสำหรับเลี้ยงปลาอีกส่วนหนึ่งทำเป็นปุ๋ยใส่แปลงพืชอาหารสัตว์ และบางส่วนนำไปใช้สำหรับบำรุงบ่อเพาะพันธุ์ปลานิล

● เพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช

โครงการนี้เริ่มเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๗ เพื่อเก็บรักษาพันธุ์พืชที่หายากและเป็นการขยายพันธุ์พืชไม่ให้กลายพันธุ์ ในห้องปฏิบัติการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืชประกอบด้วยส่วนสำคัญคือห้องเตรียมอาหาร ห้องถ่ายเนื้อเยื่อ และห้องเลี้ยงเนื้อเยื่อ พืชเป้าหมายของโครงการคือ สมอไทย ขนุน พุดสวน มณฑา และยี่หุบ

● ศูนย์รวมนม

ศูนย์รวมนมสวนจิตรลดา รับนมดิบจากสหกรณ์โคนมหนองโพและโรงโคนมสวนจิตรลดาเพื่อผลิตนมพาสเจอร์ไรซ์จำหน่ายให้กับสมาชิกและโรงเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพและยังนำรายได้ไปช่วยสนับสนุนการดำเนินกิจการของโรงนมผงสวนดุสิต นมพาสเจอร์ไรซ์ที่ผลิตในโครงการมีการบรรจุ ๒ แบบคือ

๑. แบบบรรจุถุง บรรจุนม ๒๒๕ มิลลิลิตร บรรจุนมรสจืด รสหวานกลิ่นวานิลลา รสหวานกลิ่นสละ และรสโกโก้

๒. แบบบรรจุขวด บรรจุนม ๑๐๐๐ มิลลิลิตร และ ๕๐๐ มิลลิลิตร บรรจุรสจืด รสหวานกลิ่นวานิลลา รสหวานกลิ่นสละ รสโกโก้ และรสกาแฟ

● โรงนมผงสวนดุสิต

โรงนมผงสวนดุสิตตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ เนื่องจากเกิดภาวะนมสดล้นตลาด สมาชิกผู้เลี้ยงโคนมจึงได้ทูลเกล้าถวายฎีกาให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงช่วยเหลือ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างโรงนมผงขนาดย่อมขึ้น เพื่อผลิตนมผงเป็นการแก้ปัญหานมสดล้นตลาด

● โรงเนยแข็ง

โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดาได้สร้างโรงเนยแข็งน้อมเกล้าถวายในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ รอบ พุทธศักราช ๒๕๓๐ และคณะกรรมการบริหารของบริษัท ซี.ซี. ฟรีสแลนด์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ได้ร่วมน้อมเกล้าถวายอุปกรณ์สำหรับการผลิตเนยแข็ง ปัจจุบันโรงเนยแข็งสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ออกสู่ตลาด เช่น นมข้นหวานบรรจุหลอด นมเปรี้ยวพร้อมดื่มรสต่างๆ ไอศครีม นมสดพาสเจอร์ไรซ์ปราศจากไขมัน เนยแข็งเกาด้า เนยแข็งเช็ดด้า และเนยสด

● โรงนมเม็ด

โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา เคยผลิตนมเม็ดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ แต่ประสบปัญหาทางเทคนิคทำให้ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ต่อมาเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๗ โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดาได้จัดทำโรงนมเม็ดขึ้นใหม่เพื่อเป็นการส่งเสริมโภชนาการแก่ผู้บริโภค และเพื่อเป็นการแนะนำการผลิตนมเม็ดขึ้นในประเทศ ปัจจุบันสามารถผลิตนมเม็ดได้วันละ ๗,๐๐๐ – ๑๒,๐๐๐ ซองต่อวัน มีทั้งสิ้น ๓ รส คือรสหวาน รสกาแฟ และรสช็อกโกแลต ซึ่งได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง

● เครื่องอบแห้งพลังแสงอาทิตย์

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ สถาบันการศึกษาและบริษัทเอกชนเยอรมันได้ร่วมน้อมเกล้าถวายเครื่องอบแห้งพลังแสงอาทิตย์ เพื่อใช้อบผลิตผลทางเกษตรต่างๆ เช่น เมล็ดธัญพืช เมล็ดถั่ว ผัก ผลไม้ พืชสมุนไพร ผลิตภัณฑ์เนื้อ และผลิตภัณฑ์ประมงและเป็นเครื่องต้นแบบให้เกษตรกรที่ทำอุตสาหกรรมกล้วยตากอบแห้งนำไปเป็นต้นแบบในการผลิต

● โรงสีข้าวตัวอย่าง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้ตั้งโรงสีข้าวตัวอย่างขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อทำการทดลองสีข้าวและสร้างยุ้งฉางเก็บข้าวเปลือกแบบต่างๆ "โรงสีข้าวตัวอย่างสวนจิตรลดา" ด้วยทรงห่วงใยฐานะความเป็นอยู่ของชาวนา และทรงตระหนักว่า ชาวนาส่วนใหญ่มีหนี้สินเนื่องจากการขายข้าวเปลือกได้ในราคาถูก แต่ต้องซื้อข้าวสารและเครื่องอุปโภคในราคาแพง จึงมีพระราชดำรัสว่าสมควรที่จะแก้ไข โดยมีพระราชดำริให้จัดตั้งโรงสีข้าวตัวอย่าง ซึ่งกองเกษตรวิศวกรรม กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดส่งเจ้าหน้าที่มาควบคุมดำเนินการก่อสร้างโรงสีข้าว และทำการสีข้าวในระยะเริ่มแรก ในปี ๒๕๑๔ โครงการนี้ถือเป็นโครงการ เพื่อการศึกษาหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการเก็บรักษาข้าว และการสีข้าวให้ได้ผลดี โดยจัดซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาในต้นฤดูกาลเก็บเกี่ยว นอกจากนั้นยังมีการทดลองใช้แกลบให้เป็นประโยชน์ โดยนำไปผสมกับดินทำเป็นปุ๋ยใช้ในการปลูกผักสวนครัว ไม้ดอก และอัดแกลบบดเป็นแท่ง เพื่อนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงแท่งต่อไป และในปัจจุบันได้ดัดแปลงยุ้งฉางแบบสหกรณ์ให้สามารถนำข้าวเปลือกเข้าและออกจากยุ้งไปสีโดยไม่ต้องใช้คนแบกขน

● งานทดลองผลิตภัณฑ์เชื้อเพลิง

งานทดลองผลิตภัณฑ์เชื้อเพลิงเริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชกระแสให้ศึกษาต้นทุนการผลิตแอลกอฮอล์จากอ้อย เพราะว่าในอนาคตอาจเกิดเหตุการณ์น้ำมันขาดแคลนหรืออ้อยราคาต่ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานเงินเป็นทุนวิจัยใช้ในการดำเนินงาน ๙๒๕,๕๐๐ บาท เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรร่วมกับบริษัทสุราทิพย์ได้ขยายกำลังผลิตแอลกอฮอล์เพื่อให้มีพอใช้ ผสมกับน้ำมันเบนซินเป็นแก๊สโซฮอล์สำหรับรถยนต์ทุกคันของโครงการที่ใช้เบนซิน และในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เสด็จพระราชดำเนินเปิดสถานีบริการแก๊สโซฮอล์ในโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดางานทดลองผลิตภัณฑ์เชื้อเพลิงแบ่งเป็นหน่วยย่อย คือ

๑. โรงแอลกอฮอล์ ทำหน้าที่ผลิตเอทธิลแอลกอฮอล์ความเข้มข้นร้อยละ ๙๕ และผลิตน้ำส้มสายชูจากสับปะรดและเศษผลไม้อื่นๆ

๒. โรงอัดแกลบ ทำหน้าที่ผลิตแกลบอัดแท่งและเผาถ่านจากแกลบอัดเพื่อจำหน่าย และใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องกำเนิดไอน้ำของโรงกลั่นแอลกอฮอล์

๓. งานพิเศษตามที่ได้รับมอบหมายให้ดูแล ได้แก่ บ้านพลังแสงอาทิตย์ เพื่อใช้ในการศึกษาทดลองเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากพลังแสงอาทิตย์ และระบบนำน้ำเสียกลับมาใช้รดน้ำต้นไม้ และเป็นน้ำหล่อเย็นในการผลิตเทียนของโรงหล่อเทียนหลวงของสวนจิตรลดา

● โรงน้ำผลไม้บรรจุกระป๋อง

เริ่มโครงการเมื่อปลายเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งโรงงานขนาดเล็ก ต้นทุนการผลิต การตลาดที่จะผลิตผลไม้บรรจุกระป๋องเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนดื่มน้ำผลไม้มากขึ้น น้ำผลไม้บรรจุกระป๋องของโครงการมีหลายชนิด เช่น น้ำมะม่วง น้ำตะไคร้ น้ำเห็ดหลินจือผสมน้ำผึ้ง น้ำสับปะรด น้ำกาแฟ น้ำมะนาวผสมน้ำผึ้ง เป็นต้น

● โรงกระดาษสา

ทรงได้รับคำแนะนำจากสมเด็จพระพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ให้ผลิตกระดาษที่มีลวดลายตามธรรมชาติ โดยใช้ดอกไม้ชนิดต่างๆ เช่น เฟื่องฟ้า เข็ม ทรงบาดาล ฯลฯ มาประดับลวดลายต่างๆ ทำให้เกิดความสวยงามและมีประโยชน์ใช้สอยอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเมื่อได้ทำการทดลองวิจัยแล้ว ปรากฏว่าเป็นที่นิยมชื่นชอบของทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ โดยสามารถนำไปประดิษฐ์เป็นของใช้ในงานหัตถกรรมและอุตสาหกรรมส่งออก เช่น โคมไฟ กรอบรูป หมวก การ์ด เป็นต้น

ในด้านการประดิษฐ์ดอกไม้ได้รับคำปรึกษาแนะนำจาก คุณมนูญ จันทรประสิทธิ์ นักวิชาการอุตสาหกรรม ๖ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และอาจารย์ดรุณี เทียนเกษม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องจักรในการประดิษฐ์ และประกอบดอกไม้ โดยทางโครงการส่วนพระองค์ได้จัดให้มีการแปรรูป และประดิษฐ์ดอกไม้ ประดิษฐ์ของชำร่วย และของที่ระลึก จากกระดาษสาออกจำหน่าย

นอกจากนี้ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ทางโรงกระดาษสาโครงการฯ สวนจิตรลดา ได้ร่วมกับวิทยาลัยในวังชาย และกรมการศึกษานอกโรงเรียน เปิดหลักสูตรสอน วิชาชีพฝีมืองานกระดาษสาให้แก่นักศึกษาวิทยาลัยในวังชาย

● สาหร่ายเกลียวทอง

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ งานวิจัยและพัฒนาโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา ได้นำน้ำกากมูลหมักซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการผลิตแก๊สชีวภาพมาใช้เลี้ยงสาหร่ายเกลียวทอง และนำไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารปลา

● น้ำผึ้งสวนจิตรลดา

โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา ได้ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงผึ้งโดยการรับซื้อน้ำผึ้ง ทำการบรรจุขวดและจัดหาตลาดจำหน่ายให้ ส่วนขี้ผึ้งนำมาผลิตเทียนสีผึ้ง

❍●❍●❍●❍

ที่มา : *โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรดา เข้าถึงได้จาก http://web.ku.ac.th/king72/2541-2/proj1.html*

ประวัติประเพณีลอยกระทง***

ก่อนที่จะถึงเทศกาลวันขึ้นปีใหม่ อีกเพียงไม่กี่วันก็จะเป็นวันลอยกระทง ซึ่งในปีนี้จะตรงกับวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นับเป็นประเพณีที่สำคัญของคนไทยอีกประเพณีหนึ่งที่ยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมา แต่โบราณในช่วงวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ซึ่งเป็นคืนที่พระจันทร์เต็มดวง แสงจันทร์สว่างไสว แม่น้ำใสสะอาด เป็นบรรยากาศที่งดงามเหมาะแก่การลอยกระทง เพื่อบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระเกศแก้วจุฬามณี พระอุปคุตเถระ และตามคติความเชื่อของแต่ละท้องถิ่น นอกจากนี้ คนไทยบางกลุ่มยังมีความเชื่อที่ต่างกันออกไป เช่น เชื่อว่าการลอยกระทง เป็นการแสดงความกตัญญูต่อพระพุทธเจ้า บางกลุ่มก็เชื่อว่าเป็นการลอยเพื่อบูชาบรรพบุรุษ แต่ไม่ว่าในแต่ละกลุ่มจะมีความเชื่อเช่นไร ความหมายรวมของประเพณีลอยกระทงก็คือ ความกตัญญู ซึ่งเป็นคุณธรรมที่เป็นคุณลักษณะเฉพาะของคนไทยโดยแท้

ประเพณีลอยกระทง มีการบอกกล่าวเล่าขานมาแต่โบราณว่า “เป็นพิธีกรรมร่วมกันของผู้คนในชุมชนทั้งสุวรรณภูมิ หรือภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีมาแต่ยุคดึกดำบรรพ์ เพื่อขอขมาต่อธรรมชาติ แต่ไม่มีหลักฐานยืนยันแน่นอนว่าลอยกระทงเริ่มมีมาตั้งแต่เมื่อไร แต่พิธีกรรมเกี่ยวกับผี ผู้มีอำนาจเหนือธรรมชาติ มีอยู่กับผู้คนในชุมชนสุวรรณภูมิไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว ตั้งแต่ก่อนรับศาสนาพุทธ – พราหมณ์จากอินเดีย”

สำหรับในประเทศไทย เริ่มจากสมัยกรุงศรีอยุธยา ได้มีการสร้างสรรค์ประเพณีเกี่ยวกับน้ำขึ้นมาให้เป็นประเพณีหลวง ดังมีหลักฐานการตราเป็นกฎมณเฑียรบาลว่า พระเจ้าแผ่นดินต้องเสด็จไปประกอบพิธีกรรมทางน้ำ เพื่อความมั่นคงและมั่งคั่งทางกสิกรรมของราษฎร และยังมีขบวนเรือพยุหยาตราทางชลมารคเพื่อประกอบพระราชพิธีโดยเฉพาะ

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เป็นช่วงที่บ้านเมืองมั่นคง การค้าก็มั่งคั่ง พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) ทรงโปรดให้ฟื้นฟูประเพณีพิธีกรรมสำคัญเพื่อความอุดมสมบูรณ์ของราชอาณาจักร โดยทรงพระราชนิพนธ์หนังสือ ตำราท้าวศรีจุฬาลักษณ์ หรือ นางนพมาศ ขึ้นสมมุติให้ฉากของเรื่องเกิดขึ้นในยุคพระร่วงเจ้ากรุงสุโขทัย ซึ่งตำราดังกล่าวได้พูดถึงนางนพมาศว่าเป็นพระสนมเอกของพระร่วง ที่ได้คิดประดิษฐ์กระทงใบตองเป็นรูปดอกบัวกมุทขึ้น ด้วยเห็นว่าเป็นดอกบัวพิเศษที่บานในเวลากลางคืนเพียงปีละครั้ง สมควรทำเป็นกระทงแต่งประทีป ลอยไปถวายสักการะรอยพระพุทธบาท ซึ่งเมื่อพระร่วงเจ้าได้ทอดพระเนตรเห็นและทราบถึงความหมาย พระองค์จึงมีพระราชดำรัสว่า แต่นี้สืบไปเบื้องหน้าโดยลำดับกษัตริย์ในสยามประเทศถึงกาลกำหนดนักขัตฤกษ์วันเพ็ญเดือน ๑๒ ให้ทำโคมลอยเป็นรูปดอกบัว อุทิศสักการบูชาพระพุทธบาทนัมมทานที ตราบเท่ากัลปาวสาน ด้วยเหตุนี้ จึงเกิด กระทง ที่ทำด้วยใบตองแทนวัสดุอื่นๆ และตั้งแต่นั้นมาประเพณีลอยกระทงจึงเป็นประเพณีที่สำคัญของคนไทยทั่วประเทศ มีการจัดงานที่ยิ่งใหญ่เป็นประจำทุกปี อาทิ ภาคเหนือ มีการจัดงานที่ยิ่งใหญ่ในหลายจังหวัด เช่น ที่จังหวัดตากมีประเพณีลอยกระทงสาย ซึ่งจะแตกต่างจากจังหวัดอื่น เพราะกระทงจะใช้กะลามะพร้าว เมื่อนำมาลอยกระทงจะไหลไปตามร่องน้ำเกิดเป็นสายยาวต่อเนื่อง แสงไฟส่องระยิบระยับ สวยงามมาก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การลอยกระทงจะเรียกว่า เทศกาลไหลเรือไฟ เช่น ที่จังหวัดนครพนม จะนำหยวกกล้วยหรือวัสดุต่างๆ มาตกแต่งเป็นรูปพญานาคและรูปอื่นๆ ตอนกลางคืนจุดไฟปล่อยให้ไหลไปตามลำน้ำโขงดูสวยงามตระการตา ภาคใต้ การลอยกระทงของชาวใต้ ส่วนใหญ่จะนำหยวกกล้วยมาทำเป็นแพ บรรจุเครื่องอาหารแล้วลอยไป จะลอยเมื่อมีโรคภัยไข้เจ็บ เพื่อให้หายเจ็บหายไข้ เป็นการลอยเพื่อสะเดาะเคราะห์ ภาคกลาง การลอยกระทงของภาคกลางจะมี ๒ ประเภทด้วยกันคือ กระทงแบบพุทธ เป็นกระทงที่ประดิษฐ์ด้วยวัสดุธรรมชาติ เช่น ใบตอง ใบกระบือ ก้านพลับพลึง ใบโกศล หรือวัสดุธรรมชาติที่หาได้ตามท้องถิ่นและประดับด้วยดอกไม้สดต่างๆ ภายในกระทงจะตั้งพุ่มทองน้อย ธูป ๑ ดอกและเทียน ๑ เล่ม กระทงแบบพราหมณ์มีวิธีการทำแบบเดียวกับกระทงแบบพุทธ จะแตกต่างกันตรงที่ไม่มีเครื่องทองน้อย บางท้องถิ่นจะมีการใส่หมากพลู เงินเหรียญ หรือตัดเส้นผม ตัดเล็บมือเล็บเท้าใส่ในกระทง เพื่อเป็นการสะเดาะเคราะห์ไปในตัว

จะเห็นได้ว่าประเพณีลอยกระทงนั้น สะท้อนให้เห็นว่าคนไทยมีวัฒนธรรมที่ผูกพันกับสายน้ำอย่างมาก เพราะน้ำถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับหล่อเลี้ยงชีวิตของมนุษย์ ทั้งใช้ในการอุปโภคและบริโภคอยู่เป็นประจำทุกวัน ดังนั้น เพื่อเป็นการร่วมกันสืบสานคุณค่า สาระของประเพณีลอยกระทงเนื่องในเทศกาลลอยกระทงที่จะถึงนี้

"วันเพ็ญเดือนสิบสอง น้ำนองเต็มตลิ่ง
เราทั้งหลายชายหญิง สนุกกันจริง วันลอยกระทง"

เสียงเพลงในท่วงทำนองที่คุ้นหู ซึ่งเรามักจะได้ยินแว่วมาก่อนคืนวันเพ็ญเดือนสิบสอง

เสียงเพลงลอยกระทง ผสานบรรยากาศการทำกระทง ทั้งช่วยกันหาวัสดุมาทำกระทง ไม่ว่าจะเป็น ต้นกล้วยที่นำมาเป็นฐานของกระทง ใบตอง ดอกไม้ ธูป และเทียน โดยเฉพาะเด็กๆ จะชื่นชอบและตื่นเต้นมากกับการได้มีส่วนร่วมในการทำและตกแต่ง กระทงให้สวยงาม เพื่อจะนำไปลอยกับคุณพ่อ คุณแม่ พร้อมกับปู่ ย่า ตา ยาย ในยามค่ำคืนมาเยือน นอกจากนี้ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ยังอาจมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ขึ้น เพื่อสร้างความมีส่วนร่วม เช่น การจัดประกวดหนูน้อยนพมาศ นางนพมาศ การประกวดกระทงสวยงาม และจุดดอกไม้ไฟ ล้วนช่วยสร้างสีสันและความสนุกสนานให้เพิ่มขึ้น เหล่านี้เองจึงเป็นเสน่ห์ที่หลายคน เฝ้ารอคอยวันลอยกระทง ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ วันที่พระจันทร์เต็มดวงส่องแสงนวลตายิ่งนัก

การลอยกระทงเป็นประเพณีที่ชาวไทยสืบต่อกันมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้จะไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด เพราะใน**ศิลาจารึกสมัยสุโขทัยและเอกสารร่วมสมัยก็ไม่มีปรากฏชื่อ "ลอยกระทง" แม้แต่ในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงก็มีแต่ชื่อ "เผาเทียนเล่นไฟ"** ที่มีความหมายอย่างกว้างๆ ว่าการทำบุญไหว้พระ ส่วนเอกสารและวรรณคดีสมัยกรุงศรีอยุธยาสมัยแรกๆ ก็มีแต่ชื่อ ชักโคม ลอยโคม แขวนโคม และลดชุดลอยโคมลงน้ำ ในพิธีพราหมณ์ของราชสำนักเท่านั้น และแม้แต่ในสมัยกรุงธนบุรีก็ไม่มีชื่อนี้ จนถึง**ยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์จึงมีปรากฏชัดเจนในพระราชพงศาวดารแผ่นดินรัชกาลที่ ๓ ฉบับ เจ้าพระยาทิพากรวงศ์และเรื่องนางนพมาศ พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ ๓ ซึ่งก็หมายความว่า คำว่า "ลอยกระทง"** เพิ่งปรากฏในต้นกรุงรัตนโกสินทร์นี้เอง อนึ่ง ประเพณีลอยกระทงที่ทำด้วยใบตองในระยะแรก จำกัดอยู่แต่ในราชสำนักกรุงเทพฯ เท่านั้น ซึ่งมีรายละเอียดพรรณนาอยู่ในหนังสือพระราชพงศาวดาร รัชกาลที่ ๓ ว่ากรมหมื่นอัปสรสุดาเทพ ราชธิดาองค์โปรดได้แต่งกระทงเล่นทุกปี เมื่อนานเข้าก็เริ่มแพร่หลายสู่ราษฎรในกรุงเทพแล้วขยายไปยังหัวเมืองใกล้ เคียงในบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา และกว่าจะเป็นที่นิยมแพร่หลายทั่วประเทศก็ประมาณปี พ.ศ.๒๕๐๐ หรือก่อนหน้านั้นไม่นานนัก

ประเพณีลอยกระทง นิยมทำกันในคืนวันเพ็ญเดือนสิบสอง เพราะเป็นช่วงที่น้ำขึ้นสูงสุด โดยมีวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละท้องถิ่น อาทิ เพื่อบูชาพระพุทธเจ้าในวันเสด็จกลับจากเทวโลกเมื่อครั้งเสด็จไปจำพรรษาอยู่ บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เพื่อทรงเทศนาอภิธรรมโปรดพุทธมารดา หรือเป็นการสักการะรอยพระพุทธบาทของพระพุทธเจ้า ที่ประทับรอยพระบาทประดิษฐานไว้บนหาดทรายที่ริมฝั่งแม่น้ำนัมมทานที ในประเทศอินเดีย เพื่อบูชาพระเกศแก้วจุฬามณีบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ซึ่งเป็นที่บรรจุพระเกศาของพระพุทธเจ้า เพื่อลอยเคราะห์หรือสะเดาะเคราะห์ คล้ายกับพิธีลอยบาปของพราหมณ์ และเพื่อสำนักบุญคุณของน้ำที่ได้นำมากินมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันรวมทั้งขอขมาลาโทษในการทำให้แหล่งน้ำนั้นๆ ไม่สะอาด

วัสดุที่นำมาใช้เพื่อลอยเป็นกระทงมีหลาก หลายลักษณะ แต่ส่วนใหญ่ที่เราพบเห็นกันบ่อยๆ ในบ้านเราก็จะเป็นกระทงที่ทำจากใบตอง ปักด้วยเทียน เป็นการบูชาพระพุทธเจ้าด้วยแสงสว่าง เพราะหาง่ายและก็ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมด้วย กระทงที่ทำจากโฟม ก็พอมีเห็นบ้าง แต่ปัจจุบันมีค่อนข้างน้อยเพราะทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างรณรงค์ให้ใช้วัสดุที่ทำจากธรรมชาติมาใช้ลอยแทน กระทงสายที่ทำจากกะลามะพร้าว ขัดให้สะอาดและหลอมเทียนพรรษาใส่ลงไปในกะลาจุดเทียนแล้วลอยลงน้ำ ไหลตามกันเป็นสายตามลำน้ำแม่ปิง เรียกว่ากระทงสาย ถือเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดตาก ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

เสน่ห์ของประเพณีลอยกระทงของไทยเรายังคงเป็นมนต์ขลังมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน **เพราะเป็นกิจกรรมที่สามารถทำร่วมกันได้ทั้งครอบครัว ทั้งเป็นการแสดงออกถึงความกตัญญู รู้จักสำนึกถึงคุณค่าของน้ำ ที่ใช้อุปโภคบริโภคทุกวัน นับเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมที่ดีงามอย่างหนึ่งของไทย** ถึงแม้ปัจจุบันนี้อาจมีรูปแบบการลอยกระทงที่เปลี่ยนไปบ้าง ตามความเจริญของเทคโนโลยี การเดินทางที่ไม่สะดวกหลายหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน อาจจะมีรูปแบบใหม่ในการลอยกระทง สำหรับคนที่ไม่สะดวกเดินทางไปลอยกระทง **การลอยกระทงออนไลน์**ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งเพียงปลายนิ้วสัมผัสคุณก็สามารถคลิ๊กเลือกกระทงพร้อมคำอธิษฐานสะดวกสบายไปตามยุคสมัย ความรู้สึกที่ได้อาจจะแตกต่างกันเล็กน้อยกับการออกไปลอยกระทงในแม่น้ำจริงๆ แต่สิ่งที่ได้เหมือนกันคือการได้ช่วยกันอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยของเราให้คงอยู่นั่นเอง

○●○●○●○

ข้อมูล : *กระทรวงวัฒนธรรม เข้าถึงได้จาก http://www.m-culture.go.th/index.php/th/*

: กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม เข้าถึงได้จาก http://www.culture.go.th/thai/

ภาพ : *Internet*

Good Morning Asean

ต่อเนื่องจากฉบับที่แล้ว ซึ่งได้แนะนำประเทศ**สาธารณรัฐฟิลิปปินส์** (Republic of the Philippines) เป็นประเทศที่สี่ ในกลุ่มประเทศอาเซียน ในฉบับนี้ขอแนะนำประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศต่อไป คือประเทศ**มาเลเซีย** (Malaysia) รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ซึ่งชาวมาเลเซียได้ชื่อว่าเป็นเป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยมีทะเลจีนใต้กั้น ส่วนแรก คือ มาเลเซียตะวันตก ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายู ประกอบด้วย 11 รัฐ คือ ปาหังสลังงอร์ เนกรีเซมบิลัน มะละกา ยะโฮร์ เปรัค กลันตัน ตรังกานู ปีนัง เคดาห์ และเปอร์ลิส ส่วนสอง คือ มาเลเซียตะวันออก ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว (กาลิมันตัน) ประกอบด้วย 2 รัฐ คือ ซาบาห์ และ ซาราวัค นอกจากนี้ ยังมีเขตการปกครองภายใต้สหพันธรัฐอีก 3 เขต คือ กรุงกัวลาลัมเปอร์ (เมืองหลวง) เมืองปุตราจายา (เมืองราชการ) และเกาะลาบวน

ในส่วนที่สองจะกล่าวถึงกฎระเบียบการลงทุนและนโยบายส่งเสริมการลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อมาให้ความรู้เพิ่มเติมในการศึกษาค้นคว้า และอ้างอิง

1. แนะนำประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศมาเลเซีย (Malaysia)

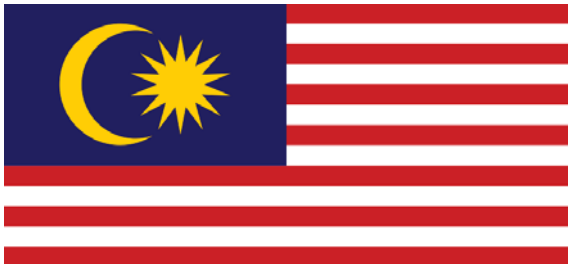

ธง

ตราสัญลักษณ์

บาจู มลายู

บาจูกุรุง – ประเทศมาเลเซีย

ชุดประจำชาติมาเลเซีย

สำหรับชุดประจำชาติมาเลเซียของผู้ชาย เรียกว่า **บาจู มลายู (Baju Melayu)** ประกอบด้วยเสื้อแขนยาวและกางเกงขายาวที่ทำจากผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือโพลีเอสเตอร์ที่มีส่วนผสมของผ้าฝ้าย

ส่วนชุดของผู้หญิงเรียกว่า **บาจูกุรุง (Baju Kurung)** ประกอบด้วยเสื้อคลุมแขนยาวและกระโปรงยาว

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง : ตั้งอยู่ในเขตเส้นศูนย์สูตร ประกอบด้วยดินแดน 2 ส่วน คือ

(1) มาเลเซียตะวันตก ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายู ประกอบด้วย 11 รัฐ คือ ปาหังสลังงอร์ เนกรีเซมบิลัน มะละกา ยะโฮร์ เปรัค กลันตัน ตรังกานู ปีนัง เคดาห์ และเปอร์ลิส

(2) มาเลเซียตะวันออก ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว (กาลิมันตัน) ประกอบด้วย 2 รัฐ คือ ซาบาห์ และซาราวัค นอกจากนี้ ยังมีเขตการปกครองภายใต้สหพันธรัฐอีก 3 เขต คือ กรุงกัวลาลัมเปอร์ (เมืองหลวง) เมืองปุตราจายา (เมืองราชการ) และเกาะลาบวน

พื้นที่ : 329,758 ตร.กม.

อาณาเขต : 2,669 กม. ติดต่อกับประเทศบรูไน 381 กม. อินโดนีเซีย 1,782 กม. และไทย 506 กม.

เขตชายฝั่ง : 4,675 กม. (คาบสมุทรมาเลเซีย 2,068 กม. มาเลเซียตะวันออก 2,607 กม.)

เมืองหลวง : กรุงกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur)

เมืองราชการ : เมืองปุตราจายา

ภูมิอากาศ : เขตร้อนชื้น มีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (เม.ย.–ต.ค.) และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (ต.ค.–ก.พ.) อุณหภูมิเฉลี่ย 28°C

ภูมิประเทศ : พื้นที่ชายฝั่ง สูงขึ้นเป็นเนินเขา และภูเขา

ทรัพยากรธรรมชาติ : ดีบุก ปิโตรเลียม ไม้สัก ทองแดง เหล็ก ก๊าซธรรมชาติ หินแร่

ภัยธรรมชาติ : อุทกภัย แผ่นดินถล่ม ไฟป่า

สภาพแวดล้อม : มลพิษทางอากาศจากโรงงานอุตสาหกรรม และยานพาหนะ มลพิษทางน้ำจากการตัดไม้ทำลายป่า ควันจากไฟป่าจากอินโดนีเซีย

เวลา : + 8 GMT

1.2 ประชากร

จำนวนประชากร : 28.3 ล้านคน (2553)

อัตราการเพิ่มประชากร : 1.6% (2553)

สัญชาติ : มาเลเซียน (Malaysian)

เชื้อชาติ : มาเลย์ 50.4% จีน 23.7% ชนพื้นเมือง 11% อินเดียน 7.1% อื่นๆ 7.8%

ศาสนา : อิสลาม (ศาสนาประจำชาติ 60.4%) พุทธ (19.2%) คริสต์ (11.6%) ฮินดู (6.3%) อื่นๆ (2.5%)

ภาษา : Bahasa Melayu (ภาษาราชการ) อังกฤษ จีน (Cantonese, Mandarin Hokkien, Hakka, Hainan, Foochow) Telugu Malayalam Panjabi ไทย และทางตะวันออก มีภาษาท้องถิ่นจำนวนมาก ส่วนใหญ่พูดภาษา Iban และ Kadazan

1.3 การปกครองและรัฐบาล

ระบบการปกครอง : ระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ประกอบด้วยสภาสองสภา คือวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร (ยกเว้น Melaka and Pulau Pinang (Penang) และ Sabah and Sarawak in East Malaysia มีผู้ว่าการแต่งตั้งโดยรัฐบาลอำนาจของรัฐบาลจำกัดโดยรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐ)

การแบ่งส่วนบริหาร : ประกอบด้วย 13 รัฐ ได้แก่ Johor Kedah Kelantan Melaka Negeri Pahang Perak Perlis Pulau Pinang Sabah Sarawak Selangor และ Terengganu และเขตสหพันธรัฐ ประกอบด้วย Kuala Lumpur Labuan และ Putrajaya

รัฐธรรมนูญ : 31 ส.ค. 2500 แก้ไขเมื่อ 16 ก.ย.2506

ระบบกฎหมาย : ใช้หลักกฎหมายจารีตประเพณีของอังกฤษ (English common law) การพิจารณาทบทวนโดยศาลสูงสุด กฎหมายอิสลามจะใช้กับชาวมุสลิมในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายครอบครัว

ฝ่ายบริหาร : **ประมุขของรัฐ** H.M. The Yang Di-Pertuan Agong XIII Al-Wathiqu Billah Tuanku Mizan Zainal Abidin Ibni Al-Marhum Sultan Mahmud Al-Muktafi Billah Shah (13 ธ.ค.49)
นายกรัฐมนตรี Y.A.B. Dato' Sri Mohd Najib Bin Tun Haji Abdul Razak (3 เม.ย.52)

2. ข้อมูลเศรษฐกิจ

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

รัฐบาลมาเลเซียเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจของประเทศในปี 2554 จะเติบโตตามเป้าหมายที่ร้อยละ 5.5-6.0 ถึงแม้เศรษฐกิจมาเลเซียในไตรมาสที่ 1 ของปี 2554 เติบโตเพียงร้อยละ 4.6 ต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปี 2553 ที่เติบโตร้อยละ 4.8 ทั้งนี้ เพราะรัฐบาลคาดว่าเศรษฐกิจในไตรมาส 2 และไตรมาสอื่นๆ ของปี 2554 จะดีขึ้นจากการลงทุนขนาดใหญ่ของภาคเอกชนที่ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการ ส่วนอุปสงค์ในประเทศในไตรมาสแรกของปี 2554 ขยายตัวร้อยละ 6.6

เนื่องจากการขยายตัวของการใช้จ่ายของภาคเอกชนและภาครัฐ เช่นเดียวกับภาคเศรษฐกิจ ในประเทศส่วนใหญ่ที่เติบโตอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะภาคบริการ (ขยายตัวร้อยละ 5.9) และภาคการผลิต (ขยายตัว ร้อยละ 5.4) ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของมาเลเซียยังสูงขึ้นต่อเนื่อง โดยในไตรมาสแรกของปี 2554 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 จากช่วงเดียวกันของปี 2553 และอัตราเงินเฟ้อเมื่อเดือนเมษายน 2554 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.2 สูงสุดในรอบ 24 เดือน เนื่องจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์ และอาหารในตลาดโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ธนาคารกลางมาเลเซีย ต้องปรับดอกเบี้ยนโยบาย (Overnight Policy Rate : OPR) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.25 เมื่อ 5 พฤษภาคม 2554 ส่งผลให้ดอกเบี้ยนโยบายของมาเลเซียเพิ่มจากร้อยละ 2.75 เป็นร้อยละ 3.0 เพื่อชะลออัตราเงินเฟ้อ รวมทั้งปรับเพิ่มอัตราเงินสำรอง ตามกฎหมาย (Statutory Reserve Requirement : SRR) ของธนาคารพาณิชย์จากร้อยละ 2 เป็นร้อยละ 3 เพื่อลดสภาพคล่องส่วนเกินในระบบ ซึ่งเป็นมาตรการป้องกันความไม่สมดุล และความไม่มีเสถียรภาพทางการเงิน มาตรการทั้งสองมีผลตั้งแต่ 16 พฤษภาคม 2554 ทั้งนี้ มาเลเซียปรับดอกเบี้ยนโยบายครั้งล่าสุด เมื่อ 8 มิถุนายน 2553 จากร้อยละ 2.50 เป็นร้อยละ 2.75

การส่งออกของมาเลเซียยังคงมีแนวโน้มที่ดี การส่งออกเมื่อเดือนเมษายน 2554 มีมูลค่าถึง 64,030 ล้านริงกิต หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2553 สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และเคมีภัณฑ์ เฉพาะผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ มีมูลค่าการส่งออกถึง 23,800 ล้านริงกิต หรือประมาณร้อยละ 37 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยมีตลาดส่วนใหญ่อยู่ในเอเชีย สหรัฐฯ และญี่ปุ่น ขณะที่มูลค่าส่งออกยางพาราคาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จาก 16,000 ล้านริงกิต เมื่อปี 2553 ทั้งนี้ มาเลเซียเป็นผู้ผลิตยางพารารายใหญ่อันดับ 3 ของโลก คาดว่าผลผลิตในปี 2554 จะอยู่ที่ 980,000 ตัน เพิ่มขึ้นจาก 940,000 ตัน เมื่อปี 2553 รวมทั้งจะเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกเป็น 1.2 ล้านเฮกตาร์ ภายในปี 2563 และเพิ่มผลผลิตต่อเฮกตาร์จาก 1,450 กก./เฮกตาร์ เป็น 2,000 กก./เฮกตาร์

ในปี 2552 ภายหลังการเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมาเลเซียของดาโต๊ะ ซรี นาจิบ ราซัค ได้ใช้นโยบาย New Economic Policy (NEP) 2 กำหนดมาตรการ และพัฒนาการด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของมาเลเซีย โดยให้ความสำคัญอันดับแรกต่อการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเฉพาะหน้าของมาเลเซียจากสภาวะถดถอยของเศรษฐกิจโลก และสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่มาเลเซียในระยะยาวโดยแก้ไขปัญหาและปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้พัฒนาประเทศได้ตามศักยภาพที่แท้จริง การเปิดเสรีภาคบริการและการเปิดเสรีภาคการเงินและการธนาคาร นอกจากนี้นายกรัฐมนตรีมีแนวคิดที่จะยกระดับเศรษฐกิจของมาเลเซียไปสู่ระดับ high income โดยลดการพึ่งพาภาคอุตสาหกรรมและทรัพยากรธรรมชาติ และส่งเสริมการขยายอุตสาหกรรมในภาคบริการและการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน (productivity) โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์มากกว่าการเพิ่มระยะเวลาการทำงาน

การเปิดเสรีภาคบริการโดยยกเลิกข้อบังคับที่ต้องมีชาวภูมิบุตรถือครองหุ้นร้อยละ 30 ถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปนโยบาย New Economic Policy ที่ดำเนินการให้สอดรับกับกรอบความตกลงด้านการค้าบริการ (ASEAN Framework Agreement on Services–AFAS) ซึ่งกำหนดให้มีการเปิดเสรีภายในปี 2558 และเป็นการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนและดึงดูดภูมิปัญญาจากต่างชาติ และส่งเสริมการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

การเปิดเสรีภาคการเงินและภาคการธนาคาร นอกจากจะผลักดันให้มาเลเซียเป็นศูนย์กลางด้านการเงินของภูมิภาค ยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาภาคส่วนอื่นๆ ด้วยเนื่องจากเมื่อมีสถาบันการเงินที่มากขึ้นมีแหล่งเงินทุนมากขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขัน ทำให้อัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมถูกลง

2.2 มาตรการด้านภาษี

อัตราภาษีนำเข้าของมาเลเซียมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากนับตั้งแต่ปี 2544 โดยจำนวนหนึ่งในสามของพิกัดอัตราภาษีศุลกากรยังคงไม่ผูกพันการลดภาษี (unbound) และมีช่องว่างระหว่างอัตราภาษีที่ผูกพัน (bound tariffs) กับอัตราภาษีที่เรียกเก็บจริง (applied tariffs) อยู่มากทำให้เกิดความไม่แน่นอนแก่ผู้นำเข้าและส่งออก เนื่องจากมีโอกาสที่ทางการจะเพิ่มภาษีให้สูงขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม อัตราภาษีนำเข้าที่เรียกเก็บจริงได้ลดลงมาอย่างต่อเนื่อง จนถึงระดับค่าเฉลี่ยที่ 8.1% (applied MFN rate) ในปี 2548 เมื่อเทียบกับ 9.2% ในปี 2544 ยกเว้นสาขาอุตสาหกรรมรถยนต์

อัตราภาษีที่ผูกพันภายใต้ WTO มีประมาณ 63% ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตร อาหาร และสิ่งทอ สำหรับโควตาภาษีไม่มีการใช้ในทางปฏิบัติ จากการที่มาเลเซียได้เจรจาความตกลงทวิภาคีและพหุภาคีในภูมิภาค มีแนวโน้มว่า ข้อตกลงเขตการค้าเสรีเหล่านี้จะทำให้มาเลเซียลดอัตราภาษีนำเข้าที่ให้สิทธิพิเศษตามความตกลง และมีผลกระทบต่อผู้ส่งออกอื่นๆ ที่ต้องใช้อัตราภาษีแบบไม่เลือกปฏิบัติภายใต้ WTO (MFN rate) ทั้งนี้ ในปี 2548 อัตราภาษีผูกพันโดยรวมของมาเลเซีย (Overall bound rate) คือ 16.2% โดยสินค้าเกษตร (HS 01–24) มีอัตราอยู่ที่ 11.9% และสินค้าอุตสาหกรรม (HS 25–97) 17.1%

ในปี 2548 มาเลเซียได้ยกเลิกภาษีนำเข้าสินค้า ได้แก่ ถุงมือแพทย์ พรมเครื่องแก้ว และวัสดุกึ่งสำเร็จรูปสำหรับอุตสาหกรรมสินค้าที่ทำด้วยไม้ และได้ลดภาษีวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและยาฆ่าแมลงจาก 10%–35% เป็น 5%–30% ปัจจุบัน 57.8% ของรายการสินค้าทั้งหมดไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า ทั้งนี้ สินค้าที่มีอัตราภาษีต่างหรือไม่ต้องเสียภาษี ได้แก่ วัตถุดิบ เครื่องจักร อาหารที่จำเป็น และยารักษาโรค ส่วนสินค้าที่ยังเสียภาษีนำเข้าสูงเป็นสินค้าในอุตสาหกรรมที่ได้รับปกป้องและสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น รถยนต์ สิ่งทอ เสื้อผ้า เครื่องหนัง อาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้ง สินค้านำเข้าที่แข่งขันกับสินค้าที่ผลิตในประเทศ สินค้าที่มีอัตราภาษีสูงกว่า 20% มีจำนวน 16.9% ของรายการสินค้าทั้งหมด และมีสินค้าหลายรายการที่ยังมีอัตราภาษีสูงกว่า 100% ในกรณีสินค้าเหล็กและเหล็กกล้า มีบางรายการที่มีอัตราภาษีสูงถึง 50%

ปัจจุบัน มาเลเซียใช้ระบบการแยกพิกัดศุลกากร (Tariff Classification) 2 ระบบ คือ ระบบที่ใช้สำหรับการค้าภายในอาเซียน และระบบ Harmonized System สำหรับการค้ากับประเทศอื่น (ระดับ 6 หลัก) โดยในอนาคต มาเลเซียมีเป้าหมายที่จะดำเนินการภายใต้ระบบเดียวคือในระดับ 9 หลัก เพื่อลดความยุ่งยากในการนำเข้า

สำหรับในอาเซียน ภาษีภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียนจะมีอัตราที่ต่ำกว่าอัตรา MFN มาก โดยอัตราภาษีเฉลี่ยของสินค้าที่อยู่ในตารางการลดภาษี (Inclusion List: IL) ซึ่งปัจจุบันครอบคลุม 97% ของรายการสินค้าทั้งหมด เท่ากับ 2.9% และมีกำหนดที่ต้องลดให้เหลือ 0% ภายในปี 2553 ทั้งนี้ ในปี 2548 สมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ซึ่งรวมถึงมาเลเซีย มีรายการสินค้าที่อยู่

ใน IL 98.99% ที่มีอัตราภาษีระหว่าง 0–5% นอกจากนี้ ภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียนกับประเทศอื่น เช่น อาเซียน–จีน มาเลเซียต้องลดภาษีเกือบทุกรายการในตารางการลดภาษีปกติ (Normal Track) ให้เหลือ 0% ภายในปี 2553 และในตารางสินค้าอ่อนไหว (Sensitive Track) ภายในปี 2561

โครงสร้างภาษี MFN ของมาเลเซีย (%)

		MFN 2544	MFN 2548
1.	สัดส่วนของพิกัดภาษีที่ผูกพัน (% ของพิกัดทั้งหมด)	63.5	63.5d
	สินค้าเกษตรใน WTO	..	..
	สินค้าที่ไม่ใช่เกษตรใน WTO	..	..
	พิกัดภาษีที่ไม่เสียภาษี (% ของพิกัดทั้งหมด)	..	..
	พิกัดภาษีที่ไม่คิดตามมูลค่า (% ของพิกัดทั้งหมด)	..	..
2.	อัตราภาษีที่เก็บจริงเฉลี่ย	9.2	8.1
	สินค้าเกษตร (HS01–24)	3.5	3.2
	สินค้าอุตสาหกรรม (HS25–97)	9.9	8.7
	สินค้าเกษตรใน WTO	3.3	3.2
	สินค้าที่ไม่ใช่เกษตรใน WTO	9.9	8.7
	สิ่งทอและเสื้อผ้า	15.3	12.6

ที่มา : จากการคำนวณของ WTO โดยใช้ข้อมูลของทางการมาเลเซีย

2.3 มาตรการที่มิใช่ภาษี/มาตรการอื่นๆ

การจำกัดการนำเข้า การกำหนดโควตา การออกใบอนุญาตการนำเข้า และมาตรการพิเศษ ได้แก่ มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุน (Anti–Dumping and Counter–vailing Measures) เป็นมาตรการที่มาเลเซียนำมาใช้ปฏิบัติภายใต้กฎเกณฑ์ของ WTO โดยมีกฎหมายภายในประเทศเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว สำหรับมาตรการปกป้อง (safeguard measure) ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายภายในประเทศ

การจำกัดการนำเข้า ภายใต้ The Customs Order (1998) มาเลเซียมีการจำกัดการนำเข้าสินค้า 4 ประเภท ได้แก่

– สินค้าห้ามนำเข้าเด็ดขาด ด้วยเหตุผลทางศาสนา ความมั่นคง สุขภาพและสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 14 รายการ

– สินค้าที่ต้องขอใบอนุญาตก่อนนำเข้า ด้วยเหตุผลส่วนใหญ่ด้านสุขภาพ สุขอนามัย ความมั่นคง สิ่งแวดล้อม หรือทรัพย์สินทางปัญญา เช่น เนื้อไก่ และเนื้อวัว ซึ่งต้องมาจากแหล่งผลิตที่ได้รับการรับรองว่าเป็นฮาลาล ไข่ ข้าว น้ำตาล ซีเมนต์ ประทัด เทปแม่เหล็ก วัตถุระเบิด ไม้ หมวกกันน็อค เพชร เครื่องสีข้าว เครื่องถ่ายเอกสารสี อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมบางประเภท อาวุธ กระสุน เครื่องจักรขนาดใหญ่ที่ใช้ในการก่อสร้าง ยกเว้นเครื่องจักรที่ไม่มีผลิตภายในประเทศ และ เซคคาริน นอกจากนี้ การขออนุญาตนำเข้าสินค้าบางประเภทยังมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ เช่น รถยนต์ รถบรรทุก และจักรยานยนต์ ซึ่งต้องขออนุญาตจาก MITI

เพื่อจำกัดปริมาณการนำเข้าและเปิดโอกาสให้บริษัทชาวมาเลย์เท่านั้นที่สามารถขายและให้บริการภายในประเทศ

– สินค้าที่จำกัดการนำเข้าชั่วคราวเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศ เช่น นม กาแฟ แป้ง ธัญพืช เส้นลวด เคเบิ้ล เหล็กและเหล็กกล้าบางประเภท

– สินค้าที่นำเข้าได้ต่อเมื่อตรงตามเงื่อนไขบางประการ เช่น สัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ พืช ผลิตภัณฑ์จากพืช บุหรี่ ดิน ปุ๋ยคอก เสื้อเกราะกันกระสุน เครื่องใช้ไฟฟ้า เข็มขัดนิรภัย และอาวุธเลียนแบบออกใบอนุญาต ในขณะที่ MITI และกระทรวงอื่นๆที่ดูแลสินค้าโดยเฉพาะ เป็นหน่วยงานที่บริหารระบบการออกใบอนุญาตนำเข้า

การค้าระหว่างไทย– มาเลเซีย

การค้ารวม : มาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับที่ 1 ของไทยในอาเซียนและเป็นคู่ค้าอันดับที่ 4 ของไทยกับโลก การค้าของไทยกับมาเลเซีย ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2550–2552) มีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 17,437.34 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับใน 6 เดือนแรกของปี 2553 (ม.ค.–มิ.ย.) การค้ารวมมีมูลค่า 10,490.76 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 51.94 โดยไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้ามูลค่า 106.55 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

การส่งออก : การส่งออก มาเลเซียเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 2 ของไทยในอาเซียน รองจากสิงคโปร์ และเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 6 ของไทยกับโลก ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2550–2552) การส่งออกของไทยไปมาเลเซีย มีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 5,160.96 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับใน 6 เดือนแรกของปี 2553 (ม.ค.–มิ.ย.) การส่งออกมีมูลค่า 5,192.11 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ไทยส่งออกเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาเกือบเท่าตัวหรือร้อยละ 62.33 โดยสินค้าที่ไทยส่งไปมาเลเซียมูลค่าเพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ รถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยางพารา น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์ยาง

สินค้าส่งออกของไทยที่สำคัญ 10 อันดับแรก : ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ รถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยางพารา น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักร และมอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น

การนำเข้า : การนำเข้า มาเลเซียเป็นตลาดนำเข้าอันดับที่ 1 ของไทยในอาเซียน และเป็นตลาดนำเข้าอันดับที่ 3 ของไทยกับโลก ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2550–2552) การนำเข้าของไทยจากมาเลเซียมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 8,972.88 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับใน 6 เดือนแรกของปี 2553 (ม.ค.–มิ.ย.) การนำเข้ามีมูลค่า 5,298.66 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 42.98 โดยสินค้าที่ไทยนำเข้าจากมาเลเซียมูลค่าเพิ่มขึ้น ได้แก่ เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์ และเคมีภัณฑ์

สินค้านำเข้าของไทยที่สำคัญ 10 อันดับแรก : ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันดิบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ สื่อบันทึกข้อมูล ภาพ เสียง แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน และเรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ เป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

ตึกเปโตรนาส (Petronas Twin Tower)

เป็นตึกแฝดที่สูงที่สุดในโลก มีความสูงถึง 452 เมตร มีชั้นทั้งหมด 88 ชั้น โดยทางการใช้งบประมาณการก่อสร้างทั้งหมด 20,000 ล้านบาท ซึ่งเจ้าของตึกนี้เป็นเจ้าของผู้ผลิตน้ำมันยี่ห้อเปโตรนาส ชื่อเดียวกับตึกนั่นเอง การออกแบบตึกได้รับแรงบันดาลใจจากลักษณะของเสาหินทั้ง 5 ของอิสลาม นอกจากความสวยงามและความสูงของตึก ที่ทำให้คนทั่วโลกต้องตะลึงแล้ว ภายในตึกยังเป็นแหล่งรวมความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม ดนตรี บันเทิงและแหล่งช็อปปิ้งขนาดใหญ่อีกด้วย

จัตุรัสเมอร์เดก้า (Merdeka Square)

บริเวณจัตุรัสแห่งนี้ เป็นที่ตั้งของเสาธงที่สูงที่สุดในโลก ซึ่งเป็นธงชาติประจำชาติมาเลเซีย ที่ได้รับการชักขึ้นสู่ยอดเสา ความสูงของยอดโดมมีขนาดเท่ากับ 40 เมตร และหอนาฬิกาที่ตั้งตระหง่านอวดความสวยงามของตัวตึกและในเวลากลางคืน จะมีการติดไฟระยิบระยับเต็มไปหมด ยิ่งเพิ่มความสวยงามให้กับอาคารแห่งนี้

กัวลาลัมเปอร์ ทาวเวอร์ (Menara Kuala Lumpur)

ตั้งอยู่บนยอดเขาบูกิตนานาส เป็นหอคอยที่มีความสูงเป็นอันดับ 4 ของโลก รองจากที่แคนาดา รัสเซีย และจีน มีความสูงถึง 421 เมตร โดยใช้เป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์ และใช้ระบบสื่อสารไฮเทคต่างๆ ด้านหน้าทางเข้าจะเป็นสวนหย่อมขนาดใหญ่มีต้นไม้ใหญ่อายุ 100 ปี มีชื่อว่า ต้นเจลลิตง

ปุตราจายา(Putrajaya)

อยู่ห่างจากตัวเมืองกัวลาลัมเปอร์ประมาณ 50 นาที ห่างจากสนามบินนานาชาติไปไม่ไกลนัก บนพื้นที่กว้างใหญ่มหาศาลครอบคลุมพื้นที่เข้าทั้งลูก ถูกสร้างขึ้นให้เป็นเมืองใหม่ เป็นที่อยู่ของหน่วยราชการ ทุกกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งรัฐสภา และบ้านของนายกฯ โดยรอบปุตราจายาจะเป็นพื้นที่บ้านจัดสรรที่สวยงามและคอนโดมีเนียมที่เป็นตึกสูง

เกนติ้ง ไฮแลนด์ (Genting Highlands)
เมืองที่ได้รับสมญานามว่า “เมืองแห่งความบันเทิง” นับเป็นเมืองที่เหมาะกับทุกครอบครัว และทุกงบประมาณการท่องเที่ยว ยอดเขาเกนติ้ง ไฮแลนด์ อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลถึง 6,000 ฟุต จึงมีอากาศเย็นสบาย บรรยากาศสดชื่น พร้อมทิวทัศน์ของเทือกเขาเขียวขจี ที่สวยงามราวกับภาพวาด

อนุสาวรีย์แห่งชาติ (National Monument)
ซึ่งจัดว่าเป็นอนุสาวรีย์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นการสร้างแบบลอยตัว โดยการหลอมรูปปั้นด้วยบรอนซ์ จากประเทศอิตาลี ซึ่งเป็นรูปปั้นขนาดใหญ่กว่าคนจริงหลายเท่า ที่มาของอนุสาวรีย์ มาจากในช่วงสมัยหนึ่งเกิดกลุ่มจีนคอมมิวนิสต์กระจัดกระจายทั่วประเทศ ซึ่งรัฐบาลต้องใช้เวลานานถึง 15 ปี ในการปราบโจรและเพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ผู้กล้าหาญ

พิพิธภัณฑ์แห่งชาติ
ดูโออ่าอลังการด้วยสถาปัตยกรรมแบบมาเลย์ดั้งเดิมหรือสถาปัตยกรรมแบบมีนังกะเบาอันมีเอกลักษณ์ ด้านนอกอาคารจำลองแบบพระราชวังมาเลย์โบราณมาให้ชม พร้อมการจัดแสดงเกี่ยวกับยานพาหนะตั้งแต่อดีตเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเกวียน รถลาก รถสามล้อ มาจนถึงรถยนต์ยี่ห้อโปรตอนที่ชาวมาเลย์ผลิตใช้เองในประเทศ ส่วนภายในเป็นสถานที่จัดแสดงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ความเป็นมาของมาเลเซีย การแสดงเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ หัตถกรรม เงินตรา อาวุธ ฯลฯ ซึ่งถือเป็นการเปิดโลกมาเลเซียในฉบับย่อและกะทัดรัดได้ดี

อาคารสุลต่านอับดุลซามัด (Sultan Abdul Samad Building) และ หอนาฬิกาสูง 40 เมตร

อาคารเก่าแถบ Merdeka Square สถาปัตยกรรม แบบ มัวร์ (Moorish)ส่วนที่เป็นหอนาฬิกาสูง 40 เมตร ที่เรียกกันว่าเป็นบิ๊กเบน ของมาเลเซีย ด้านบนเป็นโดมใหญ่สีทองขนาดใหญ่และขนาบข้างด้วยอาคารยอดโดมสีทองเช่นกัน อาคารนี้ สร้างเมื่อเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ เพื่อใช้เป็นศูนย์บริหาร อาณานิคมของอังกฤษ ปัจจุบันใช้อาคารที่ทำการของรัฐบาล

ข้อมูลอ้างอิง *สำนักอาเซียน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เข้าถึงได้จาก :http://www.dtn.go.th/index.php?option=com_sectionex&view=category &id=34&Itemid=796&lang=th*

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในกลุ่มประเทศอาเซียน เข้าถึงได้จาก:http://travelplaces 2015.blogspot.com/2012/08/blog-post_8.html

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี เข้าถึงได้จาก : https://th.wikipedia.org/wiki

ASEAN Association of Southeast Asian Nations เข้าถึงได้จาก : http://www.bodin2.ac.th/UserFiles/Media/ASEAN/Otherpage/Dress.html

2. กฎระเบียบการลงทุน/นโยบายส่งเสริมการลงทุน

สิทธิประโยชน์การลงทุน

หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการลงทุนคือ Malaysian Invelopment Authorty (MIDA) ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับของ Ministry of Trade and Industry (MITI) กิจการที่รัฐบาลให้การส่งเสริมการลงทุนจะมีการใช้สิทธิประโยชน์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ภายใต้กฎหมายที่สำคัญได้แก่ Promotion of Investments Act 1986 , Income Tax Act 1967, Customs Act 1967 , Sales Tax Act 1972 , Excise Act 1976 และFree Zonea Act 1990 ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ครอบคลุมทั้งภาคอุตสาหกรรม การเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว ทั้งนี้ สิทธิประโยชน์หลักตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ “Pioneer Status” และ “Investment Tax Allowance (ITA)” ซึ่งนักลงทุนสามารถเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ที่สุดได้ เช่น หากการลงทุนนั้นต้องเน้นการซื้อเครื่องจักรหรือโรงงาน อาจเลือกสิทธิประโยชน์แบบที่สองได้ และไม่มีการแบ่งแยกระหว่างนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่น

Pioneer Status

บริษัทที่ยื่นขอสิทธิประโยชน์ในกลุ่ม Pioneer Status จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บางส่วนเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่เริ่มการผลิต (วันที่เริ่มการผลิตนับจากวันที่ใช้กำลังการผลิตเกินร้อยละ 30 ของกำลังการผลิตรวม) โดยนำรายได้เพียงร้อยละ 30 ของเงินได้สุทธิ (Statutory Income) หรือเงินคืนที่ได้รับหลังจากหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนต่างๆ แล้วมาใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษีเงินได้ในอัตราปกติ สำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษ เช่น ซาราวัค ซาบาร์ กลันตัน ตรังกานู ปาหัง และยะโฮร์ จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี ทั้งนี้จะต้องยื่นขอรับส่งเสริมการลงทุนก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2553

Investment Tax Allowance (ITA)

บริษัทที่ยื่นขอสิทธิประโยชน์ในกลุ่ม Investment Tax Allowance (ITA) สามารถนำค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าทุน เช่น โรงงาน เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ ตามเงื่อนไขของ MIDA มาหักลดหย่อนได้ร้อยละ 60 ของค่าใช้จ่ายดังกล่าว ก่อนนำไปคำนวณภาษีเงินได้ในอัตราปกติ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 70 ของเงินได้สุทธิ (Statutory Income) ในปีนั้น เป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่ค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้น ส่วนที่เหลือจึงจะนำมาคำนวณเพื่อชำระภาษีเงินได้ในอัตราปกติ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายส่วนที่ยังมิได้นำมาหักลดหย่อนในปีนั้น สามารถยกไปหักค่าละหย่อนในปีถัดไปได้จนกว่าจะเต็มจำนวน สำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษ เช่น ซาราวัค ซาบาร์ กลันตัน ตรังกานู ปาหัง และยะโฮร์ สามารถนำค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าทุนดังกล่าวมาหักลดหย่อนได้เต็มจำนวนและได้สูงสุดถึงร้อยละ 100 ของเงินได้สุทธิ (Statutory Income) ในปีนั้นเป็นเวลา 56 ปี ทั้งนี้จะต้องยื่นขอรับส่งเสริมการลงทุนก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2553 นอกเหนือสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับกรณี Pioneer Status และ Investment Tax Allowance แล้ว รัฐบาลมาเลเซียยังให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับอุตสาหกรรมที่ต้องการสนับสนุนเป็นพิเศษ ซึ่งมีหลายสาขาในทุกภาคการผลิตแต่ที่สำคัญได้แก่

– ภาคอุตสาหกรรม โครงการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology) โครงการลงทุนที่เป็นยุทธศาสตร์ของประเทศ โครงการลงทุนที่สร้างความเชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรมต่างๆ (Industrial Linkage Prorgamme ; ILP) การผลิตส่วนประกอบและชิ้นส่วนยานยนต์ รวมทั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการส่งเสริมเป็นต้น โดยจะได้รับยกเว้นภาษีเงินคืนทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี และการนำเข้าสินค้าทุน สามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 60 (แต่ถ้าอยู่ในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี) สำหรับการผลิตเครื่องจักรเฉพาะแบบจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ร้อยละ 70 ของอัตราปกติ (สำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมด) เป็นเวลา 5 ปี และการนำเข้าสินค้าทุนสามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 60 (สำหรับการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมด) เป็นเวลา 5 ปี

– ภาคการเกษตร การผลิตและแปรรูปอาหารที่เป็นโครงการใหม่และที่เป็นการขยายการลงทุนเพิ่มเติม โครงการผลิตอาหารฮาลาล การทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีกที่ทันสมัย การปลูกไม้ยางพารา การส่งออกอาหาร ผลไม้และกอดไม้เป็นต้น ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บางส่วน โดยนำเงินได้เพียงร้อยละ 30 ของเงินได้ทั้งหมดมาคำนวณภาษีเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันที่มีผลผลิตออกจำหน่าย ส่วนการลงทุนในเขตที่รัฐบาลส่งเสริมพิเศษได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมดเป็นเวลา 5 ปี

– ท่องเที่ยว โรงแรมหรือโครงการท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ส่งเสริมพิเศษ มีส่วนลดค่าใช้จ่ายโฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในต่างประเทศ การยกเว้นภาษีบางรายการให้กับบริษัทท่องเที่ยวที่นำนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าประเทศมากกว่า 500 คน การยกเว้นภาษีให้กับธุรกิจจัดการประชุมและแสดงสินค้า เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยจำแนกตามประเภทธุรกิจภายใต้เงื่อนไขต่างๆ อีกมากมาย เช่น การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R/G) การลงทุนในเขต Multimedia Corridor (MSC) โครงการลงทุนด้านการสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) การลงทุนด้านการเดินเรือและการขนส่ง ซึ่งสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก MIDA ทั้งนี้นักลงทุนไทยสามารถถือหุ้นได้ 100% สามารถนำรายได้ออกจากประเทศได้อย่างเสรี

○●○●○●○

ข้อมูล : *กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เข้าถึงได้จาก http://aec.ditp.go.th/images/Web/asian-aec.gif*

เศรษฐีจากเหรียญกษาปณ์

*"มีสลึง พึงบรรจบ ให้ครบบาท **
ผลเกินคาด ใครเก็บออม เห็นคุณค่า
หนึ่งสลึง ถึงร้อยพัน เพิ่มเงินตรา
หมื่นแสนล้าน ล้ำราคา พามั่งมี
เด็กฉลาด เก็บเงินเหรียญ เพียรสะสม
เด่นอุดม เปี่ยมปัญญา คิดถ้วนถี่
ต่อเติบใหญ่ รู้ประหยัด สร้างชีวี
เป็นเศรษฐี จากเหรียญกษาปณ์ นับยอดคน"

รศ.ดร.สุปาณี พัดทอง : ประพันธ์
**วรรคทองจาก สุภาษิตสอนหญิง*

ข้อมูล : *ชมรมคนรักษ์เหรียญ เข้าถึงได้จาก www.rakcoin.com/search.php?*

มหัศจรรย์แห่งทะเลสาบเดดซี (Dead Sea) ประเทศจอร์แดน

สิ่งมหัศจรรย์ของโลกเรามีอยู่มากมายหลายชนิด บ้างก็มีความงดงามอย่างเหลือเชื่ออย่างทัชมาอาล บ้างใหญ่มโหฬารดูอลังการยิ่งใหญ่เฉกเช่น ปิรามิดในอียิปต์หรือกำแพงเมืองจีน แต่หากพูดถึงทะเลสาบที่แปลกที่สุดแล้ว เชื่อแน่ว่าหลายๆ คนต้องนึกถึงทะเลสาบเดดซี ทะเลสาบเดดซีเป็นทะเลสาบน้ำเค็มที่ตั้งอยู่ระหว่างอาณาเขตประเทศจอร์แดนและอิสราเอลในปัจจุบัน ทะเลสาบแห่งนี้เกิดขึ้นมานานมากแล้ว แต่สิ่งที่ดูเด่นและกลายเป็นสัญลักษณ์ของมันคือความเค็มที่มากกว่าทะเลอื่นหลายเท่านัก เค็มจนกระทั่งจะหาสิ่งมีชีวิตอยู่อาศัยอยู่ในทะเลสาบแห่งนี้ได้ยากเต็มที ไม่ต้องพูดถึงสัตว์ประเภทกุ้งหอยปูปลาที่เป็นของคู่กันกับแหล่งน้ำตามธรรมชาติ แต่สิ่งมีชีวิตที่พอจะอยู่อาศัยในทะเลสาบแห่งนี้ได้ก็เห็นจะมีแค่พวกเชื้อแบคทีเรียเล็กๆ ที่เล็กจนเรามองไม่เห็นด้วยสายตามนุษย์ จนทำให้เราคิดเอาว่ามันเป็นทะเลที่ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดสามารถดำรงชีพอยู่ได้ในความเค็มที่เกินมาตรฐานเช่นนั้น

เดดซีถูกจัดว่าเป็นทะเลสาบเพราะรอบอาณาบริเวณมีลักษณะเป็นแอ่งน้ำขนาดใหญ่ที่ไม่มีทางไหลออกไปสู่แหล่งน้ำอื่นซึ่งก็เหมือนกับลักษณะของทะเลสาบทั่วๆ ไป ทะเลสาบมีได้ทั้งทะเลสาบน้ำเค็มและทะเลสาบน้ำจืด และเดดซีก็คือทะเลสาบน้ำเค็มที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในโลกก็ว่าได้

ทะเลสาบเดดซี

ชื่อของทะเลสาบเดดซี นี้มีปรากฏอยู่ในหลายภาษา เช่น Dead Sea ในภาษาอังกฤษ ส่วนชื่อในภาษาอาหรับเรียกว่า อัลบะฮฺรุ อัลมัยยิต ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับคำในภาษาอังกฤษ คือทะเลแห่งความตาย ส่วนในภาษาฮิบรูเรียกทะเลสาบแห่งนี้ว่า ยัม ฮาเมลาห์ มีความหมายว่าทะเลเกลือ ในประเทศไทยชื่อของทะเลสาบเดดซี ปรากฏขึ้นในความรับรู้ของคนไทยในนามทะเลมรณะ เมื่อมีการเผยแพร่ศาสนาของคริสตจักรได้แผ่เข้ามาในเมืองไทยและได้มีการบัญญัติศัพท์เป็นภาษาไทยครั้งแรกว่า ทะเลมรณะ มีปรากฏถ้อยความอยู่ในพระคัมภีร์ ไบเบิลฉบับภาษาไทย

ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของทะเลสาบเดดซีเป็นทะเลสาบน้ำเค็มขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ระหว่างเขตแดนของจอร์แดนและอิสราเอล ทะเลสาบเดดซีมีความยาวสูงสุดประมาณ ๖๗ กิโลเมตร กว้างสูงสุดประมาณ ๑๘ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ราว ๘๑๐ ตารางกิโลเมตรโดยมีความลึกเฉลี่ยที่ ๑๒๐ เมตร และมีจุดที่ลึกที่สุดอยู่ที่ ๓๓๐ เมตร ในขณะที่พื้นที่ตั้งของทะเลสาบเดดซีก็ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลถึง ๔๐๘ เมตร ดังนั้นหากวัดจากพื้นที่ลึกที่สุดของทะเลสาบแห่งนี้ก็จะอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลราว ๘๐๐ เมตรเลยทีเดียว และถือเป็นจุดที่ต่ำสุดของโลกเราเลยก็ว่าได้ ความเค็มของทะเลเดดซีในส่วนที่อยู่ลึกที่สุดมีมากถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ในขณะที่ความเค็มของทะเลทั่วๆ ไปอย่างเช่นอ่าวไทยมีความเค็มเพียงแค่ ๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ทะเลสาบเดดซีถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนโดยมีแหลมอัลลิซานกั้นกลาง ทะเลสาบทางตอนเหนือกินพื้นที่ราว ๓ ใน ๔ ซ้ำยังทั้งลึกและเค็มกว่า

มีตำนานเล่าขานกันมาว่าในยุคบรรพกาล ประชาชนชาวยิวที่อาศัยอยู่ในนครโบราณอันมีนามว่า นครโซโดมและนครโกเมอร์ราห์อันเป็นนครโบราณที่ตั้งอยู่บริเวณทะเลสาบเดดซีในสมัยนั้นผู้คนแห่งนครทั้งสองมีความประพฤติชั่วช้า พระเจ้าทรงพิโรธและได้ดลบันดาลให้มีไฟบรรลัยกัลป์เผาผลาญล้างนครทั้งสองเสีย ในที่สุดนครโบราณทั้งสองก็ได้จมหายลงภายใต้ผืนน้ำของทะเลเดดซี นั้นเป็นตำนานความเป็นมาที่มีปรากฏอยู่ในในพระคัมภีร์ไบเบิ้ลภาคพันธสัญญาเก่า อันเป็นเอกสารสำคัญของศาสนาคริสต์

ความเป็นมาของดินแดนแถบนี้รวมทั้งทะเลสาบเดดซีเริ่มปรากฏความกระจ่างชัดมากขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๔๗ (พ.ศ. ๒๔๙๐) เมื่อนักเดินทางเร่ร่อนชาวเบดูอินได้ค้นพบเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์โดยบังเอิญ เอกสารดังกล่าวถูกขานนามว่า “ม้วนเอกสารเดดซี” ซึ่งม้วนเอกสารเดดซีได้ปรากฏข้อความที่บอกความเป็นมาของภูมิภาคแถบนี้ไว้ มีการบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ไว้มากมาย

ม้วนเอกสารเดดซี

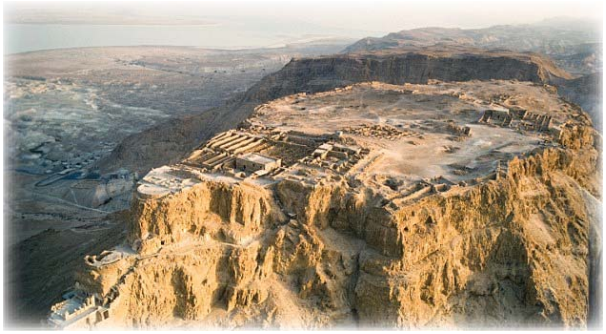

ป้อมปราการมาซาดา

เช่นเรื่องราวของอาณาจักรปาเลสไตน์ที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อนคริสต์ศาสนาจะถูกสถาปนาขึ้น หรือก่อนพระเยซูประสูติ ราว ๔๐๐ ปี และดำรงอยู่จนถึง ค.ศ.๑๓๕ ก่อนที่จะล่มสลายไป หรือเรื่องราวของกษัตริย์แฮรอดแห่งยูดาน์ที่ได้สร้างป้อมปราการมาซาดาขึ้นทางฝั่งตะวันตกของทะเลสาบเดดซี เป็นต้น ข้อความต่างๆ ที่มีปรากฏในม้วนเอกสารเดดซีได้มีการบันทึกไว้เป็นภาษาต่างๆ มีทั้ง ภาษาฮีบรู อาระบิก และภาษากรีก ในปัจจุบันม้วนเอกสารดังกล่าวถือว่าเป็นหลักฐานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ซึ่งได้เก็บรักษาไว้ ณ พิพิธภัณฑ์อัมมาน ประเทศจอร์แดน

นั้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความเป็นมาของทะเลสาบแห่งนี้ในปัจจุบัน ทะเลสาบเดดซีตั้งอยู่ในพื้นที่ทะเลทรายสภาพภูมิอากาศในบริเวณนั้นจะมีลักษณะหนาวจัดในตอนกลางคืนและร้อนจัดในตอนกลางวันโดยในบางปีทะเลสาบเดดซีจะมีอุณภูมิสูงถึง ๕๑ องศาเซลเซียสเลยทีเดียว บริเวณดังกล่าวมีปริมาณน้ำฝนตกลงในพื้นที่เพียงเล็กน้อยในแต่ละปีโดยวัดได้ เพียงแค่ราวๆ ๖๕ มิลลิเมตรต่อปี จากอากาศที่ร้อนจัดและมีฝนน้อยนี้เองที่ทำให้ระดับน้ำจากทะเลสาบเดดซีค่อยๆ ระเหิดระเหยแห้งขอดลงทุกปี ทะเลเดดซีได้รับน้ำจากต้นน้ำเพียงแหล่งเดียวเท่านั้นคือแม่น้ำในประเทศจอร์แดน เมื่อการเกิดการระเหยอย่างมากของทะเลสาบเดดซีส่งผลให้ความเข้มข้นในทะเลสาบดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ เพราะนอกจากกระเหยจะทำให้ทะเลสาบเดดซีเข้มข้นมากขึ้นแล้ว น้ำที่ไหลมาจากแม่น้ำจอร์แดนก็ยังคงอุดมไปด้วยแร่ธาตุต่างๆ เช่น โซเดียมและแมกนีเซี่ยมเมื่อไหลลงมาทำปฏิกริยากับน้ำพุร้อนในทะเลสาบเดดซี จึงเป็นปัจจัยเกื้อหนุนต่อความเค็มของทะเลแห่งนี้

น้ำในทะเลสาบเดดซีเป็นมีความเค็มมากกว่าน้ำในแหล่งน้ำปรกติมากมายหลายเท่า โดยปรกติความเค็มของน้ำทะเลจะเกิดขึ้นเพราะมีการละลายของเกลือหลายชนิดโดยเฉพาะโซเดียม

คลอไรด์ที่มีสูตรทางเคมีว่า NaCl ในน้ำทะเลโดยเฉลี่ยแล้วมีเกลือร้อยละ ๓.๕ หรือน้ำทะเล ๑ ลิตร จะมีเกลือละลายอยู่ประมาณ ๓๕ กรัม แต่ในพื้นที่ของทะเลสาบเดดซีมีปริมาณเกลือรวมกันมากถึง ๑๐,๕๒๓,๐๐๐,๐๐๐ ตัน และด้วยความหนาแน่นของน้ำในทะเลสาบเดดซีนี้เองที่เป็นเหตุผลว่าทำไมเราถึงสามารถลอยตัวอยู่ในทะเลสาบดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์ที่ว่า สิ่งซึ่งมีความหนาแน่นน้อยกว่าก็จะสามารถลอยได้บนน้ำที่มีความหนาแน่น มากกว่าไม่ว่าสิ่งที่ลอยอยู่นั้นจะมีความใหญ่โตมโหฬารสักเพียงใด ความหนาแน่นที่แตกต่างกันของทะเลสาบเดดซีนี้หากเรานำน้ำ ๑ ลิตรมาชั่งได้หนักเพียง ๑ กิโลกรัม แต่น้ำหนักจากการชั่งน้ำจากทะเลเดดซี ๑ ลิตร จะมีมากกว่าหลายเท่านัก และด้วยความเข้มข้นของเกลือจำนวนมากนี้เองจึงทำให้ไม่มีสิ่งมีชีวิตสามารถ ดำรงอยู่ได้เลยจนกลายเป็นจุดเด่นของทะเลสาบแห่งนี้ที่ทั้งเค็มและไม่มีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่ เคยมีข่าวเกี่ยวกับคุณพ่อขี้ลืมที่ลืมลูกวัย ๘ ขวบให้ลอยคออยู่ในทะเลเดดซีนานถึง ๖ ชั่วโมง แต่ด้วยความดีของทะเลสาบเดดซีจึงทำให้เด็กน้อยสามารถลอยคออยู่ได้และได้รับการช่วยเหลือในที่สุด

บริเวณอันเป็นที่ตั้งของทะเลสาบเดดซีมีการผันผวนของสภาพภูมิอากาศอย่างมาก แม้ในฤดูหนาวจะมีฝนตกชุกแต่ทว่าในฤดูร้อนที่มีอุณหภูมิสูงก็ทำให้น้ำจากทะเลสาบเดดซีระเหยออกไปอย่างรวดเร็วด้วยความที่ทะเลสาบแห่งนี้มีการระเหยอยู่ตลอดเวลาและการได้รับน้ำจากแหล่งเดียวซ้ำปริมาณน้ำฝนที่ตกลงในบริเวณนั้นก็มีปริมาณน้อยมากทำให้น่าหวั่นว่าสักวันมันจะแห้งขอดลงเหลือแต่บ่อเกลือขนาดมหึมา ทั้งนี้มีการคาดการณ์กันว่าทะเลเดดซีอาจจะเหือดแห้งลงภายในเวลาประมาณ ๕๐ ปี โดยระดับน้ำได้ปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันเนื้อที่ ๑ ใน ๓ ของทะเลสาบได้แห้งขอดลงแล้ว และทางรัฐบาลของจอร์แดนได้มีแนวคิดที่จะขุดคลองเชื่อมต่อระหว่างทะเลสาบเดดซีกับทะเลแดงเพื่อเพิ่มระดับน้ำให้กับทะเลสาบเดดซีไม่ให้แห้งขอดลง โดยหากมีการขุดคลองดังกล่าวเพื่อเชื่อมต่อขึ้นมาจริงๆ ก็จะมีความยาวถึง ๒๐๐ กิโลเมตรและอาจจะต้องใช้งบประมาณสูงถึง ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ เพื่อต้องการรักษาทะเลสาบแห่งนี้ไว้ เพราะถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าเย้ายวนใจไม่ใช่น้อย

ทะเลสาบเดดซีที่ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ทะเลสาบแห่งนี้ยังขึ้นชื่อในเรื่องการรักษาโรค และการบำรุงรักษาผิวพรรณ น้ำในทะเลเดดซีเป็นแหล่งรวมของแร่ธาตุต่างๆ เพราะการที่ไม่มีพื้นที่เชื่อมต่อกับแม่น้ำสายอื่นให้ไหลออกได้ทำให้แร่ธาตุต่างๆ มารวมกันอยู่ในทะเลสาบแห่งนี้เป็นจำนวนมากและทำให้หลายคนเชื่อกันว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดจากทะเลสาบเดดซีอุดมไปด้วยแร่ธาตุที่สมบูรณ์และสามารถช่วยเรื่องสุขภาพได้ โดยเฉพาะเรื่องผิวพรรณ ทั้งโคลนจากเดดซี เกลือจากเดดซีที่มีความเค็มมากกว่าเกลือที่อื่นหลายเท่าตัวนักก็มักจะนำมาใช้ในทางการประทินผิวและรักษาผิวพรรณ ทั้งนี้สามารถช่วยรักษาได้ทั้งรังแค โรคผิวหนังรวมทั้งพิษทั้งแมลงกัดต่อย ช่วยให้ผิวนุ่มขึ้น ดูแล้วคล้ายกับว่าสถานที่แห่งนี้กลายเป็นแหล่งรวมแร่ธาตุครอบจักรวาล

แม้จะแฝงไปด้วยความน่าพิศวงและน่าหลงใหล แต่กระนั้นทะเลสาบเดดซีก็หาใช่ทะเลที่มีความเค็มมากที่สุดอย่างเราหลายๆ คนเข้าใจเพราะยังมีทะเลสาบในเอธิโอเปีย ที่ชื่อว่า Lake Assal ที่มีความเค็มมากกว่าเดดซี โดยทะเลสาบ Lake Assal มีเกลือเป็นส่วนผสมอยู่มากถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ แต่เหตุที่ไม่โด่งดังเท่าทะเลสาบเดดซีเพราะที่ตั้งอยู่ในปล่องภูเขาไฟและห่างไกลเกินไปสำหรับการท่องเที่ยว

เดดซีอาจจะเป็นอีกหนึ่งสิ่งมหัศจรรย์ที่ธรรมชาติสร้างสรรค์ขึ้น ไม่บ่อยนักที่เราจะหาทะเลสาบที่มีความงดงาม แต่ไม่มีสิ่งมีชีวิตที่จะสามารถอาศัยอยู่ได้คล้ายดั่งดินแดนต้องห้าม ซ้ำยังไม่มีวันจม โลกเรายังเต็มไปด้วยความสวยงามและมีอีกหลายเรื่องราวแห่งความมหัศจรรย์ที่รอให้มนุษย์ไขความลับที่ดำมืดออกมาด้วยหลักวิทยาศาสตร์

○●○●○●○

ข้อมูลจาก *: วิชาการ.คอม เข้าถึงได้จาก http://www.vcharkarn.com/varticle/38292*

: ความรู้รอบตัว.คอม เข้าถึงได้จาก http://www.ความรู้รอบตัว.com/

ภาพจาก *: http://www.atlastours.net , www.burningcross.net, http://wikimedia.org*

สัญญา ๑๘ ข้อ ในการใช้ iPhone ระหว่างแม่กับลูกชาย

ผลโพลของแทบทุกสำนัก ต่างออกมาตรงกันว่า ของขวัญที่เด็กไทยอยากได้มากที่สุดในวันเด็ก คือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบพกพา ก็พอดีไปเจอข่าวในเว็บไซต์ญี่ปุ่นว่า หนังสือพิมพ์ Tokyo Newspaper ได้ลงเรื่องราวที่เกิดขึ้นที่รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา ที่คุณแม่คนหนึ่ง ชื่อ Janel Burley Hofman ได้มอบ iPhone ให้เป็นของขวัญวันคริสต์มาสที่ผ่านมาแก่บุตรชาย พร้อมกับเขียนหนังสือสัญญาที่น่าสนใจมาก ใส่ไว้ในกล่องโทรศัพท์ด้วย ซึ่งสื่อของญี่ปุ่นได้นำไปเผยแพร่ต่อ ทำให้เป็นข่าวที่อยู่ในความสนใจของชาวญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก สัญญาการใช้ iPhone ที่คุณแม่ทำถึงลูกชายวัย ๑๓ ขวบ มีใจความดังนี้

ถึง เกรโกรี่

สุขสันต์วันคริสต์มาส ! เธอสามารถได้รับสิทธิครอบครอง iPhone ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ไชโย! เนื่องจากเป็นเด็ก ๑๓ ขวบที่ฉลาดและมีความรับผิดชอบ ของขวัญชิ้นนี้จึงเหมาะสำหรับเธอ แต่ทันทีที่ได้รับของขวัญนี้ ก็มีกฎเกณฑ์และข้อบังคับตามมา จงอ่านสัญญาการใช้งานต่อไปนี้อย่างช้าๆ และก็อยากให้เธอเข้าใจงานในฐานะแม่ของฉัน ซึ่งก็คือการที่จะต้องเลี้ยงดูเธอให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีปัจจุบันอย่างชาญฉลาด โดยมีความเป็นคนที่จิตใจกว้างขวางและสุขภาพดี ในกรณีที่เธอไม่สามารถรักษาข้อบังคับต่อไปนี้ สิทธิการครอบครอง iPhone ของเธอก็จะสิ้นสุดลง

แม่รักเธอมากจนห้ามใจไม่ไหว แม่หวังที่จะสนุกสนานในการส่งข้อความโต้ตอบกับเธอเป็นล้านๆ ฉบับ

๑ นี่คือโทรศัพท์มือถือของแม่ แม่ซื้อ ค่าใช้จ่ายรายเดือนก็แม่จ่าย นี่เป็นสิ่งที่แม่ให้เธอยืม แม่นะใจดีใช่ไหม ?

๒ จะต้องบอก password ให้แม่ทราบ

๓ นี่คือ “โทรศัพท์” ถ้าดังเมื่อไรจะต้องรับสาย จงกล่าวคำว่า “สวัสดีครับ” อย่างมีมารยาท ถ้าคนโทรมาคือ “พ่อ” หรือ “แม่” จะต้องรับสายเด็ดขาด

๔ วันที่มีเรียน จะต้องคืนโทรศัพท์มือถือให้แม่ตอน ๑๙.๓๐ น. ในวันสุดสัปดาห์ให้คืนเวลา ๒๑.๓๐ น. โทรศัพท์มือถือจะปิดเครื่องจนถึงเวลา ๗.๓๐ น. ของเช้าวันถัดไป หากเป็นคนที่ไม่สามารถโทรไปยังเครื่องในบ้านที่พ่อแม่ของเพื่อนรับสายโดยตรง ก็ห้ามทั้งโทรศัพท์หรือส่ง SMS ถึงคนนั้น จงเชื่อมั่นในสัญชาติญาณของตนเอง และก็จงเคารพต่อครอบครัวอื่นด้วย

๕ iPhone ไม่สามารถไปโรงเรียนด้วยกันกับเธอ จงคุยโดยตรงกับเด็กที่ส่ง SMS มันเป็นทักษะของชีวิต ทั้งนี้ การไปโรงเรียนครึ่งวัน การไปทัศนศึกษา และการทำกิจกรรมนอกโรงเรียนจะพิจารณาเป็นแต่ละเรื่องไป

๖ หากบังเอิญทำหล่นในห้องน้ำหรือหล่นลงพื้น หรือทำหาย หรือทำให้เสียหาย ค่าซ่อมเป็นค่าใช้จ่ายของตัวเธอเอง ให้ชดเชยจากเงินค่าตัดหญ้าที่บ้าน ค่าพี่เลี้ยงเด็ก หรือเงินของขวัญในวันขึ้นปีใหม่ เรื่องเช่นนี้จะเกิดขึ้น จงเตรียมตัวไว้

๗ ห้ามใช้เทคโนโลยีนี้ในการโกหกหรือดูถูกคนอื่น ห้ามเข้าร่วมการสนทนาที่เป็นการทำร้ายจิตใจผู้อื่น จงคิดถึงการทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นเป็นอันดับแรก และห้ามเข้าร่วมในการทะเลาะวิวาท

๘ ห้ามใช้โทรศัพท์มือถือนี้ ส่ง SMS หรือเมล์ ในเรื่องที่ไม่สามารถพูดต่อหน้าผู้อื่นได้

๙ ห้ามส่ง SMS หรือเมล์ ในเรื่องที่ไม่สามารถพูดต่อหน้าพ่อแม่ของเพื่อนได้ จงควบคุมบังคับตนเอง

๑๐ ห้ามดูสิ่งลามก จงค้นหาข้อมูลที่สามารถแชร์กับแม่ได้จากเว็บ ถ้ามีคำถามอะไรจงถามกับใครสักคนนึง โดยขอให้ถามกับแม่หรือพ่อให้มากเท่าที่จะทำได้นะ

๑๑ จงปิดเครื่องหรือปิดเสียงในที่สาธารณะ จงทำอย่างนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในร้านอาหาร โรงหนัง หรือเวลาที่พูดกับผู้อื่น เธอเป็นเด็กที่ไม่ทำสิ่งที่เสียมารยาท อย่าให้ iPhone มาเปลี่ยนสิ่งนี้ไป

๑๒ อย่าส่งหรือรับรูปที่เป็นบริเวณส่วนสำคัญของตัวเธอไปยังคนอื่น อย่าหัวเราะนะ แม้สติปัญญาที่สูงของเธอ แต่ช่วงเวลาที่อยากจะทำเรื่องเช่นนั้นจะต้องมาถึง เป็นเรื่องที่สุ่มเสี่ยงอย่างมาก ทั้งยังมีโอกาสที่จะทำลายช่วงวัยรุ่น วัยนักศึกษา และวัยทำงานของเธอได้ด้วยนะ เป็นความคิดที่ไม่ดี อินเตอร์เน็ตใหญ่มหึมาและแข็งแกร่งกว่าเธอนะ การจะลบสิ่งที่มีขนาดปานนี้เป็นเรื่องยาก และการจะลบล้างชื่อเสียงในด้านลบ ยิ่งเป็นเรื่องที่ยากยิ่งขึ้นไปอีก

๑๓ ห้ามถ่ายรูปหรือคลิปจำนวนมากๆ ไม่มีความจำเป็นที่ต้องบันทึกไว้ทั้งหมด จงเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตด้วยร่างกาย ทั้งหมดจะถูกบันทึกลงในความทรงจำของเธอ

๑๔ จงออกไปข้างนอกบ้านโดยวางโทรศัพท์มือถือไว้ที่บ้านเป็นบางครั้ง และจงมั่นใจในการเลือกเช่นนั้น โทรศัพท์มือถือไม่ใช่สิ่งมีชีวิต และก็ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของตัวเธอ จงเรียนรู้การใช้ชีวิตที่ไม่ต้องมีโทรศัพท์มือถือ อย่าถูกพัดพาไปตามกระแสนิยม จงเป็นชายใจกว้างที่ไม่แยแสกับ FOMO (ความกังวลใจที่คิดว่าตนเองจะถูกทิ้งให้เหลืออยู่เพียงคนเดียว)

๑๕ จงดาวน์โหลดเพลงที่ไม่ใช่เพลงใหม่ เพลงคลาสสิค หรือเพลงที่ทุกๆคนฟังอยู่ ยุคสมัยของเธอเป็นยุคที่สามารถเข้าถึงเพลงได้มากที่สุดเป็นประวัติศาสตร์เลยนะ จงใช้ยุคที่พิเศษนี้ให้เป็นประโยชน์ จงขยายโลกทัศน์ของเธอให้กว้างออกไป

๑๖ จงเล่นเกมส์อักษร เกมส์ปริศนา หรือเกมส์ไอคิวบ้างเป็นบางครั้ง

๑๗ จงเดินโดยมองไปข้างบน จงมองดูโลกรอบๆตัวเธออย่างตั้งใจ จงกวาดตามองออกไปนอกหน้าต่าง จงฟังเสียงนกร้อง จงลองสนทนากับคนที่ไม่รู้จัก จงลองคิดโดยไม่ต้องเสิร์ชหาจากกูเกิ้ล

๑๘ เธอทำผิดพลาด ถึงตอนนั้นแม่จะแย่งโทรศัพท์มือถือนี้ไปจากเธอ จงเจรจาเกี่ยวกับความผิดนั้นกับแม่ จะเริ่มต้นตั้งแต่หนึ่งอีกครั้ง เธอกับแม่จะเรียนรู้อะไรบางอย่างตลอดเวลา แม่เป็นเพื่อนร่วมทีมของเธอ มาหาคำตอบไปด้วยกัน

หวังว่าคงจะตกลงรับเงื่อนไขนี้นะ เพราะเงื่อนไขเกือบทั้งหมดที่เขียนในนี้ เป็นสิ่งที่ตรงกับเงื่อนไขในการใช้ชีวิตได้เป็นอย่างดี เธอกำลังเติบโตบนโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ซึ่งแม่คิดว่าเป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นและดึงดูดใจอย่างยิ่ง จงพยายามคิดเรื่องราวต่างๆ ให้เรียบง่ายที่สุด จงเชื่อมั่นในแนวความคิดอันทรงพลังและจิตใจที่กว้างใหญ่ของเธอให้มากกว่าเครื่องจักรหรือสิ่งประดิษฐ์ใดๆ แม่รักเธอมากนะ จงสนุกกับ iPhone ที่ยอดเยี่ยมของเธอนะ

จากแม่

○●○●○●○

ที่มา : *สาระน่ารู้เกี่ยวกับญี่ปุ่น เข้าถึงได้จาก www.j-campus.com/article/view.php?id=1001*

ชายคนหนึ่ง...กับภรรยาทั้ง ๔ คน

ภรรยาคนที่ ๑ เขารักที่สุด ไปไหนมาไหนด้วยกัน ตามใจตลอดอยากได้อะไร เขาหาให้ทุกอย่าง

ภรรยาคนที่ ๒ เขารักมาก เขาจะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อภรรยาคนนี้และจะไปหาภรรยาคนนี้เสมอ

ภรรยาคนที่ ๓ เขารักรองลงมา ดูแลเอาใจใส่พอควร แวะไปหาบ้างเป็นครั้งคราว

ภรรยาคนที่ ๔ เขาไม่เคยสนใจ ไม่เคยดูแลเอาใจใส่ ไม่คิดถึงเลยด้วยซ้ำ

ต่อมาชายคนนี้ไปกระทำความผิดร้ายแรงและถูกจับ ต้องถูกประหารชีวิตก่อนที่จะถูกประหารเขาขอร้องว่าเขาขอกลับบ้านเพื่อไปร่ำลาภรรยาสุดที่รักเป็นครั้งสุดท้าย ผู้คุมเห็นใจจึงอนุญาตเมื่อกลับมาถึงบ้าน

ชายคนหนึ่งรีบตรงไปหาภรรยาคนที่ ๑ เล่าเหตุการณ์ต่างๆ ให้ฟังและถามภรรยาคนที่ ๑ ว่า

" ถ้าเขาต้องตายภรรยาคนที่ ๑ จะทำอย่างไร ?"

ภรรยาคนที่ ๑.....ตอบน้ำเสียงที่เย็นชาว่า **"ถ้าเธอตาย เราก็จบกัน"** คำตอบที่ได้รับเหมือนสายฟ้าที่ผ่าเปรี้ยง!! ลงมาที่เขาอย่างจัง เขารู้สึกเจ็บปวดและเสียใจเป็นอย่างยิ่งนึกเสียดายว่าเขาไม่ควรทุ่มเทให้ภรรยาคนนี้เลย

จากนั้นเขาก็ไปหาภรรยาคนที่ ๒ เล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ฟังและถามคำถามเดิมว่า **"ถ้าเขาต้องตาย ภรรยาคนที่ ๒ จะทำอย่างไร ?"**

ภรรยาคนที่ ๒.....ตอบอย่างหน้าตาเฉยว่า **"ถ้าเธอตาย ฉันจะมีใหม่"** เขารู้สึกเสียใจมากและนึกเสียดายว่าที่ผ่านมาเขาไม่ควรทุ่มเทให้ภรรยาคนนี้ เช่นกัน

เมื่อได้ยินเช่นนั้นเขาเดินคอตกมาหาภรรยาคนที่ ๓ เล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ฟังและถามภรรยาคนที่ ๓ ตอบว่า **"ถ้าเขาต้องตาย ภรรยาคนที่ ๓ จะทำอย่างไร ?"**

ภรรยาคนที่ ๓.....ตอบว่า **"ถ้าเธอตาย ฉันจะไปส่ง"** ทำให้เขาคลายความเศร้าโศกขึ้นมาได้บ้าง อย่างน้อยก็ยังมีภรรยาที่จริงใจกับเขาก่อนกลับไปรับโทษ

ชายคนหนึ่งนึกขึ้นมาได้ว่ามีภรรยาอีกคนซึ่งเขาไม่เคยไปหาเลย เขาจึงไปหาภรรยาคนที่ ๔ และถามคำถามเดิม

ภรรยาคนที่ ๔.....ตอบว่า **"ถ้าเธอตาย ฉันจะตามไปด้วย"** แทนที่เขาจะดีใจ กลับนึกเสียใจหนักขึ้น เพราะ...มันสายเกินไปเสียแล้ว ช่วงที่เขามีชีวิตอยู่ เขาไม่เคยเห็นค่าของภรรยาคนนี้ แต่ภรรยาคนนี้ไม่คิดที่จะทิ้งเขา จะติดตามเขาไปอยู่ด้วย ชายคนนี้ก็กลับไปรับโทษประหารเมื่อเขาตาย ภรรยาคนที่ ๔ ก็ตายตามไปด้วย

ทุกคนก็มีภรรยา ๔ คนนี้ มีคำถามว่า ภรรยาทั้ง ๔ คนเป็นใคร ?

ภรรยาคนที่ ๑ = ร่างกายของเราเพราะเวลาเรามีชีวิตอยู่เราจะบำรุงบำเรอด้วยสิ่งของทุกอย่างอยากได้อะไรก็หาให้ แต่พอเราตายทุกอย่างก็จบกัน

ภรรยาคนที่ ๒ = ทรัพย์สมบัติเพราะเวลาเรามีชีวิตอยู่เราจะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มันมา แต่พอเราตายมันกลับไม่ไปกับเราแต่ไปเป็นของคนอื่น

ภรรยาคนที่ ๓ = พ่อแม่ ลูกเมีย ญาติ พี่ น้อง เพราะพอเราตาย เขาจะทำศพให้เรา ทำบุญไปให้ แปลว่า เขาแค่ไปส่งเราเท่านั้น

ภรรยาคนที่ ๔ = บุญกับบาป เมื่อเราตายไป เราไม่สามารถเอาอะไรไปด้วยได้มีเพียงแค่บุญกับบาปเท่านั้นที่จะตามเราไป

○●○●○●○

ที่มา : *ลานธรรมจักร เข้าถึงได้จาก http://www.dhammajak.net/forums/viewtopicphp?f=4&t=25793&p=250615*

พระกฐินพระราชทานกรมที่ดิน จ.ลำปาง

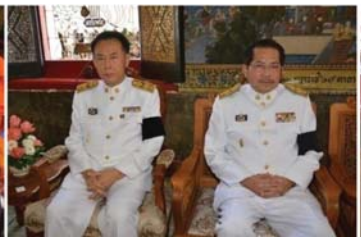

พระกฐินพระราชทานกรมที่ดิน ณ วัดบุญวาทย์วิหาร จังหวัดลำปาง
เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

พิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน

นายพินิจ หาญพาณิชย์ อธิบดีกรมที่ดิน และผู้บริหารกรมที่ดิน
ร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณ เพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๖
โดยมีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธี
เมื่อวันอังคารที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

การเตรียมความพร้อมการตรวจประเมินผลการปฏิบัติราชการ ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

นายสมคิด ศริ ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ เป็นประธานการประชุม
การเตรียมความพร้อมการตรวจประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖
ณ ห้องประชุม ๒ ชั้น ๕ กรมที่ดิน วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

การประชุมคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน

นายธรรมศักดิ์ ชนะ รองอธิบดีกรมที่ดิน
เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖
ณ ห้องประชุม ๕ ชั้น ๕ กรมที่ดิน เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

รองอธิบดีกรมที่ดินร่วมแสดงความยินดีกับผู้ได้รับมอบโล่เชิดชูเกียรติ ยกย่องเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ประจำปี ๒๕๕๖

นายวานิตย์ อินทรักษ์ รองอธิบดีกรมที่ดิน ร่วมเป็นเกียรติและแสดงความยินดีกับ ว่าที่ร้อยตรีพิรุณ เหมะรักษ์ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ สาขาลำปลายมาศ ในโอกาสเข้ารับมอบโล่เชิดชูเกียรติยกย่องเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ประจำปี ๒๕๕๖ จากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

การประชุมเร่งรัดและติดตามการเบิกจ่ายงบประมาณ

นายปราโมทย์ ยามาลี รองอธิบดีกรมที่ดิน
เป็นประธานการประชุมเร่งรัดและติดตามการเบิกจ่ายงบประมาณ กองคลัง
ณ ห้องประชุม ๔ ชั้น ๔ กรมที่ดิน เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖

พิธีเปิดการฝึกอบรมหลักสูตรปฐมนิเทศข้าราชการพลเรือนฯ

ดร.สุจิต จงประเสริฐ รองอธิบดีกรมที่ดิน เป็นประธานในพิธีเปิดการฝึกอบรม
โครงการฝึกอบรมหลักสูตรปฐมนิเทศข้าราชการพลเรือนสามัญที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ รุ่นที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
ณ ห้องอเนกประสงค์ สถาบันพัฒนาข้าราชการกรมที่ดิน
แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ขอเชิญสมัครเป็นสมาชิกวารสารที่ดิน

เรียน สมาชิกวารสารที่ดินทุกท่าน

กองบรรณาธิการวารสารที่ดิน ขอเชิญชวนท่านสมัครเป็นสมาชิก**วารสารที่ดิน** ราย 2 เดือน ปีละ 6 ฉบับ ประจำปี พ.ศ. 2557 (ปีที่ 60) ในอัตราค่าบำรุงปีละ 350 บาท (รวมค่าจัดส่งทางไปรษณีย์แล้ว) โดยมีวิธีการชำระเงิน ดังนี้

1. โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารออมสิน สาขาศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ แจ้งวัฒนะ (อาคาร B) ชื่อบัญชี "ค่าบำรุงวารสารที่ดิน" เลขที่บัญชี 053830037072
2. ธนาณัติสั่งจ่ายในนาม ผู้อำนวยการกองแผนงาน ปณ.ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ กรุงเทพฯ 10215

<u>หมายเหตุ</u> กรุณาส่งใบสมัครและสำเนาหลักฐานการชำระเงิน พร้อมเขียนชื่อที่อยู่ของผู้สั่งจองให้ครบถ้วนชัดเจน และส่งกลับมายังที่...
กลุ่มติดตามและประเมินผล กองแผนงาน ชั้น 6 กรมที่ดิน
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
อาคารรัฐประศาสนภักดี ถ.แจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพฯ 10210 หรือ FAX เอกสารมาที่หมายเลข 0 - 2143 - 9160
โทรศัพท์หมายเลข 0 - 2141 - 5661 ติดต่อคุณพนิดา

✂----------

☐ สมาชิกใหม่ ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....

☐ ต่ออายุสมาชิก ลงวันที่.....

ใบสมัครสมาชิกวารสารที่ดิน

ชื่อ - นามสกุล.....มีความประสงค์ขอสมัครเป็นสมาชิกวารสารที่ดิน ปีที่ 60 (พ.ศ. 2557) โปรดจัดส่งวารสารที่ดิน ณ ที่อยู่เลขที่.....
ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทร. .....

<u>หมายเหตุ</u> กรณีย้ายที่อยู่โปรดแจ้งให้ทราบด้วย โทร. 0 - 2141 - 5661